

บทที่ 4

กลยุทธ์ในการผลิตภาพยนตร์ของบริษัทไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ (2539-2541)

ด้วยพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารในปัจจุบัน ทำให้เราสามารถรับรู้ในข้อมูลข่าวสารจากทั่วโลกได้ในเวลาเพียงไม่นาน การเข้ามาของเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ต ทำให้กิจการภาพยนตร์ไทยซบเซาอย่างเห็นได้ชัดเจน จำนวนการสร้างภาพยนตร์ไทย ในแต่ละปีลดลงเรื่อยๆ การปรับตัวเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ของภาพยนตร์ไทยเกิดขึ้นอีกครั้ง เมื่อกลุ่มเป้าหมายในการเข้าชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์เปลี่ยนไปอย่างชัดเจน โดยเด็กวัยรุ่นจะยังคงชมภาพยนตร์ไทยอยู่ แต่ในกลุ่มคนทำงาน ส่วนใหญ่จะดูภาพยนตร์ต่างประเทศ ส่วนหนึ่งอาจมาจากความซ้ำซากของภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่ ที่เนื้อหายังคงวิ่งอยู่กับที่ขาดความน่าสนใจ ทำให้คนดูในกลุ่มนี้เกิดการปฏิเสธในการเข้าชม เมื่อกลุ่มเป้าหมายในการชมภาพยนตร์ไทยเปลี่ยนไป การสร้างงานเพื่อตอบสนองกลุ่มเป้าหมายจึงเกิดขึ้นจนส่งผลมาถึงสื่อบันเทิงของภาพยนตร์ ปัจจุบันนี้เราจะเห็นได้ว่ามีข้อมูล ข่าวสารมาให้เราได้ยิน ได้ฟังกันไม่เว้นแต่ละวัน ซึ่งนั่นก็ทำให้ภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดอยู่ในความสนใจของคนดูส่วนใหญ่ เพราะภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดมีความแปลกใหม่และน่าสนใจกว่าภาพยนตร์ไทยไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเทคนิคพิเศษที่นำภาพคอมพิวเตอร์มาใช้โดยเหมือนภาพจริง ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ประเภทสงครามอวกาศเช่น ภาพยนตร์เรื่อง สตาร์วอร์ส ที่นำเอาภาพคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อทำให้ภาพยนตร์ดูแปลกออกไป โดยมีเทคนิคพิเศษเข้ามาช่วยหรือ การทำภาพ 3 มิติ เช่นภาพยนตร์ IMAX ซึ่งมีอยู่ไม่กี่แห่งในโลกและประเทศไทยก็มีโรงภาพยนตร์ IMAX ซึ่งเป็น 1 ใน 3 ของโลก ทำให้ผู้ชมภาพยนตร์ IMAX รู้สึกตื่นตา ตื่นใจกับภาพที่ได้เห็นทำให้เหมือนตัวผู้ชมนั้นเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริงๆ ภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดนั้นจึงเป็นที่ผู้ชมส่วนใหญ่ให้ความสนใจ ไม่ว่าจะเป็นด้านดาราก็มักจะเลือกดารามีชื่อเสียงหรือที่คนชมภาพยนตร์ส่วนใหญ่รู้จัก เช่น นิโคลัส เคจ มาแสดงในภาพยนตร์เรื่อง “CON AIR” ซึ่งเป็นภาพยนตร์แอ็คชั่นหรือการคัดเลือกผู้กำกับทางฮอลลีวู้ดก็จะให้ผู้กำกับที่มีชื่อเสียงหรือที่ผู้ชมรู้จักมากำกับ ทำให้ผู้ชมที่ชื่นชอบฝีมือของผู้กำกับคนนั้นเลือกที่จะชมภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ เนื่องจากชื่นชอบภาพยนตร์ของผู้กำกับคนนี้ เช่น สตีเวน สปีลเบิร์ก ที่สร้างและกำกับภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดมาแล้วหลายเรื่อง ที่รู้จักกันดีก็คือ ภาพยนตร์เรื่อง “JURACSIC PARK” ทั้งภาค 1 และภาค 2 จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำภาพคอมพิวเตอร์และการจำลองหุ่นต่างๆ มาใช้เพื่อให้เกิดภาพที่เหมือนจริงมาก ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าจะอยากชมภาพยนตร์เรื่องนี้ นอกจากนี้ภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด ยังมีเรื่องย่อของภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ และกำหนดวันที่จะฉายให้ทราบทางINTERNETอีกด้วยจะเห็นได้ว่าข้อมูลของภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดจะมีมาตลอด ผิดกับภาพยนตร์

ไทยที่ไม่มีข้อมูลทางด้านนี้เลย ดังนั้นจึงทำให้คนดูเริ่มปฏิเสธที่จะชมภาพยนตร์ไทยอย่างจริงจัง ตัวเลขในการสร้างภาพยนตร์ไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการเกิด INTERNET ขึ้นมา ทำให้ภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่เสนอความเคลื่อนไหวของภาพยนตร์ต่างๆที่จะเข้าฉายอย่างละเอียดและรวดเร็ว จึงทำให้ภาพยนตร์จากฮอลลีวูดเป็นตัวเลือกอันดับหนึ่งในการเลือกของคนดูเพราะภาพยนตร์ฮอลลีวูดสามารถสร้างความตื่นตา ตื่นใจ สนุกสนาน และสร้างความสมจริงได้มากกว่าภาพยนตร์ไทยจึงทำให้ภาพยนตร์ไทยไม่ค่อยได้รับความสนใจจากผู้ชมเท่าที่ควร ถึงแม้ในปัจจุบันจะเริ่มมีการพยายามใช้สื่อ INTERNET เข้ามาช่วยแต่ก็ยังไม่สามารถสู้กับภาพยนตร์ต่างประเทศได้ เนื่องจากข้อมูลและรายละเอียดของภาพยนตร์ไทย ยังไม่ค่อยมีใครนำมาลงใน INTERNET จึงทำให้ข้อมูลของภาพยนตร์ไทยน้อยมาก เมื่อเทียบกับภาพยนตร์ฮอลลีวูด

ภาพยนตร์ต่างประเทศนั้นมีจุดเด่น ตรงที่สามารถสร้างความแปลกใหม่ให้กับผู้ชมได้ โดยใช้เทคนิคพิเศษต่างๆเข้ามาช่วยทำให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นๆน่าสนใจ และทำให้ผู้ชมสนุกไปกับภาพยนตร์ด้วยในขณะที่ภาพยนตร์ไทยนั้นการใช้เทคนิคพิเศษนั้น จะต้องใช้งบประมาณในการทำสูง จึงทำให้ภาพยนตร์ไทยต้องประหยัดงบประมาณทางด้าน เทคนิคพิเศษเหล่านี้ เมื่อภาพยนตร์ไทยยังขาดสิ่งเหล่านี้อยู่ จึงทำให้ภาพยนตร์ไทยขาดความน่าสนใจ ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องการเห็นภาพยนตร์ไทยที่มีความแปลกใหม่ น่าสนใจมากกว่านี้ เมื่อภาพยนตร์ไทยไม่สามารถทำให้สิ่งที่ผู้ชมอยากชมได้ ผู้ชมจึงหันไปชมภาพยนตร์ต่างประเทศแทน

สำหรับส่วนประสมทางการตลาด (MARKETING MIX) นั้น STANTON และ FUTRELL ได้ให้ความหมายว่าส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ (PRODUCT) ราคา (PRICE) การจัดจำหน่าย (PLACE) และการส่งเสริมการตลาด(PROMOTION) ซึ่งรวมเรียกว่า 4Ps

ภาพยนตร์ต่างประเทศนั้นจะมีการใช้ส่วนประสมทางการตลาดมากกว่าภาพยนตร์ไทย เพราะการลงทุนของภาพยนตร์ต่างประเทศนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ (PRODUCT) ภาพยนตร์ต่างประเทศจะมีการทำ PRODUCT ดีกว่าภาพยนตร์ไทยคือ ภาพยนตร์ต่างประเทศมีงบประมาณในการสร้างสูง จึงทำให้สามารถทำ PRODUCT ได้ดีกว่าภาพยนตร์ไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของดารา, ผู้กำกับ หรือเทคนิคพิเศษ ภาพยนตร์ต่างประเทศทำPRODUCT ด้านนี้ได้ เพราะต้องการสนองความต้องการของผู้ชม สำหรับด้านราคา (PRICE) นั้น ภาพยนตร์ต่างประเทศจะมีต้นทุนสูง กว่าภาพยนตร์ไทย ต้นทุนในการสร้างของภาพยนตร์ต่างประเทศมีมาก จึงทำให้ภาพยนตร์ไทยซึ่งมีต้นทุนการผลิตน้อยกว่า เมื่อสร้างออกมาแล้วไม่เป็นที่น่าสนใจเท่ากับภาพยนตร์ต่างประเทศ ดังนั้นจึงทำให้ภาพยนตร์ไทยที่มีงบประมาณในการสร้างน้อยไม่สามารถจะสู้กับทุนของภาพยนตร์ต่างประเทศได้ จึงทำให้ภาพยนตร์ไทยที่ผลิตออกมานั้นไม่สามารถทำรายได้ ได้ดีเท่ากับภาพยนตร์ต่างประเทศ ส่วนด้านการจัดจำหน่าย หรือ(PLACE) นั้น ภาพยนตร์ต่างประเทศนั้นสามารถจัดจำหน่ายได้ทั่วโลก ซึ่งต่างกับภาพยนตร์ไทยที่ไม่สามารถจัดจำหน่ายได้ทั่วโลก

จำหน่ายได้แต่ในประเทศเท่านั้น ทำให้ภาพยนตร์ไทยนั้นไม่สามารถจำหน่ายไปทั่วโลก เพราะตลาดของภาพยนตร์ไทย ยังเทียบกับภาพยนตร์ต่างประเทศไม่ได้ ภาพยนตร์ต่างประเทศนั้นมีช่องทางการจัดจำหน่ายที่มากกว่าภาพยนตร์ไทย ในขณะที่ภาพยนตร์ไทยนั้นยังมีช่องทางการจัดจำหน่ายภายในประเทศเท่านั้น จึงทำให้ภาพยนตร์ต่างประเทศเป็นที่รู้จักมากกว่าภาพยนตร์ไทย สำหรับการส่งเสริมการตลาด (PROMOTION) นั้น ภาพยนตร์ต่างประเทศจะมีการส่งเสริมการตลาดที่ดีและน่าสนใจกว่าภาพยนตร์ไทย เพราะภาพยนตร์ต่างประเทศมีงบประมาณในการส่งเสริมการตลาดมาก จึงทำให้ภาพยนตร์ต่างประเทศสามารถกระจายไปได้ทั่วโลก ส่วนภาพยนตร์ไทยนั้นมีงบประมาณในการส่งเสริมการตลาดจำกัด จึงทำให้ภาพยนตร์ไทยไม่สามารถกระจายไปได้ทั่วโลก

จากการศึกษาพบว่า บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น ได้มีการคัดเลือก ผู้ร่วมงาน โดยมีหลักเกณฑ์คือ ต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถและชำนาญการ ซึ่งความถนัดและแง่มุมในการผลิตงานออกมานั้นจะแตกต่างกัน ขึ้นตอนนี้ก็คือ บุคลากรที่จะรองรับงานด้านนี้มีค่อนข้างน้อยประกอบกับปัจจัยด้านต่างๆ เช่น เงินทุน, นโยบาย, เวลา การแข่งขันทางการตลาดนั้นก็เป็นจุดทำให้การผลิตภาพยนตร์ไทยในชั้นตอนนี้ประสบความสำเร็จหรือประสบความสำเร็จล้มเหลวได้ด้วยเหมือนกัน

สำหรับงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ไทยในปัจจุบันนี้ (ปี พ.ศ.2541) จะมีค่าใช้จ่ายในการสร้างภาพยนตร์และนำออกฉายได้ จะอยู่ระหว่าง 5-18 ล้านบาท หรือบางเรื่องที่ไม่มีดาราที่มีชื่อเสียง ไม่มีเทคนิคพิเศษ หรือไม่มีการโฆษณามาก ต้นทุนจะอยู่ที่ประมาณ 5-6 ล้านบาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฟอร์มหนังว่าฟอร์มหนังเล็กหรือใหญ่ ใช้ดารามากน้อยแค่ไหน มีเทคนิคพิเศษอย่างไร โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. ค่าใช้จ่ายในการเตรียมงานและการถ่ายทำ เช่น ค่ารถสถานที่ถ่ายทำ , ค่าคนเขียนบท, ค่าบทประพันธ์, ค่าเช่าอุปกรณ์, ค่าพาหนะ, ค่าเครื่องแต่งกาย, ค่าใช้จ่ายฟอร์มทีมงาน ประมาณ 1,000,000 ถึง 3,000,000 บาท
2. การใช้เทคนิคพิเศษ , เสียง ประมาณ 500,000 ถึง 2,000,000 บาท
3. ค่าตัวดารา , ค่าตัวทีมงาน , ค่าฉากและอุปกรณ์ ประมาณ 1,000,000 ถึง 3,000,000 บาท
4. ค่าโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ประมาณ 9,000,000 ถึง 12,000,000 บาท

สำหรับกลยุทธ์ในการผลิตภาพยนตร์ของบริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจนั้น มีภาพยนตร์ที่นำออกฉายในระหว่างปี พ.ศ. 2539-2541 จำนวน 23 เรื่องโดยในปี พ.ศ. 2539 มี 9 เรื่อง ปี พ.ศ. 2540 มี 8 เรื่อง ปี พ.ศ. 2541 มี 5 เรื่อง ผลจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ จึงทำให้บริษัทไฟว์สตาร์ฯ ต้องลดจำนวนการผลิตภาพยนตร์ลง ซึ่งก่อนเกิดภาวะเศรษฐกิจ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ได้ผลิต

ภาพยนตร์ออกฉายประมาณ 20-30 เรื่องต่อปีมีภาพยนตร์หลายเรื่องที่ทำรายได้ให้กับบริษัท เช่น ภาพยนตร์เรื่อง บุญชู 8 สามารถทำรายได้ถึง 32 ล้านบาทในปี 2538 ซึ่งถือได้ว่าเป็นรายได้สูงสุดของภาพยนตร์ไทยในขณะนั้น

ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจการผลิตภาพยนตร์ไทยของบริษัทไฟว์สตาร์ จึงเน้นการผลิตภาพยนตร์คุณภาพมากกว่าเน้นปริมาณการผลิตเพราะภาพยนตร์คุณภาพที่บริษัทไฟว์สตาร์ฯ ผลิตออกมานั้น หมายถึงภาพยนตร์ที่ให้ประโยชน์ สาระ และให้แง่คิดกับผู้ชมด้วย จึงทำให้การสร้างภาพยนตร์ในช่วงนั้นลดลงกว่าปีที่ผ่านมา ดังนั้น จึงมีแนวคิดที่ใช้ศึกษากลยุทธ์ในการผลิตภาพยนตร์ของบริษัทไฟว์สตาร์ฯ ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจมีแนวคิดที่จะใช้ศึกษาดังต่อไปนี้

แนวคิดทางด้านการตลาด โดยจะนำส่วนประสมทางการตลาด (MARKETING MIX หรือ 4Ps) มาใช้ประกอบในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. PRODUCT
2. PRICE
3. PLACE
4. PROMOTION

1. ผลิตภัณฑ์ (PRODUCT)

หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าให้พึงพอใจ ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์ จึงประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กร หรือบุคคล ผลิตภัณฑ์ที่ต้องมีสรรพประโยชน์ของภาพยนตร์คือ ชมเพื่อเป็นการพักผ่อน ให้ความบันเทิง ภาพยนตร์ของไฟว์สตาร์ สร้างมาเพื่อความบันเทิง ทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้เมื่อเข้าสู่ภาวะวิกฤติ บริษัทไฟว์สตาร์ฯ ได้เล็งเห็นแล้วว่าจะต้องจับตลาดให้ได้ จึงได้มีการวิเคราะห์ตลาดว่าผู้ชมชอบชมภาพยนตร์ประเภทไหน เมื่อพบแล้วว่าภาพยนตร์ตลกเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมในภาวะเช่นนี้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จึงหันมาผลิตภาพยนตร์ตลกเพื่อสนองความต้องการของผู้ชม ทำให้ภาพยนตร์ตลกถูกผลิตออกมามากกว่าภาพยนตร์ประเภทอื่น ๆ ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ แต่ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็ไม่ได้ผลิตภาพยนตร์ตลกออกมาเพียงอย่างเดียว ยังผลิตภาพยนตร์ในแนวอื่น ๆ เช่น แอ็คชั่น, ชีวิต, รัก ออกมาด้วย สำหรับในปี 2539 นั้น มีผู้ผลิตภาพยนตร์ในแนวตลกออกมาเหมือนกันกับไฟว์สตาร์ฯ ซึ่งบริษัทผู้ผลิตเหล่านั้นได้แก่ บริษัท R.S. PROMOTION ซึ่งผลิตภาพยนตร์ตลกออกมาถึง 2 เรื่อง คือ “เต็กระเบิด ยึดแล้วยึด” และ “เงินนี้ กลางวันครบ กลางคืนล่ะ” บริษัท โคลีเซียมฟิล์ม ซึ่งผลิตภาพยนตร์แนวตลกออกมา 1 เรื่อง คือ “ไม้ที่ พูกัน แอนด์ โช้ยดี” ถึง

แม้ว่าทั้ง 2 บริษัทดังที่กล่าวมาแล้ว จะผลิตภาพยนตร์ในแนวนี้ออกมา แต่ก็ยังผลิตออกมาไม่มากเท่ากับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จึงทำให้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ผลิตภาพยนตร์แนวตลกออกมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชม ไฟว์สตาร์ฯ จึงลดจำนวนการสร้างภาพยนตร์ลง แล้วหันมาสร้างภาพยนตร์คุณภาพมากขึ้น ภาพยนตร์คุณภาพของ ไฟว์สตาร์ฯ ก็คือ ภาพยนตร์แนวตลกในปี 2539 นั้น ภาพยนตร์แนวตลกของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ที่ทำรายได้ดีกว่าภาพยนตร์แนวตลกของบริษัทอื่น คือ ภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดขั้วโลก” ซึ่งทำรายได้ถึง 47 ล้านบาท ซึ่งทำรายได้มากกว่าภาพยนตร์ของบริษัท R.S. PROMOTION เรื่อง “เด็กกระเบิด ยึดแล้วยึด” ทำรายได้ 39 ล้านบาท และ “เงินนี้ กลางวันครบ กลางคืนค่ะ” ทำรายได้ 41 ล้านบาท ในปีเดียวกัน จะเห็นได้ว่า ภาพยนตร์ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้น ถึงแม้จะลดจำนวนการสร้างลง แต่ก็ไม่ได้ลดคุณภาพในการผลิตลงจึงทำให้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ผลิตภาพยนตร์ออกมามากกว่า บริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์อื่น และสามารถทำรายได้ได้ดีอีกด้วย สรุปแล้วในปี 2539 มีภาพยนตร์ตลกของ ไฟว์สตาร์ฯ เพียง 1 เรื่อง ที่ทำรายได้มากที่สุดคือเรื่อง “สติแตกสุดขั้วโลก” ทำรายได้ถึง 47 ล้านบาท ซึ่งเขาฉายในช่วงต้นปี 2539 ในขณะที่กลางปี 2539 ก็มีภาพยนตร์แนวตลกจากบริษัท R.S. PROMOTION คือ เรื่อง “เด็กกระเบิด ยึดแล้วยึด” เข้าฉายแต่ก็ไม่สามารถทำรายได้มากกว่า บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ผลิตภาพยนตร์ในแนวตลกนี้ออกมา ต่างจากบริษัทอื่นซึ่งผลิตภาพยนตร์ในแนวนี้ออกมาแล้วไม่ประสบความสำเร็จทางรายได้เท่าที่ควร

ตารางรายชื่อภาพยนตร์ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2541

ลำดับที่	ภาพยนตร์เรื่อง..ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น	วันที่เข้าฉาย- ออกฉาย		รายชื่อผู้กำกับ
1.	สติแตกสุดขั้วโลก	30 ธ.ค. 38	16 ก.พ. 39	พจน์ อานนท์
2.	ก๊าดบายซัมเมอร์	27 ม.ค. 39	26 ก.พ. 39	ชูชัย งามอาจชัย
3.	ม.6/2 ห้องครูวารี 2	17 ก.พ. 39	15 มี.ค. 39	ณรงค์ จารุจินดา
4.	อนึ่งคิดถึงพอสังเขป	23 มี.ค. 39	18 เม.ย. 39	บัณฑิต ฤทธิกุล
5.	ดอกไม้โน้นมาหาหนู	4 พ.ค. 39	30 พ.ค. 39	ชาติชาย แก้วสว่าง
6.	ชื่ออ้อมมีบุญนำหน้า	18 พ.ค. 39	21 มิ.ย. 39	พิพัฒน์ พยัคฆะ
7.	เพื่อนกันเฉพาะวันหยุด	29 มิ.ย. 39	19 ก.ค. 39	ณรงค์ จารุจินดา
8.	เด็กเสเพล	23 ส.ค. 39	10 ต.ค. 39	นพพร วาทิน
9.	วอนทั้งโลกโขกหัวเธอ	23 ต.ค. 39	10 ต.ค. 39	วัชร ปานเอี่ยม
10.	รักเอ๋ย	5 ธ.ค. 39	26 ธ.ค. 39	ธนิตย์ จิตนุกูล
11.	อุแ้วสวรรค์	6 ก.พ. 40	13 มี.ค. 40	ปัญญา นิ้มเจริญพงศ์
12.	แก๊งกระแทกกีวีส	21 ก.พ. 40	27 มี.ค. 40	रिकี่ ลู
13.	ยุคยึกหัวใจยึกกัน	16 พ.ค. 40	27 มิ.ย. 40	ณรงค์ จารุจินดา
14.	ไนน์ตี้ซ็อคเตลิดเปิดโลง	6 มิ.ย. 40	10 ก.ค. 40	เฉลิม วงศ์พิมพ์
15.	ลับแลคนมหัศจรรย์	8 ส.ค. 40	4 ก.ย. 40	ลำเนาวิ สุดโต
16.	ฝันบ้าคาราโอเกะ	29 ส.ค. 40	18 ก.ย. 40	เป็นเอก รัตนเรือง
17.	18 ผนคนอันตราย	14 พ.ย. 40	23 ธ.ค. 40	พจน์ อานนท์
18.	คนป่วนสายฟ้า	26 ธ.ค. 40	22 ม.ค. 41	อุดม อุดมโรจน์
19.	วัยระเริง	23 ม.ค. 41	19 ก.พ. 41	นพพร วาทิน
20.	มัจจุราชมตามล่าข้าไม่สน	20 ก.พ. 41	12 มี.ค. 41	นพรัตน์ พุทธรัตนมณี
21.	กอดคอวัดใจนายกับเรา	13 มี.ค. 41	9 เม.ย. 41	ชาติชาย แก้วสว่าง
22.	ซีซีเจ แสบฟ้าแลป	1 พ.ค. 41	21 พ.ค. 41	สุรสิทธิ์ - จุติ
23.	เสือโจรพันธุ์เสือ	22 พ.ค. 41	2 ก.ค. 41	ธนิตย์ จิตนุกูล

ตารางรายชื่อภาพยนตร์ของบริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2541

ลำดับที่	ภาพยนตร์เรื่อง	วันที่เข้าฉาย-ออกฉาย	
1.	สติแตกสุดขั้วโลก	30 ธ.ค. 38	16 ก.พ. 39
2.	ก๊วนบายซัมเมอร์	27 ม.ค. 39	26 ก.พ. 39
3.	ม.6/2 ห้องครูวารี 2	17 ก.พ. 39	15 มี.ค. 39
4.	อนึ่งคิดถึงพอสังเขป	23 มี.ค. 39	18 เม.ย. 39
5.	ดอกไม้โน้มนมาฯ	4 พ.ค. 39	30 พ.ค. 39
6.	ชื่อลุ่มมีบุญนำหน้า	18 พ.ค. 39	21 มิ.ย. 39
7.	เพื่อนกันเฉพาะวันหยุด	29 มิ.ย. 39	19 ก.ค. 39
8.	เด็กเสเพล	23 ส.ค. 39	10 ต.ค. 39
9.	วอนทั้งโลก	23 ต.ค. 39	10 ต.ค. 39
10.	รักเอ๋ย	5 ธ.ค. 39	26 ธ.ค. 39
11.	คุณวัชรวิทย์	6 ก.พ. 40	13 มี.ค. 40
12.	แก๊งกระแทกกีวีนส์	21 ก.พ. 40	27 มี.ค. 40
13.	ยุคยึกหัวใจหยิกกัน	16 พ.ค. 40	27 มิ.ย. 40
14.	โน้มนตีชื่อคฯ	6 มิ.ย. 40	10 ก.ค. 40
15.	ลับแลคนมหัศจรรย์	8 ส.ค. 40	4 ก.ย. 40
16.	ฝันบ้าควาไอเกะ	29 ส.ค. 40	18 ก.ย. 40
17.	18 ผันคนอันตราย	14 พ.ย. 40	23 ธ.ค. 40
18.	คนป่วนสายฟ้า	26 ธ.ค. 40	22 ม.ค. 41
19.	วัยระเริง	23 ม.ค. 41	19 ก.พ. 41
20.	มัจจุราชมตามล่าฯ	20 ก.พ. 41	12 มี.ค. 41
21.	กอดคอวัดใจฯ	13 มี.ค. 41	9 เม.ย. 41
22.	ซีซีเจ แสบฟ้าแลป	1 พ.ค. 41	21 พ.ค. 41
23.	เสือโจรพันธุ์เสือ	22 พ.ค. 41	2 ก.ค. 41

ตารางรายชื่อภาพยนตร์ของบริษัท แกรมมี่ พิล์ม ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2541

ลำดับที่	ภาพยนตร์เรื่อง	วันที่เข้าฉาย-ออกฉาย	
1.	จักรยานสีแดง	15 มี.ค. 40	13 พ.ค. 40
2.	อันดาฟ้าใส	19 ก.ย. 40	10 ต.ค. 40

ตารางรายชื่อภาพยนตร์ของบริษัท R.S. FILM ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2541

ลำดับที่	ภาพยนตร์เรื่อง	วันที่เข้าฉาย-ออกฉาย	
1.	เด็กกระเบียดยี่ดแล้วยี่ด	5 เม.ย. 39	30 พ.ค. 39
2.	เงินนี้กลางวันครึ่งกลางคืนคะ	12 ก.ค. 39	23 ส.ค. 39
1.	ล่องจัน	27 ธ.ค. 39	5 ก.พ. 40
2.	18-80 เพื่อนซี้ไม่มีซัว	11 ก.ค. 40	28 ส.ค. 40
3.	ฝันติดไฟหัวใจติดดิน	10 ต.ค. 40	13 พ.ย. 40

ตารางรายชื่อภาพยนตร์ของบริษัท ไท เอนเตอร์เทนเม้นท์ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2541

ลำดับที่	ภาพยนตร์เรื่อง	วันที่เข้าฉาย-ออกฉาย	
1.	นางแบบ	17 ม.ค. 40	20 ก.พ. 40
2.	2499 อันธพาลครองเมือง	11 เม.ย. 40	5 มิ.ย. 40

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ปี 2539 ภาพยนตร์ตลกผลิตออกมามากคิดเป็น 66.67 % ในปี 2540 ภาพยนตร์ตลกผลิตคิดเป็น 28.57 % ในปี 2541 ภาพยนตร์ตลกผลิตออกมามากคิดเป็น 33.33 % โดยในปี 2541 นั้น ไฟว์สตาร์ หันมาผลิตแนวแอ็คชั่นเพิ่มขึ้นคิดเป็น 66.67 %

การกำหนดกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ ต้องพยายามคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้ คือ

1.1 ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ (PRODUCT DIFFERENTIATION) คือ ภาพยนตร์ที่ไฟว์สตาร์ สร้างออกมาในแต่ละแนวเช่น ภาพยนตร์แนวบู๊,ตลก,ชีวิต,รัก จากการวิเคราะห์ทางการตลาดแล้วพบว่า ภาพยนตร์ที่บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ สร้างในปี พ.ศ. 2539 นั้น ภาพยนตร์แนวตลกทำรายได้ดีกว่าภาพยนตร์ประเภทอื่น ๆ จึงทำให้บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ หันมาสร้างภาพยนตร์ในแนวตลกเป็นส่วนใหญ่ สรุปแล้วภาพยนตร์ 9 เรื่อง ในปีพ.ศ. 2539 ที่ไฟว์สตาร์ผลิตออกมาเป็นภาพยนตร์ตลกจำนวน 6 เรื่อง นอกนั้นเป็นภาพยนตร์ชีวิต 1 เรื่อง ภาพยนตร์รัก 1 เรื่อง ภาพยนตร์แอ็คชั่น 1 เรื่อง สำหรับในปี พ.ศ. 2541 นั้น ภาพยนตร์ตลกที่บริษัท ไฟว์สตาร์ ผลิตออกมานั้นเริ่มลดจำนวนลง คิดเป็น 28.57% ทางบริษัท ไฟว์สตาร์ฯจึงหันมาสร้างภาพยนตร์แอ็คชั่นเพิ่มขึ้น ดังนั้นภาพยนตร์ไทยของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ มีการสร้างขึ้นตามความต้องการของตลาดในเวลานั้น เช่น ภาพยนตร์ วัยรุ่น กำลังเป็นที่นิยม บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็จะสร้างภาพยนตร์วัยรุ่นออกมา เพื่อสนองความต้องการของตลาด แต่ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็มีการคาดคะเนความต้องการของตลาดในอนาคตด้วย เช่น ในขณะที่ภาพยนตร์แอ็คชั่นเป็นที่นิยมของผู้ชม บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็จะคาดคะเนแล้วว่าภาพยนตร์ในแนวนี้น่าจะมาแรง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็จะเอาใจตลาดโดยสร้างภาพยนตร์ในแนวนี้ออกมา เพื่อสนองความต้องการของผู้ชมที่อยากชมภาพยนตร์ในแนวนี้นี้ สำหรับภาพยนตร์วัยรุ่น ที่ไฟว์สตาร์ฯ ผลิตออกมาและเป็นที่ชื่นชอบของวัยรุ่น คือ ภาพยนตร์ เรื่อง “สติแตกสุดชั่วโลก” ซึ่งทำรายได้จากการฉายในกรุงเทพฯ ประมาณ 47 ล้านบาท ซึ่งเป็นรายได้ที่สูงในขณะนั้นและภาพยนตร์แอ็คชั่น ที่ ไฟว์สตาร์ฯ ผลิตคือภาพยนตร์เรื่อง “เด็กเสเพล” ซึ่งทำรายได้รองจากภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดชั่วโลก” รายได้ของภาพยนตร์เรื่อง “เด็กเสเพล” ประมาณ 46 ล้านบาทสรุปว่าตั้งแต่ปี 2539 ภาพยนตร์ตลกจะทำรายได้ได้ดีกว่าภาพยนตร์ประเภทอื่น พอมาถึงปลายปี 2539 ภาพยนตร์แอ็คชั่นเริ่มทำรายได้ดีกว่าภาพยนตร์ตลก สำหรับ ปี 2540-2541 นั้นภาพยนตร์แอ็คชั่นก็ยังคงครองตลาดอยู่คิดเป็น 66.67 %

ตารางรายชื่อภาพยนตร์ไทย ของบริษัทไฟว์สตาร์โปรดักชั่น จำกัด
ในปี 2539-2541

ลำดับ ที่	ภาพยนตร์เรื่อง	วันที่เข้าฉาย	วันที่ออกฉาย	ประเภท
1.	สติแตกสุดชั่วโลก	30 ธ.ค. 38	16 ก.พ. 39	ตลก
2.	ก๊าดบายซัมเมอร์	27 ม.ค. 39	26 ก.พ. 39	ตลก
3.	ม. 6/2 ห้องครูวารี หากเดือนไม่ขาดเพื่อนสักวัน	17 ก.พ. 39	15 มี.ค. 39	ตลก
4.	อนึ่งคิดถึงพอสังเขป	23 มี.ค. 39	18 เม.ย. 39	ตลก
5.	ดอกไม้โน่นมากับขานหมู	4 พ.ค. 39	30 พ.ค. 39	ตลก
6.	ชื่ออู่มมีบุญหน้าหน้า	18 พ.ค. 39	21 มิ.ย. 39	ตลก
7.	เพื่อนกันเฉพาะวันหยุด	29 มิ.ย. 39	19 ก.ค. 39	ชีวิต
8.	เด็กเสเพล	23 ส.ค. 39	10 ต.ค. 39	แอ็คชั่น
9.	วอนทั้งโลกโขกหัวเธอ	23 ต.ค. 39	13 พ.ย. 39	ตลก
10.	รักเอ๋ย	5 ธ.ค. 39	26 ธ.ค. 39	รัก
11.	อู่ว้าวสวรรค์ มหัศจรรย์ข้ามโลก	6 ก.พ. 40	13 มี.ค. 40	ตลก
12.	แก๊งกระแทกกีวนส์เก่ากวนเมือง	21 ก.พ. 40	27 มี.ค. 40	แอ็คชั่น
13.	ยุกยิกหัวใจยึกกัน	16 พ.ค. 40	27 มิ.ย. 40	รัก
14.	โนนตี้ซ็อคเตลิดเปิดโลก	6 มิ.ย. 40	10 ก.ค. 40	สยองขวัญตลก
15.	ลับแล คนมหัศจรรย์	8 ส.ค. 40	4 ก.ย. 40	ชีวิต
16.	ฝันบ้าคาราโอเกะ	29 ส.ค. 40	18 ก.ย. 40	แอ็คชั่น
17.	18 ผนคนอันตราย	14 พ.ย. 40	23 ธ.ค. 40	ตลก
18.	คนป่วนสายฟ้า	26 ธ.ค. 40	22 ม.ค. 41	แอ็คชั่น
19.	วัยระเริง	23 ม.ค. 41	19 ก.พ. 41	ตลก
20.	มัจจุราชตามล่าข้าไม่สน	20 ก.พ. 41	12 มี.ค. 41	แอ็คชั่น
21.	กอดคอวัดใจนายกับเรา	13 มี.ค. 41	9 เม.ย. 41	แอ็คชั่น
22.	ซีซีเจ แสบฟ้าแลบ	1 พ.ค. 41	21 พ.ค. 41	แอ็คชั่น
23.	เสือโจรพันธุ์เสือ	22 พ.ค. 41	2 ก.ค. 41	แอ็คชั่น

1.2 คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ (PRODUCT COMPONENT) การที่จะดึงให้ผู้ชมกลับมาชมภาพยนตร์ไทยในสถานะเช่นนี้ ทางบริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องคุณภาพมากขึ้น ดังนั้น จึงมีการควบคุมการผลิตทุกขั้นตอนอย่างชัดเจน ตั้งแต่ PRE-PRODUCTION, PRODUCTION, POST-PRODUCTION มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

ขั้นตอน PRE-PRODUCTION

1. การเลือกเรื่อง ซึ่งมีวิธีการควบคุมคุณภาพดังนี้

- ในการคิดแนวเรื่องมักมองตามบริบท (CONTEXT) ของสังคมว่าในช่วงนั้นนิยมอะไร ปัจจุบันแนววัยรุ่นเป็นที่นิยมกันมากดังนั้นเมื่อผู้ลงทุนกำหนดแนวเรื่องมักจะกำหนดแนวเรื่องที่สอดคล้องกับตลาดในขณะนั้น

การหาเรื่องให้สอดคล้องกับแนวตลาดนั้นหาได้จากหลายแหล่ง เช่น จากเรื่องสั้น นวนิยาย ข่าว ฯลฯ แต่ส่วนมากจะเป็นนวนิยายเพราะเชื่อว่าลูกค้าส่วนหนึ่งที่ชมภาพยนตร์ คือผู้คิดนวนิยายเรื่องนั้นมาก่อน เช่นเรื่อง บ้านทรายทอง หรือ คู่กรรม ของ ทมยันตี ถ้าหากไม่เอามาจากนวนิยายก็จะคิดเรื่องขึ้นเอง การคิดเรื่องมักจะคิดเรื่องที่สอดคล้องกับสถานะการตลาด บางทีก็คิดเรื่องพร้อมๆกับมีพระเอกนางเอกอยู่ในใจเพราะเห็นภาพนี้ภาพได้ชัด คิดโครงเรื่องเขียนเรื่องได้สั้นไหลได้ง่าย วิธีการคิด PLOT เรื่องขึ้นเอง ทำตามความต้องการของตลาดทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายโดยไม่ต้องซื้อบทประพันธ์มา เช่นเรื่อง “สติแตกสุดชั่วโลก” มีดารากำลั้งได้รับความนิยมมาแสดง เช่น แอนดริว เกร็กสัน , ซาซ่า อัลเทอร์เมท , จอห์น คีแลน , ฉัชชา รุจินานนท์ , ฝันดี ฝันเด่น , ปราโมทย์ แสงศร

2. เลือกทีมงานผลิต

2.1 ผู้กำกับภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์จึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมาก เพราะมีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแลความสมบูรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์ตั้งแต่เริ่มงานสร้างจนกระทั่งจบขั้นตอนการสร้างภาพยนตร์ การบังคับบัญชาสั่งการให้บุคคลในกองถ่ายทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเต็มความสามารถได้สำเร็จนั้นผู้กำกับภาพยนตร์ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษที่จะสามารถสร้างความเชื่อถือ และการยอมรับจากผู้ร่วมงานซึ่งคุณสมบัติที่สำคัญอันถือเป็นปัจจัยพื้นฐานของผู้กำกับภาพยนตร์ ได้แก่ ความเป็นผู้นำ ภูติปะภาพยนตร์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

หน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ใช่เพียงแค่เป็นผู้กำกับที่ทำหน้าที่กำกับผู้อื่น แต่กำกับภาพยนตร์จะต้องมีคุณสมบัติเป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงาน โดยเป็นบุคคลที่ซึ่งมีทักษะความรู้สูง มีความเข้าใจต่อมวลมนุษยชาติและเป็นบุคคลพิเศษที่ทำอะไรได้หลายอย่าง พร้อมกันเพื่อโน้มน้าวใจผู้คนเยี่ยง ผู้มีอาชีพ คำขย เขาจะต้องเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นและมีระเบียบวินัยสูง ให้กำลังใจแก่ผู้ร่วมงาน ฉับไวต่อการแก้ปัญหา สามารถสร้างความเชื่อถือว่าผลงานของเขาจะเป็นภาพยนตร์ที่ดีมีค่าควรแก่การจัดสร้าง มีความสามารถที่จะจูงใจผู้ร่วมงานให้มีความสนใจและผูกพันอยู่กับงาน และมีความเป็นผู้นำหนึ่งใจเดียวกัน ในขณะที่ทีมงานทุกคนจะรับผิดชอบตามสายงานของตนและสร้างสรรค์บรรยากาศของการทำงาน เพื่อให้พวกเขาปฏิบัติภารกิจได้อย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือไม่ก็สามารถทำได้ดีเท่าเทียมกับงานที่เคยทำแล้ว

ก่อนเกิดภาวะวิกฤตินั้น บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ มีผู้กำกับมากมาย เช่น ในปี พ.ศ. 2525 ไฟว์สตาร์ฯ ได้ ดร. วิจิตร คุณาวุฒิ มากำกับภาพยนตร์ซึ่งเป็นเรื่องราวของคนในภาคอีสาน เรื่อง “ลูกอีสาน” ออกสู่สายตาประชาชน ซึ่งในยุคนี้อาจได้เกิดผู้กำกับรุ่นใหม่ขึ้นมาเรื่อยๆ เช่น ชนะ คราประยูร, รุจน์ รัชภพ, ยุทธนา มุกดาสนิท ซึ่งหยิบเอาบทละครเพลงของ “หม่อมหลวง พันธุ์เทวนพ เทวกุล” มาสร้างเป็นภาพยนตร์เรื่อง “เทพธิดาบาร 21” และ รุจน์ รัชภพ จากภาพยนตร์เรื่อง “บ้านทรายทอง” และ “พจมานสว่างวงศ์” ผู้กำกับที่มีผลงานออกมาในช่วงนี้ก็มี เช่น เปี้ยก โปสเตอร์ กำกับ เรื่อง “วัยอลวน” ยุทธนา มุกดาสนิท กำกับภาพยนตร์เรื่องต่อมาคือเรื่อง “น้ำพุ” และ “ผีเสื้อกับดอกไม้” เป็นต้น

สำหรับทาง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นไม่มีมาตรฐานในการเลือกผู้กำกับ แต่จะมี PRODUCER คอยควบคุมดูแลทางด้านนี้อยู่ เช่น ถ้ามีผู้กำกับท่านไหนเสนอเรื่องขึ้นมา ทาง PRODUCER ก็จะไปคุยกับคณะกรรมการผ่านทางคณะกรรมการแล้ว คณะกรรมการก็จะอนุมัติให้สร้างภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ในปี พ.ศ. 2539-2541 นั้นจะมีแต่ผู้กำกับใหม่เข้ามากำกับภาพยนตร์ให้กับไฟว์สตาร์ฯ และมี PRODUCER คอยควบคุมดูแลอยู่ จึงทำให้ภาพยนตร์ของ ไฟว์สตาร์ฯ ที่ผลิตออกมานั้นเป็นภาพยนตร์ที่มีคุณภาพ เพราะผ่านการผลิตที่พิถีพิถันทุกขั้นตอน

การสร้างภาพยนตร์ถือเป็นงานศิลปะแขนงหนึ่ง เพราะเป็นกระบวนการที่จะนำเอาการรับรู้ที่มีอยู่ในธรรมชาติมาแปรเปลี่ยนเพื่อถ่ายทอดออกมาเป็นความรู้สึกที่งดงาม ด้วยการประมวลเนื้อเรื่อง เรื่องราวจินตนาการ และอารมณ์สะท้อนใจของผู้กำกับภาพยนตร์ออกมาให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกสะท้อนใจ โดยการถ่ายทอดผ่านงานเทคนิคทางด้านบทประพันธ์ คนตรี ภาพ ฉาก แสง สี ถ้อยคำ และการแสดงซึ่งแต่ละส่วนจะต้องมีความงดงามและความคิดประสานกันอย่างกลมกลืน ผู้กำกับภาพยนตร์จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการเล่าเรื่องด้วยกล้องภาพยนตร์ เพราะงานสร้างภาพยนตร์ จะคล้ายคลึงกับการประดิษฐ์งานศิลปะต่างๆ ไป ซึ่งผู้สร้างจะต้องใช้ความประณีต มีวิจารณญาณและการตัด

สินใจที่รอบคอบไปพร้อมๆกับงานของผู้กำกับภาพยนตร์ ก็คือ การตัดสินใจที่ถูกต้องโดยเขาควรจะทราบว่า เมื่อใดคือความจำเป็นที่จะต้องฝึกซ้อมการแสดง เมื่อใดควรมีการถ่ายซ้ำใหม่เพื่อให้ได้ผลการแสดงและการถ่ายทำที่ดีพอ ควรรู้ศิลปะภาพยนตร์นี้ถือเป็นคุณสมบัติ ที่มีผลต่อความเชื่อถือของคนในกองถ่าย ทำให้ทุกคนยอมรับและเชื่อฟังผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ของไฟว์สตาร์ที่ผลิตภาพยนตร์ออกมาในปี พ.ศ. 2539 – 2541 นั้น เป็นผู้กำกับใหม่ที่ล้วนแล้วแต่มีชื่อเสียงและมีฝีมือในการกำกับภาพยนตร์ให้กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ซึ่งผู้กำกับเหล่านี้ได้แก่

- พจน์ อานนท์ ซึ่งเคยกำกับภาพยนตร์เรื่อง “สะแควแห้ว” มาก่อน ก่อนที่จะมาสร้างภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดชั่วโลก” ที่เป็นภาพยนตร์ที่ทำรายได้สูงสุดในปี พ.ศ. 2539

- นพพร วาหิน ซึ่งเคยกำกับภาพยนตร์เรื่อง “ตุ๊ตะต้อมแต้ม” มาก่อน แล้วมากำกับภาพยนตร์เรื่อง “เด็กเสเพล” ซึ่งเป็นภาพยนตร์แอ็คชั่นและทำรายได้ดีตรงกับเรื่อง “สติแตกสุดชั่วโลก”

- ธนิตย์ จิตนุกูล ซึ่งเคยกำกับภาพยนตร์เรื่อง “ชิมน้อยหน้อย กะล่อนมากหน้อย” แล้วก็มากำกับภาพยนตร์เรื่อง “เสื่อโจรพันธุ์เสือ”

- ณรงค์ จารุจินดา ซึ่งเคยกำกับภาพยนตร์เรื่อง “สมศรี 422 อาร์” แล้วมากำกับภาพยนตร์ในปี 2539 คือเรื่อง “ม. 6/2 ห้องครูวารี” และ “ยุคยึกหัวใจหยิกกัน”

- ชชาติชาย แก้วสว่าง ซึ่งเคยกำกับภาพยนตร์เรื่อง “ประณม มัชฌมเปรี้ยวอมหวาน” แล้วมากำกับภาพยนตร์ในปี 2541 คือเรื่อง “กอดคอวัดใจนายกับเรา”

- เฉลิม วงพิมพ์ ซึ่งไม่เคยกำกับภาพยนตร์มาก่อน มากำกับให้กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ เรื่องแรกคือ “ไบนิตี้ซ็อคเตลิดเปิดโลง” แล้วก็มีผลงานกำกับเรื่องต่อมาคือเรื่อง “ล้าระเบิดเมือง”

- เป็นเอก รัตนเรือง ซึ่งไม่เคยกำกับภาพยนตร์มาก่อน มากำกับให้กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ เรื่องแรกคือเรื่อง “ฝันบ้าคาราโอเกะ” แล้วก็มีผลงานเรื่องต่อมาคือ “เรื่องตลก 69”

- อุดม อุดมโรจน์ ซึ่งเคยกำกับภาพยนตร์เรื่อง “คู่แท้สองโลก” แล้วมากำกับภาพยนตร์ในปี 2540 คือเรื่อง “คนป่วนสายฟ้า” เป็นต้น ซึ่งผู้กำกับเหล่านี้ได้ผลิตผลงานออกมาและสามารถทำรายได้ให้กับภาพยนตร์ของบริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ได้เป็นอย่างดี และมีคุณภาพ เช่นภาพยนตร์เรื่อง “เด็กเสเพล” ของ นพพร วาหิน ทำรายได้ถึง 46 ล้านบาท ในขณะที่ภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดชั่วโลก” ของพจน์ อานนท์ ก็ทำรายได้ถึง 47 ล้านบาท ในช่วงภาวะวิกฤติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้กำกับของไฟว์สตาร์ฯ นั้น มีการทำงานอย่างละเอียดและพิถีพิถัน เพื่อให้ได้มาซึ่งภาพยนตร์ที่ดีมีคุณภาพ เพราะภาพยนตร์ไทยต้องแข่งขันกับภาพยนตร์ต่างประเทศ หรือแม้แต่ภาพยนตร์ไทยด้วยกันเอง จึงทำให้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นผลิตผลงานออกมาอย่างต่อเนื่องในภาวะวิกฤติเช่นนี้

2.2 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์

ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ มีหน้าที่จัดการและดูแล ความเรียบร้อยทั่วไปของฉากที่กำลังถ่ายทำ เป็นผู้ที่จะต้องไปดูสถานที่ถ่ายทำ คัดเลือกตัวประกอบ วางตำแหน่งตัวประกอบ และกำกับตัวประกอบ เตรียมบท เร่งฝ่ายฉาก ตรวจสอบฉากและอุปกรณ์การแสดง เป็นที่ปรึกษาของผู้กำกับ แจกจ่ายงานให้ทีมงานในกองถ่าย เป็นผู้ส่งเคลื่อนย้ายกองถ่ายจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง เป็นผู้บอกรายละเอียดฉากให้แก่ผู้ช่วยกล้องและผู้ช่วยจัดแสง บอกตำแหน่งของขาตั้งกล้อง คอลลี หรือ เครน เตรียมทุกอย่างให้พร้อมรอผู้กำกับมากำกับ

ผู้ช่วยผู้กำกับ จะต้องรู้แผนการถ่ายทำประจำวันอย่างละเอียด และตรวจสอบว่า ทุกอย่างเป็นไปตามแผน ดาราที่จะต้องเข้าฉากจะต้องพร้อม ผู้ช่วยผู้กำกับจะเป็นผู้คิดว่าตัวแสดงคนใดจะเข้าฉากเมื่อไร ผู้ช่วยผู้กำกับจะต้องคอยเตือนว่าฉากต่อไปจะเป็นฉากอะไรและตัวแสดงใดจะต้องเข้ากล้อง พร้อมทั้งบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเสื้อผ้า และทรงผม ที่ใช้ในฉากนั้นๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ตัวแสดงเหล่านั้นเตรียมตัวให้พร้อม ในการแสดงและทั่วๆไป

2.3 ผู้จัดการกองถ่าย

ผู้จัดการกองถ่ายเป็นผู้ติดต่อประสานงาน โดยเฉพาะเรื่องค่าใช้จ่ายการขออนุญาตใช้สถานที่ถ่ายทำโดยประสานงานกับฝ่ายการเงิน ดูแลการเดินทาง ที่พัก สวัสดิการ ค่าเช่าอุปกรณ์ การขอคิวดารา

การนัดหมาย การจัดหาตัวประกอบ ดูแลงบประมาณของรถกล้อง รถขนอุปกรณ์กล้อง อุปกรณ์ไฟที่ใช้ถ่ายในฉากใหญ่ ประสานงานทุกฝ่ายให้กองถ่ายทำงานได้สะดวกงานคืบหน้าอย่างรวดเร็ว

ในเรื่องหน้าที่ของผู้จัดการกองถ่ายนั้น สายจรรยา เอี่ยมพั่งพร หัวหน้าฝ่ายบัญชี ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ได้กล่าวว่า “ผู้จัดการกองถ่าย จะเป็นคนดูแล เหมือนกับแม่บ้านในการผลิตหนังจะต้องฟอร์มงานกับผู้กำกับก่อนว่า หนังเรื่องนี้จะใช้อะไรบ้าง ฟอร์มทีมงานว่าคนนี้จะต้องทำอะไร ช่วงเวลาทำงานในกองถ่าย ผู้จัดการกองถ่ายก็จะมีหน้าที่ว่า ทำทุกอย่างเรียบร้อยหรือเปล่า อย่างเรื่องเสื้อผ้า แต่ทุกอย่างก็จะมีแผนต่างๆอยู่แล้ว แต่ถ้าใครมีปัญหาอะไร ก็จะบอกกับผู้จัดการกองถ่าย ผู้จัดการกองถ่ายจะต้องดูว่าทุกอย่างที่ผู้กำกับต้องการนี้พร้อมหรือยัง อย่างคิวดาราอะไรทุกอย่าง และอาหารการกินก็จะดูว่าคราวนี้ จะมาเท่าไร มีตัวประกอบเท่าไร ต้องสั่งอาหารเท่าไร และจะต้องคอยต่อรองราคาว่าอันนี้ควรจะเป็นอย่างนี้ ราคาควรจะเป็นอย่างนี้” (สัมภาษณ์, สายจรรยา เอี่ยมพั่งพร, 20 เมษายน 2543)

2.4 ผู้ถ่ายภาพ

ผู้ถ่ายภาพเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งต่องานศิลปะภาพยนตร์ ผู้ถ่ายภาพที่ไม่เจนจัดจะทำให้งานล่าช้า ภาพไม่สวยและไม่ดี จังหวะการเคลื่อนไหวของตัวละครไม่ได้จังหวะ ไม่สามารถเข้าใจจินตนาการของผู้กำกับ จะทำให้ภาพยนตร์มีคุณภาพดีไม่ได้ ผู้ถ่ายภาพจะต้องแก้ปัญหาเป็น มีรสนิยมเข้าใจความหมายของภาพจำความต่อเนื่องของคัทที่แล้วมายังคัทต่อไปได้ดี มีความรู้สึกที่ดีต่อการเคลื่อนไหวของภาพ และความรู้สึกในกรอบภาพ ผู้ถ่ายภาพที่เก่งมักมีทีมงานที่เก่ง คือ มีคนจัดแสงและ ผู้ช่วยผู้ถ่ายภาพคู่ใจที่ควบคุมความสมบูรณ์ของภาพได้

2.5 ฝ่ายศิลปกรรม

โดยทั่วไปวงการภาพยนตร์ไทยเรียกกันว่าฝ่ายศิลป์หรือฝ่ายฉาก มีประมาณ 2-3 คน มีหน้าที่ดูแลฉาก (SETTING) อุปกรณ์ประกอบฉาก อุปกรณ์การแสดง เช่น กระเป๋าร่ม จักรยาน สิ่งตกแต่งฉาก จำพวก โต๊ะ โคมไฟ หมอนอิง รูปภาพ แจกัน การจัดปรับปรุงสถานที่ให้ได้บรรยากาศตามท้องเรื่อง ฝ่ายศิลป์จะเป็นผู้ดูแล รวมถึงการจัดเตรียมอุปกรณ์การแสดงของผู้แสดง ฝ่ายศิลป์จะทำงานหนักกว่าฝ่ายอื่น ต้องเตรียมฉากไม่ว่าจะออกแบบจัดทำ เช่น ยืม คัดแปลง เมื่อจัดฉากเสร็จแล้วและถ่ายเสร็จในแต่ละวัน ก็ต้อง รื้อ ถอน และขนส่งของกลับคืน

2.6 อื่น ๆ

เช่น ผู้กำกับเสียง ทำหน้าที่กำหนดอารมณ์ของเสียงและควบคุมคุณภาพของเสียงตั้งแต่การถ่ายทำภาพยนตร์จนถึงการส่งมอบเพื่อการตัดต่อ นอกจากนี้ในทีมงานยังประกอบด้วย ผู้ควบคุมการบันทึกเสียง (mixer) ทำหน้าที่เพื่อควบคุมระดับความคมชัดของเสียง ทั้งเสียงพูดของผู้แสดงและเสียงบรรยากาศ พร้อมทั้งพยายามลดเสียงรบกวนหรือเสียงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวให้มากที่สุด ผู้บันทึกเสียง (recordist) ทำหน้าที่ควบคุมเครื่องบันทึกเสียง ผู้ถือไมโครโฟนและพนักงานติดตั้งดูแลสายไฟทำหน้าที่หาตำแหน่งไมโครโฟนและสายไฟเพื่อให้สามารถรับเสียงได้ดีที่สุด โดยไม่ทำให้การถ่ายภาพยนตร์เกิดปัญหาจากไมโครโฟนและสายไฟ

ผู้กำกับฝ่ายศิลป์ เป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติงานด้านศิลปะในภาพยนตร์ในเรื่องที่ตนรับผิดชอบหมายได้แก่ การออกแบบฉาก การกำหนดสีสันและสิ่งประกอบภายนอกฉาก การควบคุมการสร้าง การกำหนดสัดส่วนและการควบคุมการสร้างโมเดล บางครั้งอาจครอบคลุมไปถึงการจัดหาเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การทำผม การแต่งหน้า และการตกแต่งพิเศษ หรืออาจมีอีกคนหนึ่งที่ได้รับมอบหมายทำงานกับผู้กำกับฝ่ายศิลป์ เพื่อให้การออกแบบฉากและการตกแต่งภาพยนตร์ รวมทั้งเครื่องแต่งกายเป็นไปในลักษณะที่สร้างสรรค์โดยมีรูปแบบ (style) ของภาพยนตร์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตลอดเรื่อง เพื่อช่วยเหลือผู้กำกับภาพยนตร์ในการสร้างบรรยากาศของฉาก และการตีความทางภาพ รวมทั้งการคัดเลือก

สถานที่ถ่ายทำ อันดูเหมือนว่าบุคลากรนี้มีขอบเขตการทำงานกว้างขวางกว่า จึงได้ชื่อว่า ผู้ออกแบบงานสร้างภาพยนตร์ (Production Designer) ในทีมงานนี้มีบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานมากมาย เช่น ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ผู้ทำหน้าที่ตกแต่งผู้แสดงในภาพยนตร์ ทั้งประเภทผู้ตกแต่งเพื่อความสวยงามและผู้ตกแต่งผู้แสดงเพื่อผลพิเศษ ผู้ตกแต่งร่างกาย ช่างทำผม ช่างเขียนภาพ ช่างทำหุ่นจำลอง ช่างเขียนแบบฉาย ผู้ดูแลรักษาแบบฉาก (Clerical personnel) ช่างทำอุปกรณ์ประกอบฉาก และผู้สร้างเทคนิคพิเศษ (Special effect man) รวมทั้งผู้ช่วยผู้กำกับฝ่ายศิลป์ เป็นต้น

ผู้จัดการกองถ่าย ทำหน้าที่ในการจัดการแทนผู้อำนวยการสร้าง อำนวยความสะดวกและดูแลความเรียบร้อยในการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยเป็นผู้ประสานงานฝ่ายต่าง ๆ ตามแผนงานและตารางการถ่ายทำ นอกจากนี้ยังอาจควบคุมลูกมือหรือคนงานในกองถ่ายที่เป็นฝ่ายสนับสนุนการถ่ายทำภาพยนตร์ เช่น พนักงานที่อยู่แผนกโยธา แผนกยานพาหนะ ธุรกิจกองถ่าย เป็นต้น

ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง มีหน้าที่จดบันทึกรายละเอียดทุกอย่างที่อยู่ในขอการถ่ายทำของฉากนั้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคงสภาพเดิมสำหรับเชื่อมโยงความต่อเนื่องในการถ่ายทำชุดต่อไป และอาจมีผู้กำกับบททำหน้าที่ในการบอกบทผู้แสดงภาพยนตร์เพื่อทำการแสดงสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ขณะเดียวกันอาจมี ผู้ถ่ายภาพนิ่ง ทำหน้าที่ช่วยบันทึกภาพเสริมจากที่จอก็ได้ ซึ่งประโยชน์ของภาพถ่ายนอกจากที่กล่าวข้างต้นไปใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์อีกด้วย

3. การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงจะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายๆอย่าง แต่ที่สำคัญอันดับแรกนั้นก็คือ ดารานำชายกับดารานำหญิง ต้องคำนึงว่าดาราคู่นั้นเป็นดาราแม่เหล็กหรือไม่ ดาราแม่เหล็กนั้นจะต้องเลือกให้อยู่ในกระแสนิยม ซึ่งต้องคำนึงว่าภาพยนตร์ที่สร้างจะออกฉายดาราคคนที่เลือกไว้จะลดความนิยมลงหรือไม่ เพื่อลดความเสี่ยงในการขาดทุนในบางครั้งก็จะมีเกร็งดาราที่จะมีแนวโน้มที่จะนิยมในอีก 10 เดือนข้างหน้า ดาราผู้นี้จะมาแรง (โดยปกติการสร้างภาพยนตร์หนึ่งเรื่องจะใช้เวลาประมาณ 10 เดือน)

สมัยก่อนดาราชื่อดังๆ สามารถดึงดูดคนไปชมภาพยนตร์ได้อย่างง่ายดาย แต่ในปัจจุบันดาราดังอย่างเดียวไม่พอไม่สามารถช่วยให้หนังประสบความสำเร็จได้ คนดูในปัจจุบันต้องการสิ่งตอบแทนที่คุ้มกับเงินค่าชมภาพยนตร์มากกว่า การไปดูดาราที่เป็นขวัญใจอย่างเดียว เพราะเดี๋ยวนี้มีสิ่งๆให้ความบันเทิงอื่นๆ อีกมากมายที่คนดูสามารถเลือกได้อย่างกว้างขวางไม่ว่าจะเป็น ทีวี วีซีดี วีซีดี

ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2541 ไฟว์สตาร์ฯ ได้มีการคัดเลือกดาราโดย นำดาราวัยรุ่นที่กำลังได้รับความนิยมมาแสดงภาพยนตร์ของ ไฟว์สตาร์ฯ ซึ่งดาราที่จะมาแสดงนั้นจะต้องเป็นที่รู้จักของผู้ชมเป็นอย่างดี เช่น แอนดริว เกร็กสัน, ฝันดีฝันเด่น, ปราโมทย์ แสงศร, ณัฏชา รุจินานนท์, ซาซ่า อัลเทอร์เมท ฯลฯ ซึ่ง

คาราคานไหนดำเนินการแสดงภาพยนตร์ให้กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ เรื่องหนึ่งแล้ว ทาง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็จะดูว่าคาราคานไหนเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชม ก็จะนำคาราคานนั้นกลับมาแสดงภาพยนตร์ให้กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ อีก เช่น แอนดริว เกร็กสัน แสดงภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดขั้วโลก” ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมวัยรุ่นมากในขณะนั้น จากนั้นจึงมีภาพยนตร์เรื่องต่อมาให้แสดงอีกนั่นก็คือ เรื่อง “ก๊วยบายซัมเมอร์” จะเห็นได้ว่าถ้าคาราคานไหนเป็นที่นิยมของผู้ชมวัยรุ่นในขณะนั้น บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็จะนำคาราคานนั้นกลับมาแสดงอีก ซึ่งถ้าจะกล่าวถึงคุณสมบัติของคารา ไฟว์สตาร์ฯ นั้น ก็จะมีดังนี้ กล่าวคือ ต้องเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมในขณะนั้น และต้องแสดงให้เห็นเหมาะกับบทที่ผู้กำกับได้คัดเลือกไว้แล้ว จะเห็นได้ว่าคาราคามีส่วนสำคัญในการที่จะทำให้ผู้ชม มาชมภาพยนตร์ไทยในช่วงวิกฤติอีกครั้งหนึ่ง ส่วนสายหนังก็เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถบอกได้ว่า ภาพยนตร์เมื่อนำไปฉายต่างจังหวัดแล้ว ผู้ชมในต่างจังหวัดจะชอบคาราคานไหน และก็เป็นส่วนหนึ่งของรายได้ ซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในภายหลัง

ขั้นถ่ายทำ (PRODUCTION)

เมื่อแผนการสร้างภาพยนตร์ที่เตรียมกันในช่วงก่อนถ่ายทำ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็มาถึงขั้นตอนการถ่ายทำในขั้นนี้การบริหารถ่ายทำจะแบ่งความรับผิดชอบออกไปตามลักษณะของงานที่ต้องทำให้เสร็จโดยมี “ผู้จัดการกองถ่าย” เป็นผู้รับผิดชอบโดยเฉพาะในด้านการสนับสนุนและธุรการทั้งหมด ผู้จัดการกองถ่ายมีหน้าที่บทบาทตามหลักการบริหารทุกประการ ซึ่งได้แก่การวางแผน (Planing) ซึ่งเกี่ยวข้องกับกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัดสินใจใช้ทรัพยากรเพื่อจะให้บรรลุเป้าหมาย การจัดองค์การ (Organizing) ในการทำงานเป็นการแบ่งสรรปันส่วนทรัพยากร การอำนวยความสะดวก (Directing) เป็นการสั่งงานและจูงใจผู้เกี่ยวข้องมีกำลังใจและสิ่งจูงใจจะให้เห็นผลสำเร็จแห่งหน่วยงาน และการควบคุม (Controlling) เป็นการรักษามาตรฐานในการทำงาน และให้เกิดความก้าวหน้าเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

เนื่องจากผู้จัดการกองถ่ายจะมีบทบาทมากในช่วงนี้เพราะจะต้องจัดการกองถ่ายให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นและเสร็จตามเวลา งานที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้จัดการกองถ่ายในช่วงนี้ พอสรุปได้ดังนี้

จัดทำตารางการถ่ายทำ (Shooting Schedule) ที่สมบูรณ์ รูปแบบของตารางการถ่ายทำอาจจะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละบริษัท แต่ทั่วไปแล้วสิ่งที่ต้องปรากฏอยู่ในตารางซึ่งตารางนี้ผู้จัดการกองถ่ายอาจต้องทำร่วมกันกับผู้กำกับภาพยนตร์ หรือบางที่ผู้กำกับจัดทำเองทั้งหมดแล้วมอบหมายให้ผู้จัดการกองถ่ายเป็นผู้รับผิดชอบประชุมทีมงานทั้งหมด เพื่อชี้แจงรายละเอียดของการปฏิบัติงานและชักชวนความเข้าใจในการทำงานให้ทุกฝ่ายทุกคนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง

จากนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ช่วยผู้กำกับจะประชุมร่วมกับฝ่ายต่าง ๆ เช่น ประชุมกับฝ่ายศิลป์ ฝ่ายฉากเพื่อจัดสร้างฉากให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้กำกับ ผู้กำกับจะประชุมร่วมกับฝ่ายถ่ายภาพเพื่อตกลงในการถ่ายทำมุมกล้อง การจัดแสง ตลอดจนการจัดวางรางเลื่อนกล้องที่เรียกว่า ดอลลี (dolly) ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้กำกับ

ส่วนฝ่ายการแสดงนั้น ถ้าเป็นดาราใหม่จะมีผู้ฝึกการแสดงที่เรียกว่า acting coach คอยฝึกให้ถ้าเป็นดาราที่มีประสบการณ์มากแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องมีโค้ช

เมื่อเวลาถ่ายทำจริงในฉากที่จัดเสร็จเรียบร้อยทุกฝ่ายประจำตำแหน่ง ผู้กำกับจะเป็นผู้สั่งการทั้งหมด เมื่อถ่ายทำเสร็จสิ้นลงในแต่ละวัน ผู้กำกับจะสั่ง “เลิกถ่าย” หรือภาษาภาพยนตร์เรียกว่า “เริ่ปอับ” (wrap-up) เป็นอันว่าทุกคนหยุดพักได้ แต่ละฝ่ายจะเก็บอุปกรณ์ที่ตนรับผิดชอบไว้ในที่ปลอดภัย

ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ เรื่อง “สติแตกสุดชั่วโลก” ได้มีการสร้างพระราชวังขึ้น เพื่อให้เกิดความสมจริงกับเนื้อเรื่อง โดยมีการสร้างพระราชวังขึ้นสร้างที่โรงถ่ายของ ไฟว์สตาร์ฯ เพื่อความละเอียดและพิถีพิถันในการผลิตจึงทำให้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นต้องสร้างฉากขึ้นมาเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดชั่วโลก” ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการแย่งชิงราชบัลลังก์ระหว่างพี่น้องในเรื่องมีการตามล่าและต่อสู้กัน ในฉากนี้นั้นใช้ผู้แสดงที่เป็นตัวประกอบหลายคนต่อสู้กันภายในพระราชวัง ทำให้เมื่อชมภาพยนตร์เรื่องนี้แล้ว เหมือนกับชมภาพยนตร์จีนกำลังภายใน โดยเฉพาะภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดชั่วโลก” นั้นก็มีการเลียนแบบเหมือนภาพยนตร์จีนกำลังภายในด้วย เช่นกัน จึงทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการลงทุนสูง ในการสร้างฉากพระราชวังขึ้นมา แต่ผลที่ได้ตอบกลับมาก็เป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมด้วยในขณะนั้น เพราะยังไม่มีภาพยนตร์ไทยเรื่องใดในขณะนั้นที่ผลิตออกมาในแนวของภาพยนตร์จีนทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นภาพยนตร์ที่แปลกและน่าติดตามชม หลังจากที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทำเสร็จและนำออกฉาย ก็สามารถทำให้คนดูตอบรับการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำให้ภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดชั่วโลก” ทำรายได้ประมาณ 47 ล้านบาท ของปี พ.ศ. 2539 ซึ่งถือว่าเป็นภาพยนตร์ที่ทำรายได้ดีมากในขณะนั้น

หลังจากที่ถ่ายเสร็จในแต่ละวัน ฝ่ายจัดการกองถ่ายจะรวบรวมฟิล์มที่ถ่ายแล้วส่งไปล้างที่แล็บ และให้ทำเดลิส (Dailies) ยกเว้นแต่จะถ่ายทำในที่ห่างไกลอาจรวบรวมฟิล์มที่ถ่ายแล้วไว้หลาย ๆ วันแล้วจึงส่งล้างและทำเวอร์คปรีนท์ทีเดียว แต่ไม่ควรเก็บฟิล์มที่ถ่ายแล้วไว้นานเพราะสีอาจจะแปรสภาพได้ ถ้าถ่ายเสร็จแล้วรีบล้างโดยเร็วภาพยนตร์จะมีสีสดงดงาม

เมื่อได้เวอร์คปรีนท์กลับมาจากแล็บแล้วฝ่ายจัดการจะจัดถ่ายเวอร์คปรีนท์ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องดู บางครั้งอาจมีดาราด้วย หากมีข้อบกพร่องใดๆ ไม่ว่าจะผ่านทางภาพ ทางแสง เสียง หรือการแสดงจะได้อเตรียมแก้ไขหรือถ่ายใหม่ ถ่ายซ่อมได้ ในขณะที่ยังไม่ได้เคลื่อนย้ายกองถ่ายไปที่อื่น

หลังจากการหยุดพักการถ่ายทำในแต่ละวัน ฝ่ายการจัดการกองถ่ายจะนัดประชุมประเมินงานในแต่ละวันเพื่อหาทางแก้ปัญหา ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นก็จะนัดหมายและเตรียมการสำหรับการถ่ายทำในวันต่อไป และต้องรายงานความก้าวหน้าปัญหาของการทำงานในแต่ละวันให้ฝ่ายบริหารระดับสูงทราบด้วย ผู้จัดการกองถ่ายต้องทำอย่างนี้ตลอดไปจนกว่าจะถ่ายทำภาพยนตร์เสร็จสิ้นลง

ขั้นหลังการถ่ายทำ (POST-PRODUCTION)

การตัดต่อ (EDITING)

การถ่ายทำภาพยนตร์นั้นจะไม่บันทึกภาพเรียงตามลำดับเรื่องราวตามบทภาพยนตร์เพราะการทำเช่นนั้นจะเสียเวลาและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก เนื่องจากเรื่องราวในบทภาพยนตร์อาจจะข้ามไปข้ามมาจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง เช่น ในฉากแรกเรื่องราวอาจจะเกิดขึ้นที่กรุงเทพฯ ในฉากที่สองเป็นเหตุการณ์ที่เชียงใหม่ พอฉากที่สามเหตุการณ์ก็ย้อนมาที่กรุงเทพฯ อีก ถ้าหากการถ่ายทำดำเนินไปตามบท กองถ่ายและผู้ร่วมงานทุกคนก็ต้องโยกย้ายสถานที่ถ่ายทำไปๆ มาๆ เพื่อความสะดวกและประหยัด จึงต้องรวมเอาฉากที่เกิดขึ้นในสถานที่เดียวกันมาถ่ายพร้อมๆ กัน นอกจากสถานที่แล้วสิ่งที่ควรกำหนดว่าควรถ่ายฉากใดก่อน ฉากใดหลังอีกอย่างก็คือตัวแสดง โดยทั่วไปผู้สร้างจะพิจารณานำเอาฉากที่มีตัวแสดงตัวเดียวกันมาถ่ายพร้อม ๆ กัน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกและประหยัดเวลาของนักแสดง ดังนั้นภาพยนตร์ที่ถ่ายทำเสร็จจะไม่เป็นเรื่องเป็นราวตามบทภาพยนตร์ ภาพยนตร์นั้นจะต่อเนื่องเป็นเรื่องเป็นราวได้ก็จะต้องมีกระบวนการตัดต่อเสียก่อน

การตัดต่อภาพยนตร์ก็คือกระบวนการที่จะนำเอาฟิล์มส่วนต่าง ๆ ที่บันทึกไว้มาเรียงกันเป็นลำดับให้เป็นเรื่องราวตามบทภาพยนตร์ และเพื่อให้ได้อารมณ์ตามที่ผู้ตัดต่อจะต้องตัดบางส่วนของภาพที่บันทึกไว้ ออก เพราะโดยทั่วไปฟิล์มที่ถ่ายทำไว้จะยาวมากเพราะแต่ละชอตจะต้องมีการแสดงที่ถ่ายซ้อนหรือคร่อมกันไว้ เพื่อให้ภาพไม่กระตุกเวลาตัดต่อ และบางชอตอาจจะต้องถ่ายไว้หลายครั้งเพื่อนำมาเลือกเอาภาพและการแสดง (TAKE) ที่ดีที่สุด ภาพยนตร์บันทึกขนาด 35 มม. ที่ฉายกันตามโรงนั้นตามมาตรฐาน จะใช้เวลาฉายประมาณ 90 นาที ฟิล์มที่ใช้ฉายในเวลา 90 นาที จะยาว 8100 ฟุต ซึ่งจะประกอบด้วย 129,000 ภาพ

ฟิล์มที่ใช้บันทึกภาพเรียกว่า “ฟิล์มต้นฉบับ” เป็นฟิล์มที่มีค่ามาก จะทำสูญหายหรือเป็นชำรุดเป็นรอยขีดข่วนไม่ได้ เพราะฟิล์มชุดนี้จะเป็นฟิล์มแม่พิมพ์ฟิล์มชุดต่อ ๆ ไป ในการตัดต่อนั้นผู้ตัดต่อจะไม่ใช้ฟิล์มต้นฉบับตัดต่อ แต่จะใช้ฟิล์มที่พิมพ์มาจากต้นฉบับชุดแรกที่เรียกว่า (Daily print) ซึ่งผู้อำนวยการสร้าง ผู้กำกับการแสดงและตากล้องใช้ฉายดูหลังถ่ายทำเสร็จแต่ละวัน เมื่อถึงขั้นตัดต่อ เคล็จะถูกรเรียกว่าเป็น เวอร์คพริ้นท์ (Work print) เพราะเป็นฟิล์มชุดที่จะต้องสมบูรณ์สมบูรณ์จากการทำงานของผู้ตัดต่อ

เครื่องมือสำคัญที่ผู้ตัดต่อใช้ก็คือ เครื่องตัดและต่อฟิล์ม (Splicer) ที่ช่วยให้ตัดฟิล์มออกจากกันได้ อย่างง่ายดาย และต่อฟิล์มเข้าด้วยกันอย่างรวดเร็ว เครื่องมืออีกอันที่ผู้ตัดต่อจะต้องใช้ประจำก็คือเครื่องมือภาพที่สามารถเดินฟิล์มไปข้างหน้าหรือถอยหลังก็ได้ตามต้องการ

ตามปกติผู้ตัดต่อจะยึดถือบทบาทพยนตร์และความต้องการของผู้กำกับการแสดงเป็นแนวทางในการเรียบเรียงเรื่องราวของภาพยนตร์ แต่ผู้ตัดต่อก็สามารถย้ายการตัดต่อโดยเลือกภาพและเสียงที่มีอยู่ ทดลองตัดต่อเพื่อให้ได้ภาพยนตร์ที่มีศิลปะมากที่สุดเท่าที่จะทำได้และในบางครั้งผู้ตัดต่อสามารถใช้ศิลปะการตัดต่อควบคุมลีลา อารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์ได้อย่างดี

ผู้ตัดต่อจะเริ่มงานในเวลาใกล้เคียงกับภาพยนตร์เริ่มถ่ายทำ เมื่อจบการถ่ายทำแต่ละวัน ผู้ช่วยผู้กำกับจะจัดการส่งฟิล์มไปล้างและรับกลับมาให้ผู้อำนวยความสะดวกสร้างกับผู้กำกับการแสดงฉายดู ผู้อำนวยการสร้างกับผู้กำกับการแสดงจะเป็นผู้คัดเลือกช็อตที่จะใช้ไว้ ช็อตใดที่เสียหรือไม่ชอบก็จะคัดออก ประมาณวันที่สามหลังจากเปิดกล้อง งานตัดต่อก็จะเริ่มขึ้นก่อนลงมือทำงานผู้อำนวยการสร้างกับผู้กำกับการแสดงจะพูดคุยกับผู้ตัดต่อเกี่ยวกับฟิล์มที่เลือกไว้ให้ใช้ตัดต่อ จากนั้นผู้ตัดต่อก็จะลงมือตัดต่อภาพยนตร์ที่บันทึกภาพได้วันต่อวัน

แม้ว่าการตัดต่อจะมีกรอบที่กำหนดโดยบทบาทพยนตร์และความต้องการของผู้กำกับการแสดง แต่ในขณะทำงานจริง ๆ ผู้ตัดต่อมักจะมีอิสระมากพอที่จะใช้ความคิดสร้างสรรค์ในงานได้ไม่น้อยเพราะในทางปฏิบัติจะไม่มีใครคอยควบคุมการทำงาน ผู้กำกับการแสดงมักกำลังวุ่นวายอยู่กับการถ่ายทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นการตัดต่อภาพยนตร์บันเทิงหรือภาพยนตร์เพื่อการค้าเวลาทำงานตัดต่อจะมีจำกัด และต้องเร่งรีบ ผู้ตัดต่อจะมีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองเต็มที่แต่อย่างไรก็ตามส่วนหนึ่งของความสำเร็จของภาพยนตร์ จะขึ้นอยู่กับการทำงานที่ประสานสัมพันธ์กันให้ดี ผู้กำกับการแสดงและผู้ตัดต่อควรฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ดังได้กล่าวแล้วว่างานตัดต่อจะเริ่มหลังงานถ่ายทำเพียง 2-3 วันเท่านั้น ดังนั้นเมื่อถ่ายทำภาพยนตร์เสร็จสักประมาณอาทิตย์หรือสองอาทิตย์ ผู้ตัดต่อก็ต้องตัดต่อภาพยนตร์เสร็จเรียบร้อย แต่ภาพยนตร์ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ เพราะในขั้นตอนนี้จะมีเพียงภาพหรือเสียงตัวแสดงเท่านั้น (สำหรับภาพยนตร์ไทยเนื่องจากไม่ได้บันทึกเสียงตอนถ่ายทำ จึงมีแต่ภาพอย่างเดียว) ยังไม่มีเสียงประกอบหรือเสียงดนตรี ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสร็จอาจจะมโหรีบางอย่างที่เปลี่ยนแปลงไปจากบทบาทพยนตร์ ทั้งนี้เพราะผู้ตัดต่อเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะช่วยทำให้ภาพยนตร์ดีขึ้น และถ้าผู้กำกับการแสดงและผู้อำนวยการสร้างต้องการให้เปลี่ยนแปลงในตอนใดอีกก็ยอมทำได้เช่นกัน ฉากบางฉากอาจถูกย้ายที่หรืออาจถูกยกออกไปทั้งฉาก ในการแสดงความคิดเห็นเพื่อหาข้อยุติในการเปลี่ยนแปลงการตัดต่อนั้น ตามปกติผู้กำกับการแสดงจะเป็นผู้

เสนอความคิดก่อนในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบการแปลความหมายจากตัวหนังสือในบทภาพยนตร์มาเป็นภาพ จากนั้นผู้อำนวยการสร้างและผู้ตัดต่อจะแสดงความคิดเห็นตามลำดับ

เมื่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เป็นที่พอใจของทุกฝ่ายแล้ว ก็จะจัดทำไคเตลภาพยนตร์ ซึ่งประกอบด้วย ชื่อเรื่องและคณะผู้สร้าง คารา ไคเตลอาจจะทำขึ้นง่าย ๆ เป็นเพียงถ่ายตัวพิมพ์เฉย ๆ หรือทำให้สวยงามอย่างไรก็ได้ ไคเตลภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะอยู่ต้นเรื่องแต่ก็มีภาพยนตร์บางเรื่อง ที่เอาไคเตลไว้ตอนจบ ภาพยนตร์ที่เอาไคเตลไว้ตอนจบนี้มักจะเป็นเรื่องที่จบลงอย่างเศร้า ๆ หรือเงิบ ๆ การขึ้นไคเตลตอนหลังอย่างเงิบ ๆ ไม่หือหวาเป็นการไม่รบกวนอารมณ์ของผู้ชมที่กำลังเศร้าซึมไปกับตอนจบของเรื่อง เช่นไคเตลของภาพยนตร์เรื่อง “วัยระเริง” ซึ่งเป็นเรื่องราวของเด็กที่มีปัญหา เด็กที่มีปัญหาเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะมาจากปัญหาพ่อแม่แยกทางกัน เด็กจึงแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา เช่น เผาตู้โทรศัพท์ เอาไม้ดีกระจกรแตก จึงทำให้เด็กเหล่านี้ต้องเข้าสู่สถานທີ່เด็กจะได้รับการอบรมอย่างดี และสถานที่นี้เอง ซึ่งมีคุณครูผู้หนึ่ง ชื่อครู บุญรอด คอยดูแลอบรมสั่งสอนเด็กเหล่านี้จนได้ดี ตอนจบของเรื่องเด็กเหล่านี้ก็ไปก่อเรื่องอีก โดยการยกพวกตีกันกับนักเลงกลุ่มหนึ่ง เมื่อครูบุญรอดทราบข่าวจึงเข้าไปห้ามจนทำให้ครูบุญรอดถูกยิงเสียชีวิต จึงทำให้เด็ก ๆ เหล่านี้ สำนึกในบุญคุณของครูบุญรอด จึงหันมากลับตัวเป็นคนดี เรื่องจบลงด้วยความซาบซึ้ง เด็ก ๆ เหล่านี้ได้จัดงานทดแทนพระคุณให้กับครู บุญรอด โดยเด็ก ๆ ทุกคนร่วมกันร้องเพลงซึ่งพวกเขาช่วยกันแต่ง เพื่อให้กับครูบุญรอดได้ฟัง ฉากจบนั้นก็จบลงด้วย ภาพของคุณครูที่ทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก ๆ และภาพของคุณครูที่เด็ก ๆ เหล่านี้ประทับใจ นำมาตัดต่อไว้ในตอนท้ายของเรื่องด้วย

ผู้ตัดต่อ ลำดับภาพจะอ่านบทหลาย ๆ ครั้ง ซึมซับบรรยากาศของเรื่อง จำเรื่องราวและตัวละครในเรื่องได้ ผู้ตัดต่อ จะนำ WORK PRINT มาฉายดูอีกครั้ง ระหว่างนั้นจะคิดไปว่าจะต้องตัดอย่างไร คิดถึงเสียงดนตรีตามไปด้วย ว่าหน้าตาของหนังนั้นเวลาออกฉายนั้นเป็นอย่างไร จากนั้นก็ถึงมือตัดต่อตั้งแต่ฉากแรกจนฉากสุดท้าย บางคนตัดต่อฉากที่ง่ายที่สุดก่อน บางคนตัดฉากที่ยากตัดที่สุด จะวิธีไหนก็ตามเมื่อตัดต่อเสร็จแล้วทุกฉากก็จะถูกนำมาเรียงกัน เป็นหนังทั้งเรื่อง แล้วฉายดูการฉายดูในขั้นตอนนี้เรียกว่า การฉายดูขั้นตัดหยาบ

การฉายดูขั้นตัดหยาบ มักจะฉายในห้องฉายที่มีที่นั่ง 30-40 ที่นั่ง โดยเชิญชวนคนทุกกลุ่มมาชมการฉายครั้งนี้ ผู้ช่วยผู้กำกับจะมีสมุดโน้ตเล็ก ๆ อยู่ในมือ ระหว่างดู WORK PRINT ใครวิจารณ์อย่างไรตอนไหนจะต้องจดทั้งหมด เมื่อได้ความคิดเห็นมาหลากหลาย นำมาสรุปจุดไหนเห็นด้วยจุดไหนไม่เห็นด้วยตรงไหนควรเพิ่มตรงไหนควรจะปรับปรุง จะมองในแง่ของศิลปะเต็มที่ หรือจะมองในแง่ตลาด หรือจะมองในแง่ให้ภูมิปัญญาแก่ผู้ชม ในขั้นตอนนี้จะมีการถกเถียงกันอย่างมาก เช่น “ถ้าฉากนี้ออกไป สาระสำคัญจะหลุดไปจากภาพยนตร์ทั้งเรื่อง ถ้าเอาฉากนี้ออกสัดส่วนทั้งหมดจะเสีย” ฯลฯ

นอกจากนั้น จะต้องพิจารณาถึงการเดินเรื่อง ช่วงไหนที่ผู้ชมว่า เบื่อ ดูแล้วง่วงนอน ช่วงไหนที่คนชอบ ความคิดเหล่านี้ต้องผสมผสานกัน เพื่อจะได้จัดรูปร่างของภาพยนตร์ อีกครั้งให้ได้สัดส่วนเกิดเอกภาพ เทคนิคการตัดต่อลำดับภาพปัจจุบันให้คอมพิวเตอร์ AVID SUITE เพียงแต่ไม่ได้ใช้ฟิล์มสำเนา (WORK PRINT) แต่เป็นภาพแปลงลงเทปแล้วบรรจุเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์

ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสร็จสมบูรณ์ซึ่งมีความยาว 8,100 ฟุต (สำหรับภาพยนตร์ไทยจะมีความยาวประมาณ 10,800-11,000 ฟุต) จะถูกแบ่งใส่ลือฟิล์มเป็น 4-5 ลือ เพื่อให้สะดวกในการจับถือและขนย้าย เมื่อภาพเรียบร้อยทั้งส่วน ไตเติลและเนื้อเรื่องแล้วก็จะส่งต่อไปยังผู้รับผิดชอบเรื่องเสียงประกอบซึ่งมีชื่อเรียกว่า ผู้ตัดต่อเสียง (Sound Editor) ซึ่งจะมีเสียงประกอบชนิดต่าง ๆ เก็บสะสมไว้มากมายทั้งในรูปของแผ่นเสียงและเทป

ผู้ตัดต่อเสียงจะตรวจดูภาพทุกภาพบนฟิล์มแล้วใส่เสียงประกอบให้เหมาะกับภาพ เช่น ภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในป่า บางครั้งอาจถ่ายทำในสตูดิโอ ผู้ตัดต่อเสียงก็จะใส่เสียงนก เสียงแมลง เสียงลมเพื่อให้ภาพมีชีวิตชีวาขึ้น ในขั้นนี้อาจจะต้องมีการอัดเสียงตัวแสดงซ้ำเพราะเสียงที่อัดไว้ตอนถ่ายทำไม่ชัดเจนพอ การอัดเสียงพูดตอนนี้ตัวแสดงต้องดูภาพยนตร์ของตัวเองและฝึกพูดให้พร้อมกับปากที่ปรากฏในภาพ พอได้จังหวะดีแล้วก็บันทึกเสียงไว้ วิธีการนี้คล้าย ๆ กับการบันทึกเสียงพูดของภาพยนตร์ไทยแตกต่างกันตรงที่สำหรับภาพยนตร์ไทยนั้น ใช้บันทึกเสียงพูดภายหลังตลอดเรื่อง ไม่ได้ทำเฉพาะบางตอนที่จำเป็น เพราะตอนถ่ายทำไม่ได้บันทึกเสียงพูดไว้ และผู้ที่พากย์เสียงในภาพยนตร์ไทยนั้นไม่ใช่ตัวแสดงจริง เป็นนักพากย์อาชีพออกเสียงแทนตัวแสดง แต่มาในระยะหลังนี้ นิยมให้ตัวแสดงพากย์เสียงตนเองมากขึ้น

ในขณะที่ผู้ตัดต่อเสียงกำลังให้เสียงประกอบและอัดเสียงตัวแสดงนี้ นักแต่งเพลงก็จะแต่งเพลงและบันทึกเสียงไว้ เมื่อเสียงทุกเสียงเรียบร้อย ก็นำเสียงทั้งหมด ทั้งเสียงพูด เสียงประกอบ เสียงดนตรีรวมเข้าด้วยกัน กระบวนการนี้เรียกว่า ดับบิง (Dubbing) หรือ (Mixing) ในระหว่างกระบวนการรวมเสียงนี้ผู้กำกับการแสดง ผู้ตัดต่อ นักแต่งเพลง และผู้อำนวยการสร้างจะคอยตรวจเพื่อให้ทุกอย่างเป็นไปตามที่วางแผนไว้ ขั้นนี้ถือว่าเป็นขั้นสุดท้ายของการถ่ายทำภาพยนตร์

ผู้ทำเทคนิคพิเศษ

สำหรับ ภาพยนตร์ไทยของบริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นจะมีการทำเทคนิคพิเศษขึ้นเพื่อใช้ในภาพยนตร์ เช่น ฉากระเบิด ฉากตึกพัง ฉากเผากระท่อม ฉากเหล่านี้ผู้กำกับการแสดง และผู้กำกับฝ่ายศิลป์ จะช่วยกันคิดช่วยกันทำ เช่น ภาพยนตร์ เรื่อง "เสือโจรพันธุ์เสือ" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับโจร ซึ่งมีชื่อว่า "เสือใบ"

ร่วมกับพรรคพวกออกปล้นคนรวยและนำเงินที่ได้มานั้น มาช่วยเหลือคนจน ในเรื่องนี้นั้นมีฉากหนึ่ง ที่เรียกว่า “ฉากถล่มค่ายเสือใบ” เป็นฉากที่ทหารนำกำลังบุกโจมตีค่ายของเสือใบในฉากนี้นั้น จะมีการระเบิดหอคอย และ มีการระเบิดกระท่อม ซึ่งเป็นที่กำบัง และที่พักของเสือใบ

ดังนั้นในฉากนี้ จะต้องมีการสร้างกระท่อมขึ้นมาเพื่อใช้ในการถ่ายทำ การถ่ายทำนั้นจะถ่ายเพียง ครั้งเดียวเท่านั้น จะถ่ายซ้ำไม่ได้เพราะไม่มีกระท่อมให้ระเบิดอีกแล้ว ดังนั้นก่อนมีการถ่ายจริงผู้กำกับจะต้องให้ซ้อมคิวถ่ายก่อน เมื่อซ้อมเป็นที่เรียบร้อยแล้วจากนั้นจะเป็นการถ่ายทำจริง โดยมีการระเบิดกระท่อมของเสือใบ แรงระเบิดจะแรงมาก จนทำให้ส่วนที่เหลือของกระท่อมในค่ายของเสือใบพังพินาศหมดในพริบตา

สำหรับฉากระเบิดหอคอยในค่ายของเสือใบเป็นฉากอันตรายฉากหนึ่งเพราะเป็นการวางระเบิดที่เสี่ยงภัยและอาจเกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้นก่อนวันถ่ายทำ ผู้สร้างเทคนิคพิเศษจะตรวจสอบสถานที่ และปรึกษากับผู้กำกับ เพื่อทราบความประสงค์และวางแผนร่วมกัน ผู้สร้างเทคนิคพิเศษจะต้องฝังทุ่นระเบิดในตำแหน่งที่ถูกต้องที่ไม่เป็นอันตรายต่อตัวแสดง และตัวประกอบที่จะเข้าฉาก แต่ระเบิดที่วางก็จะต้องมีปริมาณมากพอที่จะทำให้ดูสมจริง

จะเห็นได้ว่าการทำเทคนิคพิเศษนั้น ไฟว์สตาร์ฯ ได้มีการศึกษาและมีความพิถีพิถันในการผลิต เพื่อที่ว่าจะได้ภาพออกมาสมจริงและสวยงาม และเป็นการประหยัดงบประมาณแต่ต้องทำอย่างมีคุณภาพด้วย โดยมีการปรึกษาร่วมกันระหว่าง ผู้กำกับและผู้สร้างเทคนิคพิเศษเพื่อให้งานที่ผลิตออกมานั้นดี มีคุณภาพและยังต้องเป็นที่ยอมรับของผู้ชมอีกด้วย ดังนั้นการทำเทคนิคพิเศษของ ไฟว์สตาร์ฯ จะทำเทคนิคพิเศษให้สมจริงมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และยังมีการผลิตที่พิถีพิถันอีกด้วย

ผู้ทำเพลงและดนตรีประกอบ

เสียงดนตรีเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของภาพยนตร์ เพราะเสียงดนตรีสามารถกระตุ้นอารมณ์ ทำให้คนรู้สึกเคลิบเคลิ้ม มีความสุข ร่าเริง เศร้าสร้อย โกรธ หรือ ตื่นเต้นได้ กล่าวได้ว่าเสียงดนตรีช่วยให้การเล่าเรื่องโดยภาพมีความสมบูรณ์และได้อารมณ์ขึ้น

นักแต่งเพลงมักต้องการให้คนดูได้ยินดนตรีหรือเพลงของตน แต่ในขณะที่เดียวกันเพลงจะต้องไม่เด่นออกมาจนคนดูรู้สึก เพราะเพลงหรือดนตรีที่ดีจะต้องกลมกลืนกับภาพเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของภาพเลยทีเดียว

เพลงที่แต่งประกอบภาพยนตร์บางครั้งเป็นที่รู้จักแพร่หลายก่อนที่ภาพยนตร์จะออกฉายเสียอีก และการที่เพลงจากภาพยนตร์เป็นที่นิยมก่อนเช่นนี้มีส่วนชักจูงคนดูไปดูภาพยนตร์เพราะเมื่อชอบเพลงก็ทำให้อยากดูภาพยนตร์

โดยทั่วไป การแต่งเพลงในภาพยนตร์จะทำภายหลังที่ภาพยนตร์ถ่ายทำตัดต่อเรียบร้อยแล้ว แต่ก็ มีบางกรณีที่นักแต่งเพลงจะต้องแต่งเพลงและบันทึกเสียงไว้ให้เสร็จก่อนถ่ายทำ กรณีที่วานี้ก็คือกรณีที่ ตัวแสดงจะต้องร้องเพลงในเรื่อง เมื่อนักแต่งเพลงแต่งทำนองและเนื้อร้องเสร็จแล้ว ตัวแสดงก็ต้อง ร้องเพลงและบันทึกเสียงไว้ก่อน เมื่อถึงขั้นถ่ายทำก็จะใช้วิธีเปิดเทปเพลง แล้วให้ตัวแสดงร้องตามให้ พร้อมเพลง โดยไม่ต้องบันทึกเสียงจริงๆ เมื่อยถ่ายทำเรียบร้อย ผู้ตัดต่อดนตรี (Music editor) จะนำเอา เพลงที่บันทึกเสียงไว้ก่อนมาตัดให้พร้อมกับภาพ เมื่อภาพยนตร์ปรากฏบนจอ คนดูก็คิดว่าตัวแสดงร้อง เพลงไปในขณะเดียวกัน

เหตุผลที่ไม่บันทึกเสียงการร้องเพลงในขณะที่ถ่ายทำมีหลายประการ ประการแรกก็คือ ประหยัด และสะดวก ถ้ามีการร้องเพลงจริงในขณะที่แสดง การถ่ายทำก็จะลำบากขึ้น เพราะต้องมีนักดนตรีมา บรรเลงดนตรีด้วย อีกประการหนึ่งคุณภาพของเพลงก็จะไม่ดีเท่าที่ควรเพราะหากไม่ได้สร้างขึ้นสำหรับการ บันทึกเสียง การแสดงและการบันทึกภาพก็จะไม่สะดวก เรียกว่าไม่ดีทั้งภาพและเสียง ด้วยเหตุนี้ใน ฉากร้องเพลงจึงไม่นิยมบันทึกเสียงไปพร้อมกับการบันทึกภาพ

ถ้าเพลงเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราว หมายความว่าเพลงมีส่วนเล่าเรื่องด้วย ผู้แต่งเพลงจะต้องอ่าน บทภาพยนตร์ และพูดคุยกับผู้อำนวยการสร้าง และผู้กำกับการแสดงเพื่อให้ทราบความต้องการก่อนที่จะ ลงมือแต่งเพลง แต่โดยทั่วไป นักแต่งเพลงไม่จำเป็นต้องรู้เรื่องเกี่ยวกับภาพยนตร์มาก่อน และไม่มี ความจำเป็นจะต้องอ่านบทภาพยนตร์ เพราะงานแต่งเพลงจะเริ่มหลังจากภาพยนตร์ตัดต่อเรียบร้อยแล้ว

ก่อนเริ่มลงมือทำงาน นักแต่งเพลงกับผู้ตัดต่อดนตรีจะต้องทำงานกันอย่างใกล้ชิดเริ่มจากดูภาพยนตร์ที่ตัดต่อเรียบร้อยแล้ว ผู้ตัดต่อดนตรีจะเป็นผู้จับเวลาของภาพยนตร์แต่ละฉากแต่ละตอน ทำให้นักแต่งเพลงทราบว่าตอนใดจะใช้เพลงยาวแค่ไหน โดยทั่วไป ผู้ตัดต่อดนตรีกับนักแต่งเพลงจะดูภาพยนตร์ก่อนประมาณสองหรือสามครั้ง แล้วจึงคุยกับผู้อำนวยการสร้างและผู้กำกับการแสดงเกี่ยวกับแนว เพลงที่ใช้ในภาพยนตร์ ผู้อำนวยการสร้างและผู้กำกับการแสดงบางคนอาจจะบอกแนวความคิดของตนเองเกี่ยวกับเพลงที่ต้องการ แต่ส่วนใหญ่จะมอบความไว้วางใจในเรื่องเพลงให้แก่ักแต่งเพลง เพราะเชื่อว่านักแต่งเพลงเป็นศิลปินที่สามารถสร้างสรรค์เพลงได้ดีกว่าตน

บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นได้มีการจ้างนักแต่งเพลงมาทำเพลงประกอบภาพยนตร์ให้ เช่น ภาพยนตร์ เรื่อง “เพื่อนกันเฉพาะวันหยุด” ได้มอบหมายให้ จักรัส เสวตาภรณ์ มาทำเพลงประกอบภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักซึ่ง จักรัสก็ถนัดอยู่แล้ว สำหรับการทำให้เพลงประกอบในแนวนี้ ซึ่งก่อนหน้านี้ จักรัส ก็เคยทำเพลงประกอบให้กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ มาก่อน คือเรื่อง “คู่กรรม” ซึ่งมี วรุฒ วรรณธรรม และ จินตรา สุขพัฒน์ นำแสดง จักรัสนั้นเป็นผู้ทำเพลงประกอบให้กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ หลายเรื่อง และเพลงที่ จักรัสแต่งใช้ในการทำเพลงประกอบภาพยนตร์นั้นก็ล้วนเป็นเพลงที่เกี่ยวกับความรัก ดังนั้น เมื่อมี

ภาพยนตร์เกี่ยวกับแนวความรักนี้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็จะเชิญ จักร์สมาช่วยแต่งเพลงประกอบภาพยนตร์ ให้กับภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ถือได้ว่า จักร์สเป็นนักแต่งเพลงประกอบภาพยนตร์ที่มีคุณภาพสูงท่านหนึ่ง ซึ่งแต่งเพลงประกอบไว้มากมาย จึงทำให้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ เชื่อมมั่นในฝีมือของ จักร์ส และทำให้ภาพยนตร์ ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นมีคุณภาพ จักร์ส สามารถใช้เวลาในการแต่งเพลงประกอบภาพยนตร์ไม่นานนัก ประมาณ 1-2 เดือนก็จะแต่งเพลงเสร็จแล้ว สำหรับค่าใช้จ่ายในการแต่งเพลงที่ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จ่ายให้ จักร์สจะตกเรื่องละประมาณ 25,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

1.3 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (PRODUCT DEVELOPMENT) คือ ภาพยนตร์ของบริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้น ได้ลดจำนวนการผลิตลง ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ แต่จะมีการเน้นการผลิตภาพยนตร์ที่มีคุณภาพมากขึ้นและปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์นั้นจะมีดังต่อไปนี้ เช่น

1. การประชุมเพื่อเขียนบทหนังจะเป็นลักษณะการประชุมกลุ่มย่อย ทดลองเขียนเรื่องย่อ ทดลองคิดเหตุการณ์ คิดฉากจบ วิเคราะห์ตัวละคร คิดมุขตลก คิดประเด็นเรื่อง ความคิดที่กระจัดกระจายจะถูกนำมารวบรวม และสร้างเป็นโครงเรื่อง (PLOT) โครงเรื่องขยาย (TREATMENT) โครงเรื่องขยายที่ลงตัวถือเป็นการทำงานของบทที่สำเร็จแล้ว 1 ใน 3 ของปริมาณงาน

ลักษณะของโครงเรื่องขยายจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนเริ่มต้น ส่วนกลาง และส่วนจบ มักใช้คำว่า ACT I, ACT II, ACT III ในแต่ละ ACT จะมีฉากต่างๆ คร่าวๆ ว่าใครจะทำอะไร กับใครที่ไหน ได้ผลอย่างไร ในขั้นตอนนี้หากคิดบทสนทนาเหมาะสมๆ ขึ้นมาได้ก็ควรเขียนลงไปในบทด้วยจะได้ไม่ลืม ฉากเหล่านี้มักจะเขียนตรงมุมซ้ายของแผ่นกระดาษว่า ฉีน (SCENE) หรือฉากที่ 1 (SCENE 1) ฉากที่ 2 (SCENE 2) โดยปกติทั้ง 3 ACT จะมีประมาณ 60 ฉีน (หรือฉาก) เราเรียกการทำงานขั้นตอนนี้ว่า (SENARIO)

จากนั้นก็นำฉีนไป “แตกช็อต” ว่าแต่ละฉีนมีกี่ SHOT บ้าง ปกติภาพยนตร์เรื่องยาว 2 ชั่วโมง จะมี SHOT ประมาณ 800-1,000 SHOT ความหนา 120 หน้า กระดาษ 1 หน้ากระดาษ 1 นาที (เท่ากับ 120 นาที หรือ 2 ชั่วโมงเต็ม 1 หน้าจะมี 8-10 SHOT) การแตก SHOT นี้จะได้เหตุการณ์ ได้เห็นภาพ ขนาดของภาพ การกระทำของตัวละคร ตลอดจนบทสนทนา ขั้นตอนนี้จะได้บทภาพยนตร์ที่เรียกว่าบทครั้งที่ 1 (DRAFT 1)

นำบทที่ 1 มาอ่านหรือแจกจ่ายกันอ่าน แล้วนัดประชุมให้ความเห็นหาจุดที่แก้ไข ตัวอย่างหรือเพิ่มเติม ขั้นตอนนี้ที่ทีมงานเขียนบทเริ่มจะเข้าใจในความรู้สึกของบทที่ละเอียดๆ ทำให้จับอารมณ์และความคิดได้ จะรู้จักตัวละคร เห็นการเดินทาง เห็นภาพ เห็นการเดินเรื่องอารมณ์ของภาพและเสียง ฯลฯ ได้แจ่ม

ชัดเจน จากนั้นเริ่มเขียนใหม่ ไล่ตั้งแต่ SHOT แรกไปจนถึง SHOT สุดท้าย จะเขียนเพิ่มบางส่วน ตัดบางส่วน หรือแก้ไขบางส่วนก็ทำในขั้นตอนนี้บทครั้งนี้จะได้เป็นบทครั้งที่ 2 (DRAFT 2)

นำบทครั้งที่ 2 ทำเช่นเดิมอีกจนเป็นครั้งที่ 3,4,5,6,7.....ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะพอใจ (FINAL DRAFT) ยังไม่จำเป็นจะต้องกำหนดมุกตลก เพียงแต่เขียนบททยายๆ ก็พอว่า ภาพไกล ใกล้ ห้างปานกลางก็พอ ภาระกำหนดมุกตลกที่ละเอียดออกไปเป็นเรื่องของผู้กำกับและผู้กำกับภาพ

องค์ประกอบของการเขียนบทภาพยนตร์

1. เรื่อง (STORY) หมายถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมีจุดเริ่มต้นและดำเนินไปสู่จุดสิ้นสุด เรื่องอาจจะสั้นเพียงไม่กี่นาที อาจยาวนานเป็นปี หรือไม่รู้จบ (Infinity) ก็ได้ สิ่งสำคัญในการดำเนินเรื่อง คือปมความขัดแย้ง (Conflict) ซึ่งก่อให้เกิดการกระทำ ส่งผลให้เกิดเป็นเรื่องราว

2. แนวความคิด (CONCEPT) เรื่องที่จะนำเสนอมีแนวคิด (Idea) อะไรจะสื่อให้ผู้ชมรับรู้

3. แก่นเรื่อง (THEME) คือประเด็นสำคัญหรือแกนหลัก (Main theme) ของเรื่องที่จะนำเสนอ ซึ่งอาจประกอบด้วยประเด็นรอง ๆ (Sub theme) อีกก็ได้ แต่ต้องไม่ออกนอกแนวความคิดหลัก

4. เรื่องย่อ (PLOT) เป็นจุดเริ่มต้นของภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่คิดขึ้นมาใหม่ เรื่องที่นำมาจากเหตุการณ์จริงเรื่องที่ดัดแปลงมาจากวรรณกรรม หรือแม้แต่เรื่องที่ลอกเลียนแบบมาจากภาพยนตร์เรื่องอื่น สิ่งแรกนั้นเรื่องต้องมีความน่าสนใจ มีใจความสำคัญชัดเจน ต้องมีการตั้งคำถามว่า จะมีอะไรเกิดขึ้น (What...if...) กับเรื่องที่คิดมา และสามารถพัฒนาขยายเป็นโครงเรื่องใหญ่ได้

5. โครงเรื่อง (TREATMENT) เป็นการเล่าเรื่องลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล เหตุการณ์ทุกเหตุการณ์จะต้องส่งเสริมประเด็นหลักของเรื่องได้ชัดเจนไม่ให้หลงประเด็น โครงเรื่องจะประกอบด้วยเหตุการณ์หลัก (Main plot) และเหตุการณ์รอง (Sub plot) ซึ่งเหตุการณ์รองที่ใส่เข้าไป ต้องผสมกลมกลืนเป็นเหตุเป็นผลกับเหตุการณ์หลัก

6. ตัวละคร (CHARACTER) มีหน้าที่ดำเนินเหตุการณ์จากจุดเริ่มต้นไปสู่จุดสิ้นสุดของเรื่อง ตัวละครอาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือเป็นนามธรรมไม่มีตัวตนก็ได้ การสร้างตัวละครขึ้นมาต้องคำนึงถึงภูมิหลังพื้นฐาน ที่มาที่ไป บุคลิกนิสัย ความต้องการอันก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละครนั้น ๆ ตัวละครแบ่งออกเป็นตัวละครหลักหรือตัวแสดงนำ และตัวแสดงสมทบหรือตัวแสดงประกอบ ทุกตัวละครจะต้องส่งผลต่อเหตุการณ์นั้น ๆ มากน้อยตามบทบาทของตน ตัวเอกย่อมมีความสำคัญมากกว่าตัวรองเสมอ

7. บทสนทนา (DIALOGUE) เป็นถ้อยคำที่กำหนดให้แต่ละตัวละครได้ใช้แสดงโต้ตอบกัน ใช้บอกถึงอารมณ์ ดำเนินเรื่อง และสื่อสารกับผู้ชม ภาพยนตร์ที่ดีจะสื่อความหมายด้วยภาพมากกว่าคำพูด

การประหยัดถ้อยคำจึงเป็นสิ่งที่ควรทำ ความหมายหรืออารมณ์บางครั้งอาจจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำมาช่วยเสริมให้ดูดียิ่งขึ้นก็ได้

ผู้เขียนบทภาพยนตร์บางคนอาจจะเขียนบทโดยใช้แนวเรื่องที่ตนเองคิดขึ้น โดยที่ผู้อำนวยการสร้างจะต้องเห็นด้วยก่อนเสมอ แต่โดยทั่วไปผู้เขียนบทจะต้องเขียนโดยยึดถือตามแนวเรื่องที่มีผู้เขียนไว้แล้ว เรื่องที่ใช้ยึดถือนี้ผู้อำนวยการสร้างจะเป็นผู้กำหนดให้ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องสั้นหรือนวนิยาย บางที่ผู้อำนวยการสร้างก็อาจจะให้เพียงแนวความคิดของเรื่องอย่างกว้างๆ แล้วให้ผู้เขียนไปพัฒนาเรื่องเอง

สำหรับภาพยนตร์ไทย บทภาพยนตร์มักจะมีมาจากนวนิยายกับเรื่องที่เคยเขียนขึ้นเพื่อสร้างภาพยนตร์โดยตรง การนำนิยายที่ตั้ง ๆ มาสร้างเป็นภาพยนตร์มีข้อดีที่ว่าสามารถหาคนดูได้ง่ายขึ้น เพราะชื่อเสียงของนวนิยายจะช่วยเรียกคนดูได้

สำหรับภาพยนตร์ไทยจ้างผู้เขียนบทเป็นรายเรื่อง ส่วนราคาค่าแรงก็ไม่เป็นมาตรฐานที่แน่นอน ผู้เขียนบทบางคนอาจจะได้รับค่าเขียนเพียงหนึ่งหมื่นบาท ในขณะที่บางคนอาจจะคุยได้ว่าได้ค่าเขียนเรื่องละแสน แต่โดยทั่วไป ถ้าได้เรื่องละประมาณ 3-5 หมื่นบาท ก็นับว่าเป็นราคาที่ใช้ได้แล้ว

2. มีการอบรมการแสดง ให้กับดาราก่อนที่ดาราส่งแสดงเรื่องนั้น จะต้องมีมีการอบรมทางด้านการแสดงก่อน โดยทาง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะมีอาจารย์ซึ่งสอนด้านการแสดง ว่ามีการแสดงท่าทาง สีหน้าอย่างไร โดยทางบริษัทจะมีห้องอบรมให้นักแสดงมาฝึกซ้อมการแสดงก่อนการถ่ายทำจริง

2.ราคา (PRICE)

ถ้าพิจารณาถึงกระบวนการของการผลิตภาพยนตร์ไทยแต่ละเรื่องไปจนถึงขั้นที่ภาพยนตร์ออกไปฉายยังผู้ชมต่างๆ ทั่วประเทศนั้น การจัดสร้างภาพยนตร์ไทยจะผ่านขั้นตอนต่างๆ 16 ขั้นตอน นับตั้งแต่การจัดหาเนื้อเรื่อง การเขียนบทภาพยนตร์ จัดทีมงาน การเตรียมงาน การถ่ายทำ การล้างฟิล์ม การตัดต่อ การบันทึกเสียง การผสมเสียง การทำเทคนิค ภาพแลป การพิมพ์ฟิล์มขั้นที่ 1-2 การแก้ไข การพิมพ์ฟิล์ม การทำโฆษณาประชาสัมพันธ์และการฉาย ปรกติค่าจ้างเขียนบทจะอยู่ระหว่าง 70,000-90,000 บาท (ราคาปี 2541) และมีค่ากระดาษ ค่าคั่นคว่ำข้อมูล ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มในการประชุมบทอีกประมาณ 15,000-20,000 บาท

สำหรับเรื่องค่าตัวผู้กำกับภาพยนตร์นั้น สายจรูญ เอี่ยมพึงพร หัวหน้าฝ่ายบัญชี บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ได้กล่าวว่า “ค่าตัวของผู้กำกับจะได้ไม่เยอะ เพราะผู้กำกับจะมีส่วนแบ่งแล้วในด้านของบริษัท ส่วนแบ่งของหนังแต่ละเรื่อง เพราะฉะนั้น คงจะได้ค่าใช้จ่ายนิดๆ หน่อยๆ เท่านั้นเอง”

(สัมภาษณ์, สายจรูญ เอี่ยมพึงพร, 20 เมษายน 2543)

ค่าใช้จ่ายในการผลิตภาพยนตร์ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น นั้น จะแบ่งค่าใช้จ่ายออกเป็น ส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ ค่าใช้จ่ายในด้านต้นทุนการผลิตภาพยนตร์. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นที่ใช้ในการสร้างภาพยนตร์ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ เมื่อมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกิดขึ้นจริงจะมีการบันทึกบัญชีไว้เป็นหลักฐาน รวบรวมเป็นรายจ่ายในงานสร้างภาพยนตร์ ซึ่งรายจ่ายจะเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อผลกำไรในการสร้างภาพยนตร์ไทยของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ สำหรับ ต้นทุนในการผลิตภาพยนตร์จะประกอบด้วยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ คือ

2.1 ค่าใช้จ่ายก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (PRE-PRODUCTION)

2.1.1 ค่าบทประพันธ์ เมื่อคิดจะสร้างภาพยนตร์เรื่องหนึ่งผู้บริหารของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะคิดต่อไปว่าจะสร้างเรื่องอะไร โดยจะต้องคัดเลือกบทประพันธ์ แล้วติดต่อขอซื้อลิขสิทธิ์จากเจ้าของ บทประพันธ์นั้น ๆ ราคาของบทประพันธ์จะแตกต่างกันไปตามความมีชื่อเสียงของบทประพันธ์และความ ต้องการของตลาด ซึ่งราคาค่าบทประพันธ์นั้นจะอยู่ที่ประมาณ 120,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539) ผู้บริหารของบริษัทไฟว์สตาร์ฯจะศึกษาวิธีปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องลิขสิทธิ์ของบทประพันธ์ เพื่อป้องกัน ปัญหาความยุ่งยากในภายหลัง

2.1.2 ค่าบทภาพยนตร์ เมื่อได้บทประพันธ์ที่จะนำมาสร้างภาพยนตร์แล้ว ผู้ทำบทภาพยนตร์ จะเตรียมทำบทภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ผู้ทำบทภาพยนตร์จะมีความชำนาญในด้านการเขียนบท โดยราคา ที่เขียนบทจะคิดในอัตราโดยประมาณ 100,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

2.1.3 ค่าใช้จ่ายฟอรม์ทีมงาน ก่อนการสร้างภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ๆ จะมีผู้ริเริ่มจะสร้างภาพยนตร์ เรื่องนั้น ๆ โดยจะตั้งเป็นทีมงานของตนขึ้นมาเพื่อดำเนินงาน ซึ่งจะต้องมีการประชุมปรึกษาหารือเป็น ระยะ ๆ จึงทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการฟอรม์ทีมงานขึ้น สำหรับค่าใช้จ่ายในการฟอรม์ทีมงานนั้นจะอยู่ที่ ประมาณ 30,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

2.1.4 ค่าใช้จ่ายดูสถานที่ จะเป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์นอกโรงถ่ายภาพยนตร์ ซึ่งจะต้องมีการสำรวจสถานที่ต่าง ๆ เพื่อหาสถานที่ถ่ายทำที่เหมาะสมและสอดคล้องกับฉากแต่ละฉากของบทภาพยนตร์ สำหรับค่าใช้จ่ายในการดูสถานที่นั้นจะอยู่ที่ประมาณ 50,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

2.1.5 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าโทรศัพท์, ค่าถ่ายเอกสาร, ค่าประสานงานเพื่อติดต่องาน ค่าใช้จ่าย จะอยู่ที่ประมาณ 25,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

2.2 ค่าใช้จ่ายระหว่างถ่ายทำภาพยนตร์ (PRODUCTION)

2.2.1 ค่าฟิล์มภาพยนตร์ จะต้องมีการประมาณว่าตลอดการถ่ายทำจะใช้ฟิล์มกี่ม้วนจึงจะพอกับการถ่ายทำ คุณภาพของฟิล์มที่ต้องการใช้โดยจะต้องศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของฟิล์มที่ต้องการใช้ออกมาให้ชัดเจน เนื่องจากจะมีผลต่อค่าใช้จ่ายในการซื้อฟิล์มและต่อการล้างฟิล์ม หรือ ทำเทคนิค สำหรับราคาค่าฟิล์มภาพยนตร์จะอยู่ประมาณม้วนละ 3,000 บาท จะใช้ฟิล์มประมาณ 200-250 ม้วนต่อเรื่อง (ราคาในปี พ.ศ. 2539) สรุปค่าใช้จ่ายประมาณ 750,000 บาท

2.2.2 ค่าฟิล์มภาพนิ่ง ค่าใช้จ่ายทางค่าฟิล์มภาพนิ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณของฟิล์มที่ต้องการใช้ในแต่ละประเภทของฟิล์มภาพนิ่งว่าจำเป็นจะต้องใช้ฟิล์มถ่ายรูป หรือฟิล์มสไลด์กี่ม้วน สำหรับราคาค่าฟิล์มภาพนิ่งอยู่ที่ประมาณม้วนละ 150 บาท จะใช้ฟิล์มประมาณ 70-80 ม้วน ภาพนิ่งที่ถ่ายนี้นำไปทำโปสเตอร์ โฉวการ์ด และส่งข่าวประชาสัมพันธ์ สรุปค่าใช้จ่ายประมาณ 12,000 บาท

2.2.3 ค่าเช่าอุปกรณ์ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นจะต้องใช้ในงานสร้างภาพยนตร์มีมากมายหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ประกอบกล้องถ่ายภาพยนตร์ เครื่องเสียงและเครื่องไฟ ซึ่งจะมีอุปกรณ์บางอย่างหรือส่วนใหญ่ที่จะต้องเช่ามาใช้ในงานถ่ายทำ สำหรับค่าใช้จ่ายในการเช่าอุปกรณ์จะอยู่ที่ประมาณ 500,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

2.2.4 ค่าฉากและสถานที่ ในบางฉากของบทภาพยนตร์จะเลือกถ่ายในโรงถ่ายภาพยนตร์ จะต้องมีการสร้างฉากให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ก็จะมีค่าใช้จ่ายในการสร้างฉากขึ้น และในบางฉากจำเป็นจะต้องออกไปถ่ายทำนอกสถานที่ ค่าใช้จ่ายก็จะเกิดขึ้นเนื่องจากสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำนั้นอาจมีการต้องขอเช่าสถานที่ และค่าใช้จ่ายในการสร้างฉากให้แก่สถานที่นั้น ๆ สำหรับราคาค่าฉากและสถานที่นั้นจะอยู่ประมาณ 100,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

2.2.5 ค่าพาหนะ เป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับค่าน้ำมันรถยนต์ที่ใช้ติดต่องานระหว่างถ่ายทำ ค่าเช่ารถยนต์และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการยกกองถ่ายภาพยนตร์ไปถ่ายทำในสถานที่ต่าง ๆ ค่าพาหนะจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับการบริหารการใช้พาหนะที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสะดวกปลอดภัย ทันต่อเหตุการณ์ และประหยัด สำหรับค่าพาหนะจะอยู่ที่ประมาณ 20,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

2.2.6 ค่าเครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับค่าเครื่องแต่งกายอาจเกิดจากการซื้อ การเช่าหรือจำเป็นจะต้องตัดเย็บเครื่องแต่งกายใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง สำหรับราคาค่าเครื่องแต่งกายจะอยู่ประมาณ 90,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ.2539)

2.2.7 ค่านักแสดง จะเป็นค่าจ้างให้นักแสดงมาแสดงในภาพยนตร์ จะมีการตกลงเป็นเรื่องๆ ไป ผู้บริหารของบริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะต้องระบุนักแสดงที่จะแสดงให้แน่ชัดว่า เป็นใคร เป็นนักแสดงในสังกัดหรือนอกสังกัดของตน เนื่องจากอัตราค่าจ้างนักแสดงจะแตกต่างกันออกไปตามระดับความสามารถและชื่อเสียงของนักแสดง สำหรับราคาค่านักแสดง ถ้าเป็นตัวเอก เช่น พระเอก นางเอก จะอยู่ที่ประมาณ 500,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539) ส่วนตัวรองราคาจะอยู่ที่ประมาณ 100,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539) ในส่วนของเรื่องค่าตัวคารานันน์ สายจรรยา เอี่ยมพິงพร ได้กล่าวว่า “ค่าตัวคารานันน์ จะจ้างตามมาตรฐานทั่วไป อาจจะถูกกว่าบ้างนิดหน่อย หรืออาจจะแพงกว่าบ้างนิดหน่อย อยู่ที่ว่าคารานันน์จะเคยทำงานกับเราหรือเปล่า ถ้าเป็นคารานันน์ใหม่ เขาก็คงจะไม่สนใจเลย เลือกลงไปตามที่เราพอใจ ถ้าเป็นคารานันน์ที่มีชื่อเสียง ซึ่งมีหลายระดับ อย่างเช่น จินตหรา- สันติสุข นี้เค้าจะให้เงินในราคามิตรภาพ เพราะเค้าเคยเป็นนักแสดงในสังกัดเราอยู่ เพราะราคาเรามิตรภาพก็จะถูกกว่าราคาข้างนอกหน่อย คาราข้างนอกก็จะมีหลายเกรด อย่างเช่น นักร้องค่าย R.S. นี้เค้าก็จะให้ราคาเราพิเศษ รวม 350,000 บาท ต่อคน ต่อเรื่อง คือข้างนอกเค้าคงให้แพงกว่านี้ แต่ที่เค้าให้เราคือ เค้าให้ในฐานะที่ ไฟว์สตาร์ฯ มีโรงให้เค้าฉายด้วย เค้าเลยให้ราคามิตรภาพ” (สัมภาษณ์, สายจรรยา เอี่ยมพິงพร, 20 เมษายน 2543)

2.2.8 ค่าแสดงตัวประกอบรายวัน นอกจากจะมีนักแสดงในบทบาทสำคัญ ๆ แล้ว ในบางฉากจำเป็นต้องมีผู้เข้ามาเพื่อสร้างบรรยากาศให้สมจริง จึงต้องมีผู้เข้ามาในลักษณะเป็นรายวัน โดยจะต้องคำนวณออกมาให้ได้ว่า ในแต่ละวันจะมีตัวประกอบกี่คนต้องใช้ตัวแสดงประกอบนานกี่วัน สำหรับค่าแสดงตัวประกอบรายวันจะอยู่ที่ประมาณวันละ 250 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

2.2.9 ค่าแรงทีมงาน ทีมงานถ่ายทำภาพยนตร์หรือที่เรียกว่าบุคลากรในกองถ่าย โดยทั่วไปจะประกอบไปด้วย ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้กำกับต่อเนื่อง ผู้กำกับเทคนิค ผู้กำกับภาพ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพ ผู้ถ่ายภาพนิ่ง ผู้ควบคุมเครื่องแต่งกาย ผู้ดำเนินงานสร้างหรืองานกองถ่าย ผู้จัดการกองถ่าย ฯลฯ ทีมงานจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ หรือมีการแบ่งหน้าที่ของทีมงานจะซับซ้อนมากเพียงใด ขึ้นอยู่กับฟอร์มหนังที่จะสร้างว่า เป็นภาพยนตร์ฟอร์มใหญ่หรือฟอร์มเล็ก ซึ่งการว่าจ้างทีมงานถ่ายทำภาพยนตร์นี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลง ส่วนใหญ่จะเป็นการเหมาจ่ายเป็นรายเรื่อง สำหรับราคาค่าแรงทีมงานจะอยู่ที่ประมาณ 1,000,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

2.2.10 ค่าอาหาร ในแต่ละวันจะมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับอาหารเกิดขึ้น โดยปกติแล้วจะว่าจ้างแม่ครัวให้มาทำอาหารเลี้ยงบุคลากรในกองถ่ายทำภาพยนตร์ สำหรับค่าอาหารราคาจะอยู่ที่ประมาณ 20,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

2.2.11 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่นค่าใช้จ่ายทำเทคนิคพิเศษในระหว่างถ่ายทำ ฯลฯ สำหรับค่าใช้จ่ายอื่นๆ ราคาจะอยู่ที่ประมาณ 50,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

3. ค่าใช้จ่ายหลังทำภาพยนตร์ (POST-PRODUCTION)

3.1.1 ค่าเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ เพลงที่ใช้ประกอบในภาพยนตร์ อาจเกิดจากเป็นเพลงที่มีอยู่แล้วต้องมีการขอซื้อลิขสิทธิ์หรือต้องแต่งขึ้นมาใหม่ เป็นเพลงบรรเลงหรือเพลงที่มีเนื้อร้อง ต้องใช้การบรรเลงด้วยดนตรีประเภทใด การเรียบเรียงเสียงประสาน เป็นต้น สำหรับค่าใช้จ่ายในการใส่เพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จะอยู่ที่ประมาณ 20,000 บาท(ราคาในปี พ.ศ. 2539)

3.1.2 ค่าห้องเสียงและแล็ป จะมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าใช้บริการห้องเสียง ค่าบันทึกเสียง ค่าทำเทคนิค สำหรับค่าห้องเสียงและแล็ปจะอยู่ที่ประมาณ 1,200,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

3.1.3 ค่าห้องฟิล์มและแล็ป จะรวมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับค่าล้างฟิล์ม ซึ่งค่าล้างฟิล์มจะขึ้นอยู่กับฟิล์มที่ถ่ายไป ค่าทำเทคนิคจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเทคนิคที่ใช้ และค่าพิมพ์จะขึ้นอยู่กับจำนวนก๊อปปี้นั่งที่ต้องการ สำหรับค่าห้องฟิล์มและแล็ปจะอยู่ที่ประมาณ 1,000,000 บาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

3.1.4 ค่าโฆษณาและประชาสัมพันธ์ จะเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโฆษณาต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ โบปลิว แผ่นพับ เป็นต้น สำหรับค่าโฆษณาและประชาสัมพันธ์จะอยู่ที่ประมาณ 12 ล้านบาท (ราคาในปี พ.ศ. 2539)

แยกตามสื่อต่าง ๆ ได้แก่	หนังสือพิมพ์และนิตยสาร	1,500,000 บาท
	ทีวี	6,000,000 บาท
	วิทยุ	2,000,000 บาท
	โรงภาพยนตร์	3,000,000 บาท
	รวม	12,500,000 บาท

หลังจากได้ทราบถึงค่าใช้จ่ายโดยประมาณของทั้ง 3 ขั้นตอนในการถ่ายทำภาพยนตร์แล้ว ยังมีค่าใช้จ่ายอีกอย่างหนึ่ง คือ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ซึ่งแยกออกเป็นค่าใช้จ่ายดังนี้

- ค่าเงินเดือน ค่าเงินเดือนนี้จะจ่ายให้กับบุคลากรในฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายการตลาด ฝ่ายบัญชี ฝ่ายการเงิน ฝ่ายตัดต่อ ฯลฯ เป็นต้น เพื่อดำเนินงานประสานงานต่าง ๆ กับกองถ่ายทำภาพยนตร์ สำหรับค่าเงินเดือนของบริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นจะอยู่ที่ประมาณ 1 ล้านบาทต่อเดือนในช่วงภาวะวิกฤตินั้น บริษัทไฟว์สตาร์ฯ ได้ลดจำนวนบุคลากรบางฝ่ายลง เพื่อให้ประหยัดค่าใช้จ่ายส่วนนี้พร้อมกับลดเงินเดือน

พนักงานประมาณ 20% ของเงินเดือนที่ได้รับ จึงทำให้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ มีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้น้อยลง และนำค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ไปเพิ่มในด้านการสร้างภาพยนตร์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

- ค่าพาหนะ เป็นค่าพาหนะในการติดต่อกันต่าง ๆ ค่าพาหนะจะอยู่ที่ประมาณ 15,000 บาทต่อเดือน (ราคาในปี พ.ศ 2539)

- ค่าอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน จะเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงานที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด โต๊ะทำงาน เก้าอี้ กระจาด ปากกา ดินสอ ฯลฯ สำหรับค่าใช้จ่ายในส่วนนี้จะอยู่ที่ประมาณ 50,000 บาทต่อเดือน (ราคาในปี พ.ศ 2539)

แหล่งเงินทุนมีความสำคัญต่อภาพยนตร์ไทยทั้งด้านการสร้างและการโฆษณาอย่างมาก แหล่งเงินทุนนี้สามารถจำแนกออกให้เห็นอย่างเด่นชัด ดังนี้

1. สายหนัง

ความหมายของสายหนังในภาพยนตร์ไทยนั้น หมายถึง นายทุนย่อย หรือนายทุนผู้ร่วมหุ้นในธุรกิจภาพยนตร์ไทยนั้น สายจะมีอยู่ทั่วประเทศตามจังหวัด อำเภอ และตำบลต่างๆ สายมีหน้าที่บอกความประสงค์ซื้อล่วงหน้าและวางเงินมัดจำล่วงหน้า หรือรับช่วงจากบริการจัดหน่วยภาพยนตร์อีกทอด ซึ่งองค์ประกอบอันนี้ ทางบริษัทผู้สร้างต้องการลดภาระในการลงทุน หรือลดอัตราเสี่ยงในการขาดทุนในการสร้างภาพยนตร์ จึงชักชวนให้สายหนังเข้ามาร่วมลงทุนด้วย ถ้าพิจารณาให้ดี สายหนังก็คือ ตัวกลางในการค้าภาพยนตร์ตามต่างจังหวัดที่นอกเหนือจากโรงใหญ่ในกรุงเทพฯ นั้นเอง ตามปกติแล้ว เมื่อกล่าวถึงสายจึงนิยมเข้าใจกันทั่วไปว่าคือ สายหนัง ที่จำแนกแยกออกทั้งหมด 6 สาย ด้วยกันดังต่อไปนี้

- 1.1 สายเหนือ นับตั้งแต่อยุธยาขึ้นไปจนถึงเชียงราย รวมทั้งหมด 22 จังหวัด
- 1.2 สายใต้ ตั้งแต่ชุมพรลงไปถึงยะลา รวม 14 จังหวัด
- 1.3 สายอีสาน ตั้งแต่นครราชสีมาออกไปถึงหนองคาย นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี รวม 17 จังหวัด
- 1.4 สายแปดจังหวัด คือผู้ถือสิทธิ์ในการออกฉายภาพยนตร์เขตแปดจังหวัดภาคกลาง ได้แก่ นครปฐม สุพรรณบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม
- 1.5 สายตะวันออก คือ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี รวม 7 จังหวัด
- 1.6 สายชานเมือง คือ โรงภาพยนตร์ชั้นสองและสามในเขตกรุงเทพมหานครและโรงภาพยนตร์ในเขตจังหวัดสระบุรี นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ

สายหนังนอกจากถือลิขสิทธิ์ในการออกฉายภาพยนตร์ตามเขตของตนแล้ว ยังจะเป็นผู้ถือลิขสิทธิ์ในการนำภาพยนตร์ไทยออกฉายทางรายการสถานีโทรทัศน์ได้อีก ในสมัยก่อนซึ่งระบบการส่งสัญญาณภาพยังมีสถานีโทรทัศน์ เครื่องข่ายในท้องถิ่น สายหนังสามารถที่จะนำภาพยนตร์ไปฉายในสถานีโทรทัศน์ของกรมประชาสัมพันธ์ในท้องถิ่น เช่นในเขตภาคเหนือ คือสถานีช่อง 8 ลำปาง ส่วนลิขสิทธิ์ด้านจัดทำเป็นวิดีโอ นั้นจะเป็นลิขสิทธิ์ของเจ้าของภาพยนตร์โดยตรง นอกจากนั้น สายต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นยังมีการตกลงในรายละเอียดเรื่องของผู้ถือลิขสิทธิ์แต่ละสายซึ่งมีอำนาจเต็มในเขตภาค หรือจังหวัดของตน หากเกิดการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เรียกว่า “ฉายหนังทับสาย” เจ้าของลิขสิทธิ์ในสายนั้นๆ มีสิทธิ์เรียกร้องค่าเสียหายได้ในขอบเขตที่กฎหมายเอื้ออำนวย

โครงการภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ เมื่อมีข่าวจะเปิดกล้อง จะมีสายหนังสนใจ หรือมีการเสนอขายโครงการภาพยนตร์ให้แก่สาย การเสนอขายโครงการภาพยนตร์ให้แก่สายนั้นจะได้ราคาดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับคู่พระ คู่นาง บทประพันธ์ ผู้กำกับการแสดง และประเภทของภาพยนตร์ ทั้งหมดที่กล่าวมานี้สายหนังจะออกทุนในการสร้างให้ก่อน หรืออาจจะรับซื้อภาพยนตร์เรื่องนั้นเลยก็ได้ กรณีออกทุนให้ก่อนนี้ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความมีชื่อเสียงของดาราคู่ขวัญเป็นประการแรก ตัวประกอบ การโฆษณาและช่วงระยะเวลาที่ภาพยนตร์สามารถสร้างเสร็จทันเทศกาล ถ้าดาราคู่ขวัญมีชื่อเสียงมากอยู่ในระดับแนวหน้าของการทำเงิน ตัวประกอบดี โฆษณาดี มีความต่อเนื่องปรากฏตามหน้าข่าวบันเทิงของหนังสือพิมพ์และนิตยสารบันเทิง และนิตยสารต่างๆ อยู่ในฤดูที่มีการท่องเที่ยว พอดี เช่น ปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์ ฯลฯ เงินทุนที่ออกให้ก่อนย่อมอยู่ในอัตราค่อนข้างสูง อาจจ่ายเป็นงวดๆ หรือครึ่งหนึ่งของเงินที่จะรับซื้อภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ แต่ถ้ายังมีความสงสัยว่า อาจจะไม่ทำเงินสัก ก็ขอภาพยนตร์ตัวอย่างเพื่อนำออกฉายทดลองผู้ชมก่อน โดยมีเงื่อนไขการจ่ายเงินกับผู้สร้างว่าจะจ่ายให้บ้างเมื่อได้รับภาพยนตร์ตัวอย่างงวดแรก

จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์ก็เป็นธุรกิจที่มีมูลค่าสูงกับผู้ประกอบการอย่างหนึ่ง เพราะภาพยนตร์นั้นเกี่ยวข้องกับการผลิต การจำหน่ายและการบริโภคอยู่ในตัวอย่างครบถ้วน เมื่อมีการสร้างภาพยนตร์ขึ้นมา ก็เปรียบได้กับการสร้างงานให้เกิดขึ้นมาในเชิงธุรกิจ โดยอาศัยกลไกการตลาดจากสายหนังมาทำการจัดจำหน่าย และมีผู้บริโภคคือผู้ชมนั่นเองจะเลือกหาภาพยนตร์ชมตามความพอใจของตน ดังนั้นจึงทำให้ภาพยนตร์นั้นเป็นธุรกิจอย่างหนึ่งที่มีการแข่งขันในการแย่งชิงคนดู ซึ่งอาจจะกระทำได้โดยการหาเรื่องให้ผู้ชมสนใจมาสร้างเป็นภาพยนตร์ การหานักแสดงที่กำลังเป็นที่นิยม รวมถึง ทีมงานที่มีประสิทธิภาพในการทำงานผลิตภาพยนตร์ สิ่งเหล่านี้ก็เป็นข้อมูลในการเลือกของผู้ชม

ธุรกิจภาพยนตร์นี้ถือได้ว่าเป็นธุรกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งรัฐบาลได้รับรองให้เป็นอุตสาหกรรมภายในประเทศอย่างหนึ่งทั้งนี้เพราะ ผู้ชมทั่วไปในประเทศยังคงนิยมการชมภาพยนตร์

เป็นอย่างมาก ซึ่งหากคิดถึงเงินที่หมุนเวียนภายในหนึ่งปี ภาพยนตร์สามารถทำเงินได้นับพันล้านบาท นอกจากนี้กิจการภาพยนตร์ยังได้มีการเสียภาษีให้กับรัฐบาลทำให้เป็นการเสริมรายได้ให้แก่รัฐบาลเป็นอย่างมาก เพราะในตัวชมภาพยนตร์แต่ละใบจะต้องเสียภาษีให้กับรัฐบาลถึง 15 %

นอกจากนี้ในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ได้ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ภายในประเทศ ตามขึ้นมาอีกมากมาย เช่น อุตสาหกรรมผลิตฟิล์มภาพยนตร์, อุตสาหกรรมห้องแลป เช่น ห้องล้างฟิล์ม ภาพยนตร์ พิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ และเป็นการสร้างงานให้แก่คนเป็นจำนวนมากซึ่งประกอบด้วยทีมงานในการผลิต ผู้กำกับการแสดง ผู้ช่วยผู้กำกับฯลฯ คาราและตัวประกอบต่าง ๆ ทีมงานหลังการผลิตซึ่งประกอบด้วย พนักงานในห้องแลป ตลอดจนพนักงานฉายภาพยนตร์ คนตรวจตัว และคนส่งหนังต่าง ๆ อีกด้วย

เมื่อมองดูธุรกิจภาพยนตร์ที่จะแยกออกได้เป็น 3 ประเด็นใหญ่ๆคือส่วนแรกเป็นธุรกิจอุตสาหกรรมในด้านอุปกรณ์การถ่ายภาพ ทางด้านเทคนิคต่าง ๆที่ใช้ในการถ่ายทำ อาทิเช่น การผลิตฟิล์ม กล้อง อุปกรณ์แสงเสียง รวมถึงการล้างพิมพ์ฟิล์ม ส่วนที่สองก็คือ ธุรกิจการบริหารที่รวมถึงคนหลาย ๆ ฝ่ายในทีมงานผลิต และรวมถึงผู้เกี่ยวข้องด้านการแสดง ได้แก่ คารา และตัวประกอบต่าง ๆ และประการสุดท้าย หมายถึงธุรกิจการจัดจำหน่าย อันได้แก่ สายหนังต่าง ๆ และการโฆษณาประชาสัมพันธ์

ในธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยของบริษัทไฟว์สตาร์ฯ นั้น มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สามารถที่จะแยกแยะออกมาเป็นส่วนต่าง ๆ ได้ออกมาโดยประมาณดังนี้

สรุปค่าใช้จ่ายในการผลิตภาพยนตร์ 1 เรื่อง

ประเภทค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย(บาท) ต่ำสุด - สูงสุด
ค่าบทประพันธ์	70,000 - 140,000
ค่าบทภาพยนตร์	50,000 - 100,000
ค่าผู้กำกับการแสดง	50,000 - 100,000
ค่าผู้ช่วยผู้กำกับ 1	20,000 - 60,000
ค่าผู้ช่วยผู้กำกับ 2	10,000 - 40,000
ค่าผู้ช่วยผู้กำกับ 3	10,000 - 25,000
ค่าผู้กำกับภาพ	40,000 - 90,000
ค่าผู้ช่วยกำกับภาพ	20,000 - 40,000
ค่าจัดแสง	20,000 - 60,000
ค่ากำกับคิวบู๊	30,000 - 70,000
ค่ากำกับบท	10,000 - 30,000
ค่าดูแลความต่อเนื่อง	20,000 - 40,000
ค่ากำกับศิลป์	20,000 - 50,000
ค่าผู้ช่วยกำกับศิลป์	20,000 - 35,000
ค่าผู้จัดการกองถ่าย	20,000 - 50,000
ค่าผู้ช่วยผู้จัดการกองถ่าย	10,000 - 30,000
ค่าฝ่ายการเงิน	20,000 - 45,000
ค่าเสื้อผ้า	20,000 - 35,000
ค่าผู้ช่วยเสื้อผ้า	10,000 - 20,000
ค่าดารา	1,000,000 - 3,000,000
ค่าใช้จ่ายในกองถ่าย	10,000 - 30,000
ค่าฟิล์ม	200,000 - 300,000
ค่าเช่าอุปกรณ์	250,000 - 500,000
ค่าพากย์	30,000 - 60,000
ค่าวางเพลง	10,000 - 20,000
ค่าแลป	800,000 - 1,200,000
ค่าสถานที่ถ่ายทำ	20,000 - 50,000
ค่าทำเทคนิคพิเศษ	200,000 - 500,000
ค่าแต่งเพลงประกอบ	10,000 - 25,000
ค่าโฆษณาและประชาสัมพันธ์	2,000,000 - 12,000,000
รวมรายจ่ายทั้งสิ้น (ประมาณ)	5,000,000 - 18,745,000

รวมเป็นเงินต่ำสุดในการผลิตภาพยนตร์ 1 เรื่อง ประมาณ 3,605,000.- ตัวเลขเหล่านี้เป็นตัวเลขโดยประมาณในปี พ.ศ. 2539 ซึ่งปัจจุบันนี้ตัวเลขจะต้องเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก

จากงบประมาณที่แจกแจงมานี้ จะเห็นได้ว่าในธุรกิจที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ภาพยนตร์นั้นสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากถึง 1 ใน 4 และรองลงมาก็คือ ค่าใช้จ่ายของทีมงานและคารา

จะเห็นได้ว่า เงินที่สายหนังให้แก่ผู้สร้างภาพยนตร์ส่วนใหญ่่นั้นมีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมาก ในการกำหนดบทบาทลักษณะคุณภาพของภาพยนตร์ และเมื่อภาพยนตร์เป็นบันเทิงธุรกิจซึ่งเงินมาจากทางต่างจังหวัด บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็จะคำนึงถึงรสนิยมของลูกค้ารายใหญ่ก่อน เรื่องที่จะทำภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระให้ถูกใจคนที่มีการศึกษา นั้น จึงไม่ใช่วิสัยของนักลงทุนที่ต้องการกำไรสูงสุด นอกจากนี้ในธุรกิจด้านนี้ยังคงอยู่ในกำมือของคนเพียงไม่กี่คนที่คอยควบคุมความบันเทิงของคนทั้งประเทศ ซึ่งเข้ามาในทำนองที่มีการผูกขาดทางการค้า เพราะไม่ว่าจะเป็นผู้สร้างหนัง ผู้กำกับ คารา สายหนังต่าง ๆ ก็ล้วนแล้วแต่เป็นคนหน้าเดิม ๆ ทั้งนั้น จึงไม่มีโอกาสที่จะได้เลือกในสิ่งที่ดีกว่าเลย ภาพยนตร์จึงกลายมาเป็นเรื่องของการค้ามากกว่าที่จะเป็นเรื่องของศิลปะที่แสดงภาพสะท้อนของชีวิตของคนในสังคม

3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (PLACE)

หลักสำคัญในการเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายของบริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็คือ การเลือกวิธีการที่จะให้สินค้าจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคเป้าหมายให้เร็วที่สุด และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ในการตัดสินใจเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายมีขั้นตอนของการพิจารณาคัดเลือก ดังนี้

- พิจารณากำหนดผู้บริโภคที่จะเป็นลูกค้าเป้าหมาย ว่าคือใคร เป็นเด็ก วัยรุ่น วัยหนุ่มสาว วัยชรา มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับใด

- พิจารณาพฤติกรรมในการซื้อของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าชนิดต่าง ๆ ว่าในกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของเราในท้องถิ่นที่ต้องการจะให้สินค้าหรือบริการเข้าไปถึงนั้นประชาชนชอบสินค้าประเภทใด และออกไปหาซื้อ ณ สถานที่ใด

- พิจารณาเลือกช่องทางการจัดจำหน่าย ผู้บริหารของไฟว์สตาร์ฯ จะพิจารณาว่าในท้องถิ่นที่ต้องการกระจายสินค้าหรือบริการเข้าไปถึงนั้นมีช่องทางการจัดจำหน่ายเข้าไปถึงหรือไม่ ถ้ามีช่องทางการจัดจำหน่ายอยู่แล้ว ช่องทางการจัดจำหน่ายนั้นได้ทำหน้าที่โดยสมบูรณ์หรือยัง ถ้ายังไม่มีช่องทางการจัดจำหน่าย บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะสามารถจัดช่องทางการจัดจำหน่ายขึ้นได้หรือไม่

- ประเมินทางเลือกช่องทางการจัดจำหน่าย เมื่อพิจารณาช่องทางการจัดจำหน่ายว่าจะเลือกวิธีใดแล้ว บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะต้องวิเคราะห์ว่าจะผลิตสินค้าได้เพียงพอหรือไม่ เพื่อให้สินค้าไหลผ่านเส้นทางการจัดจำหน่ายโดยไม่ขาดตอน และหลักสำคัญก็คือจะต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับในการเข้าไปในช่องทางการจัดจำหน่าย ผลประโยชน์จะต้องมากกว่าต้นทุนค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ่ายไป

- ตัดสินใจเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายเมื่อผ่านการวิเคราะห์เพื่อหาทางเลือกและประเมินความสามารถ และผลประโยชน์นี้ทั้งฝ่ายผู้ผลิตและคนกลางได้รับ แล้วถึงขั้นตอนที่ผู้บริหารของบริษัทไฟว์สตาร์ฯ จะตัดสินใจเลือกนั้นก็คือ เลือกช่องทางการจัดจำหน่ายที่ดีที่สุดและตรงกับความต้องการมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าเมื่อผลิตสินค้าขึ้นมาจะต้องมีการจัดจำหน่ายไปยังผู้บริโภค การจัดจำหน่ายนั้นเป็นกิจกรรมทางการตลาดซึ่งผู้บริหารการตลาดของธุรกิจทุกประเภทจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยอย่างเลี่ยงไม่ได้ ตามปกติระบบการจัดจำหน่ายจะต้องประกอบด้วยสถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตสินค้า และคนกลาง ซึ่งอาจมีหลายระดับขึ้นอยู่กับลักษณะของสินค้า สินค้าบางประเภท เช่น สินค้าอุตสาหกรรมหรือสินค้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีที่ซับซ้อน ช่องทางการจัดจำหน่ายจะสั้น ผู้ผลิตจะใช้ตัวแทนจำหน่ายที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสินค้าชนิดนั้นเข้าถึงผู้บริโภคโดยตรง ส่วนสินค้าประเภทอุปโภคบริโภคจะมีช่องทางการจัดจำหน่ายหลายทอดและกระจายกันอยู่ทั่วไป เพื่อให้เข้าถึงผู้บริโภคมากที่สุด เนื่องจากการจัดจำหน่ายเป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับผลกำไรของบริษัท ดังนั้น จึงต้องมีการตัดสินใจที่จะเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายที่อำนวยความสะดวกให้มากที่สุด หรือทำหน้าที่ให้ได้มากที่สุด ทั้งการเก็บรักษาสินค้า การส่งเสริมการขาย และการให้ผลประโยชน์ในแง่ของกำไรตอบแทน

ด้วยองค์ประกอบทั้งหมดเหล่านี้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ได้มีช่องทางการจัดจำหน่ายหลายวิธี ได้แก่

3.1 บริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เป็นผู้จัดจำหน่ายเองมีรายได้จากการขายบัตร ส่วนมากจะเป็นในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งโรงภาพยนตร์จะอยู่ในเครือของผู้สร้าง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นมีโรงภาพยนตร์เป็นของตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งโรงจากที่อื่นจึงทำให้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ได้เปรียบค่ายอื่น ๆ ที่ไม่มีโรงเป็นของตัวเอง เช่น แกรมมี่ พิล์ม, อาร์.เอส พิล์ม ดังนั้น บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ มีโรงภาพยนตร์ทั้งในกรุงเทพฯและปริมณฑล เช่น ในกรุงเทพฯ ก็จะมีโรงในเครือของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ 9 โรง กระจายอยู่ตามจุดต่าง ๆ ของกรุงเทพฯไม่ว่าจะเป็นใจกลางเมืองคือ โรงภาพยนตร์เวสต์เทรคเซ็นเตอร์ หรือโรงภาพยนตร์เทบนอกเมือง เช่น โรงภาพยนตร์เดอะมอลล์บางแค เดอะมอลล์ท่าพระ และยังมีอีกหลายโรง เช่น เซ็นทรัลบางนา เดอะมอลล์งามวงศ์วาน เดอะมอลล์บางกะปิ เป็นต้น ซึ่งนั้นก็แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์ของ ไฟว์สตาร์ฯ นั้น มีช่องทางการจัดจำหน่ายกระจายตามจุดต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพฯและปริมณฑลและยังสามารถจัดโปรแกรมการเข้าฉายตามแต่ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะสะดวกอีกด้วยโดยไม่ต้องพึ่งพาโรงอื่น สำหรับภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดขั้วโลก” นั้นพอเข้าฉายได้ประมาณ 1 เดือน ภาพยนตร์ก็จะเริ่มอ่อนตัวลงทาง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จึงจำเป็นต้องทำโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ที่ยังไม่ได้ดูเกิดการตื่นตัวอยากที่จะมาชม เมื่อ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ทำการประชาสัมพันธ์มากขึ้น ก็จะทำ

ให้มีผู้มาชมภาพยนตร์เพิ่มขึ้น อย่างเช่น ภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดขั้วโลก”เมื่อนำเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์ในสัปดาห์แรกนั้น ทาง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ได้เปิดโรงภาพยนตร์เต็มเครือ คือทั้ง 9 โรงภาพยนตร์ แต่พอสัปดาห์ที่ 4 ที่ 5 ภาพยนตร์เริ่มอ่อนตัวลง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็จะลดจำนวนโรงภาพยนตร์ลงมาเหลือเพียง 5 โรงภาพยนตร์เท่านั้น แต่ก็ยังมีผู้ชมที่ยังต้องการชมอยู่จึงทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำเงินได้สูงสุด ในปี พ.ศ. 2539

นอกจากนั้น บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ยังมีลูกค้านำเข้าจากจังหวัดอื่น หรือที่เรียกว่าสายหนังซึ่งเป็นลูกค้าเก่าแก่ของบริษัทโดยทำการซื้อขายภาพยนตร์ของบริษัทไฟว์สตาร์ฯ มานานนับ 10 ปี เริ่มตั้งแต่ ไฟว์สตาร์ฯ ก่อตั้งขึ้นมา และยังซื้อขายกันมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าข้อได้เปรียบของบริษัทไฟว์สตาร์ฯ คือมีโรงภาพยนตร์เป็นของตัวเอง และยังมีสายหนังซึ่งเป็นลูกค้าประจำและมีความสัมพันธ์อันแนบแน่นกับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ อีกด้วยจึงทำให้ ไฟว์สตาร์ฯ ได้เปรียบค่ายอื่น ๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว

ข้อได้เปรียบของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ คือมีโรงภาพยนตร์เป็นของตัวเอง โดยมีรายชื่อโรงและจำนวนที่นั่งดังต่อไปนี้ คือ

โรงภาพยนตร์ในเครือ ไฟว์สตาร์ฯ

จำนวนที่นั่งต่อโรง

ชื่อโรงภาพยนตร์	จำนวนที่นั่ง	สถานที่ตั้ง	รอบฉาย
1. เดอะมอลล์บางกะปิ 8	281	ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์บางกะปิ	วันธรรมดามี 5 รอบ ได้แก่
2. เดอะมอลล์บางกะปิ 9	281	ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์บางกะปิ	12:00,14:00,16:00
3. เดอะมอลล์บางแค 1	281	ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์บางแค	18:00,20:00
4. เดอะมอลล์บางแค 2	301	ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์บางแค	วันหยุด มี 6 รอบ ได้แก่
5. เดอะมอลล์ท่าพระ 3	472	ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ท่าพระ	10:00,12:00,14:00,16:00
6. เดอะมอลล์งามวงศ์วาน 6	400	ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์งามวงศ์วาน	18:00,20:00
7. เวลด์เทรดไฟว์สตาร์ 1	210	เวลด์เทรดเซ็นเตอร์	
8. เวลด์เทรดไฟว์สตาร์ 2	212	เวลด์เทรดเซ็นเตอร์	
9. เซ็นทรัลบางนา 2	228	ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลบางนา	

ตารางแสดงรายได้ของโรงภาพยนตร์ในเครือ ไฟว์สตาร์ (ต่อสัปดาห์) โดยประมาณ

ชื่อโรงภาพยนตร์	จำนวนที่นั่ง	จำนวนรอบต่อสัปดาห์	ราคาบัตรชมภาพยนตร์	รวมรายได้
1.เดอะมอลล์บางกะปิ8	281	37	100	1,039,700
2.เดอะมอลล์บางกะปิ9	281	37	100	1,039,700
3. เดอะมอลล์บางแค1	281	37	100	1,039,700
4. เดอะมอลล์บางแค2	301	37	100	1,113,700
5. เดอะมอลล์ท่าพระ3	472	37	100	1,746,400
6. เดอะมอลล์งามวงศ์วาน6	400	37	100	1,480,000
7. เวลด์เทรคไฟว์สตาร์ 1	210	37	100	777,000
8. เวลด์เทรคไฟว์สตาร์ 2	212	37	100	784,400
9. เซ็นทรัลบางนา 2	228	37	100	843,600
รวมทั้งสิ้น				9,864,200

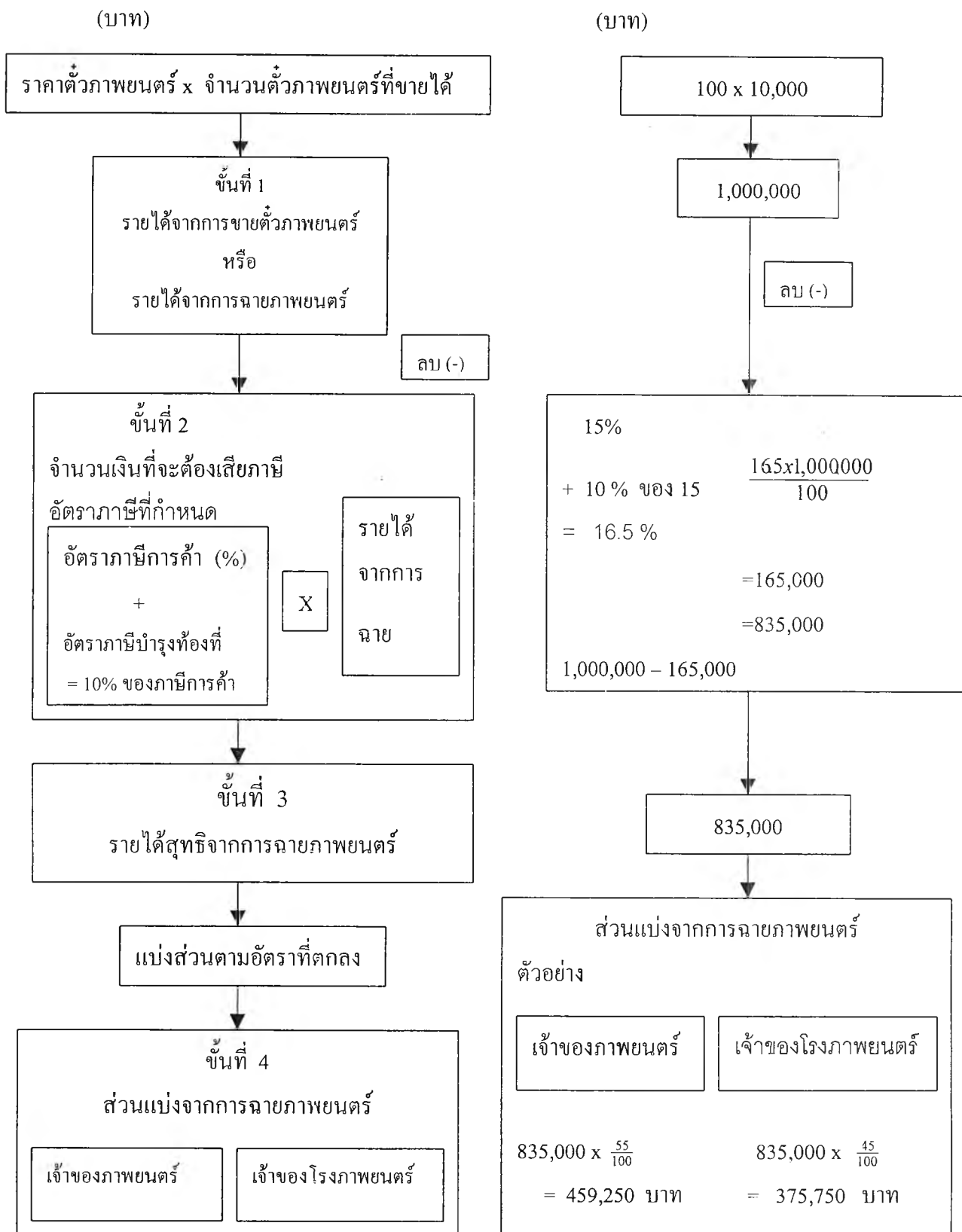
(หมายเหตุ: กรณีที่บัตรขายได้เต็มทุกที่นั่งในแต่ละรอบ รายได้นี้คำนวณจากจำนวนที่นั่งและจำนวนรอบที่ฉาย)

โครงสร้างของรายรับในงานสร้างภาพยนตร์

ในโครงสร้างของรายรับในงานสร้างภาพยนตร์ประกอบด้วย

1. รายได้จากการฉายภาพยนตร์ จะเป็นรายได้ที่เกิดจากการนำภาพยนตร์ออกฉายตามโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีกระบวนการคิดรายได้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนแบ่งจากการฉายภาพยนตร์ดังกล่าว ตัวอย่าง ตัวภาพยนตร์ราคา 100 บาท ขายตัวภาพยนตร์ได้ 10,000 ฉบับต่อวัน โดยมีข้อตกลงในส่วนแบ่งการฉายภาพยนตร์ระหว่างเจ้าของภาพยนต์กับเจ้าของโรงภาพยนตร์ในอัตราร้อยละ 55 กับ 45 ตามลำดับ

กระบวนการคิดรายได้เกี่ยวกับส่วนแบ่งจากการฉายภาพยนตร์

ขั้นที่ 1 หารายได้จากการฉายภาพยนตร์จาก

รายได้จากการฉายภาพยนตร์ = ราคาขายตั๋วภาพยนตร์ต่อฉบับ x จำนวนตั๋วภาพยนตร์ที่ขายได้

ขั้นที่ 2 หาจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีจากอัตราภาษีที่กำหนด เพื่อการเสียภาษีการค้าและภาษีบำรุงท้องที่

อัตราภาษีที่กำหนด = อัตราภาษีการค้า + อัตราภาษีบำรุงท้องที่

ตัวอย่าง อัตราภาษีการค้า คือ ร้อยละ 15 ส่วนภาษีบำรุงท้องที่คือ ร้อยละ 10 ของภาษีการค้า

อัตราภาษีที่กำหนด = 15% + 10% ของ 15

$$= 15\% + 1.5\%$$

$$= 16.5\%$$

จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษี = อัตราภาษีที่กำหนด x รายได้จากการฉายภาพยนตร์

ขั้นที่ 3 หารายได้สุทธิจากการฉายภาพยนตร์โดยคำนวณจาก

รายได้สุทธิจากการฉายภาพยนตร์ = รายได้จากการฉายภาพยนตร์ - จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษี

ขั้นที่ 4 ส่วนแบ่งจากการฉายภาพยนตร์จะเป็นข้อตกลงที่เห็นพ้องต้องกันระหว่างเจ้าของภาพยนตร์กับเจ้าของโรงภาพยนตร์ โดยใช้รายได้สุทธิจากการฉายภาพยนตร์ (ในขั้นที่ 3) เป็นฐานในส่วนแบ่งจากการฉายภาพยนตร์ ซึ่งข้อตกลงนี้อาจตกลงเป็นอัตราร้อยละ หรือสัดส่วนก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม

บริษัท ไฟว์สตาร์นั้นมีโรงภาพยนตร์เป็นของตนเอง จำนวน 9 โรง กระจายตามจุดต่างๆทั่วกรุงเทพฯ แต่ก็มีบางจุดที่ทางไฟว์สตาร์ไม่มีโรงภาพยนตร์ จึงต้องพึ่งโรงภาพยนตร์ของเครืออื่น เช่น เครือ EGV เครือ Major Cineplex จึงทำให้ไฟว์สตาร์ต้องนำรายได้จากการฉายภาพยนตร์มาแบ่งกับโรงภาพยนตร์ของเครืออื่นๆ ในอัตรา ร้อยละ 55 กับ 45 ตามลำดับในกรณีที่ไฟว์สตาร์เป็นเจ้าของโรงภาพยนตร์ก็จะได้รับร้อยละ 55 ส่วนโรงภาพยนตร์จะได้ ร้อยละ 45

3.2 สายหนัง

ขายขาดให้กับสายภาพยนตร์ต่างจังหวัดหรือที่เรียกว่า “สายหนัง” ซึ่งประกอบด้วย สายเหนือ , สายใต้ , สายอีสาน , สานตะวันออก , สายแปดจังหวัด , สายชานเมือง การขายขึ้นอยู่กับฟอร์มหนังและสภาพเศรษฐกิจ การขายสายหนังเป็นการประกันการขาดทุนอย่างหนึ่ง

ด้านการจัดจำหน่าย เป็นที่แน่นอนว่าภาพยนตร์ที่มีการซื้อขายก่อนการผลิต เมื่อผลิตเสร็จแล้วผู้ผลิตไม่ต้องกังวลในเรื่องการจัดจำหน่าย เพราะสายภาพยนตร์จะรอที่จะนำภาพยนตร์ออกสู่ผู้ชมนอกจากนั้นการซื้อขายก่อนการผลิตยังช่วยสร้างความมั่นใจให้กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ อีกด้วย

สายเหนือ ประกอบไปด้วย 23 จังหวัด โดยแบ่งออกเป็น 3 เขต ได้แก่

เขตเหนือตอนบน มี 6 จังหวัด ประกอบไปด้วย เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน แม่ฮ่องสอน เชียงราย และพะเยา มีศูนย์กลางที่เชียงใหม่

เขตเหนือตอนกลาง มี 7 จังหวัด ประกอบไปด้วย พิชณุโลก สุโขทัย พิษณุโลก ตาก อุตรดิตถ์ แพร่และน่าน มีศูนย์กลางที่พิษณุโลก และอุตรดิตถ์

เขตเหนือตอนล่าง มี 10 จังหวัด ได้แก่ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท อุทัยธานี นครสวรรค์ กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ และอาจรรมสระบุรี มีศูนย์กลางอยู่ที่นครสวรรค์

สำหรับลูกค้าประจำสายเหนือของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ คือ ธนารุ่งโรจน์

สายใต้ ประกอบไปด้วยชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา ภูเก็ต กระบี่ นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่สงขลา

สำหรับลูกค้าประจำสายใต้ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ คือ โคลิเซียฟิล์ม

สายอีสาน ประกอบไปด้วย 17 จังหวัด โดยแบ่งออกเป็น 4 เขต

เขตนครราชสีมาและชัยภูมิ มีศูนย์กลางที่นครราชสีมา

เขตขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด มีศูนย์กลางที่ขอนแก่นและร้อยเอ็ด

เขตอุดรธานี เลย หนองคาย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร มีศูนย์กลางที่อุดรธานี

เขตอุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ และบุรีรัมย์ มีศูนย์กลางที่อุบลราชธานีและบุรีรัมย์

สำหรับลูกค้าประจำสายอีสานของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ คือ แจ็คพอดฟิล์ม

สายตะวันออก ประกอบไปด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา และนครนายก มีศูนย์กลางอยู่ที่ ชลบุรี

สำหรับลูกค้าประจำสายตะวันออกของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ คือ สมานฟิล์ม

สายแปดจังหวัด ประกอบไปด้วย นครปฐม สุพรรณบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี
ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร

สำหรับลูกค้าประจำสายแปดจังหวัดของบริษัท ไฟว์สตาร์ฯ คือ ธนารุ่งโรจน์

สายขานเมือง ประกอบไปด้วย นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และกรุงเทพฯ

สำหรับลูกค้าประจำสายขานเมืองของบริษัท ไฟว์สตาร์ฯ คือ นครหลวงโปรดักชั่น

ด้านการตลาด ในกรณีซื้อขายก่อนการสร้างภาพยนตร์สายภาพยนตร์จะติดต่อกับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ เมื่อ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ มีความคิดที่จะสร้างภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ อาจหาข้อมูลได้จากสายภาพยนตร์เกี่ยวกับภาพยนต์ที่กำลังจะลงมือผลิตว่า ความต้องการและแนวโน้มของตลาดในขณะนั้นเป็นอย่างไร เช่น ตลาดขณะนั้นอาจนิยมภาพยนต์ประเภทบู๊ คิวเคียด ไม่นิยมภาพยนต์แนวลึกลับซับซ้อน เป็นต้น ในการสร้างภาพยนต์นั้น บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จำเป็นต้องสำรวจความต้องการของตลาดขณะนั้นเป็นหลัก เพื่อที่จะผลิตภาพยนต์ตามความต้องการของตลาดในแนวที่ถูกต้อง การมองตลาดเพียงที่เดียวอาจไม่เพียงพอ เช่น มองตลาดที่ผู้บริโภคในกรุงเทพฯ เพียงแห่งเดียว อาจจะทำให้ภาพยนต์ไม่ประสบความสำเร็จในจังหวัดอื่น ๆ เนื่องจากกลุ่มผู้ชมภาพยนต์คนละกลุ่ม ดังนั้น พฤติกรรมของผู้บริโภคภาพยนต์จึงแตกต่างกันออกไปตามลักษณะภูมิประเทศ เพศ ศาสนา อายุ ศิลปะ วัฒนธรรมพื้นบ้าน การศึกษาและรายได้ การสร้างภาพยนต์เพื่อผลกำไรจึงต้องมุ่งไปที่ผู้บริโภคกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดไม่ใช่แต่ในเมืองหลวงเพียงอย่างเดียวข้อมูลของสายภาพยนตร์จึงช่วยให้ผู้ผลิตสร้างภาพยนต์ได้ถูกแนวตามความต้องการของตลาด

ด้านการกำหนดตัวผู้แสดง จากข้อมูลที่ได้จากสายหนังทั้งหลายนั้น บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ อาจนำมาประกอบการตัดสินใจในการเลือกตัวแสดงได้อีกด้วย เช่น คว้าในขณะที่คารานาชายหญิงคนไหนได้รับความนิยมในแต่ละภาคทำให้การกำหนดตัวแสดงง่ายขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด

กลยุทธ์ทางการจัดซื้อจัดหาข้างต้นนั้น ปัจจุบันได้เริ่มเปลี่ยนไปตามสภาวะแวดล้อมและเศรษฐกิจ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ซึ่งรวมเอากลุ่มผู้กำกับและผู้สร้างไว้ด้วยกันในที่เดียวกันเริ่มเข้ามามีบทบาทในการจัดซื้อจัดหาของสายภาพยนตร์ การซื้อขายกันก่อนสร้างภาพยนต์เริ่มหมดไปเนื่องจากการซื้อขายสายหนังประสบภาวะขาดทุน สายหนังปัจจุบันมีน้อยลง การแข่งขันในระหว่างสายหนังน้อยลงด้วย ดังนั้น การแย่งกันเข้าไปซื้อขายภาพยนต์ก่อนการผลิตก็เริ่มลดลงตามลำดับ

รายได้จากสายหนัง

เพื่อให้ภาพยนตร์ได้ออกฉายทั่วประเทศจึงจำเป็นต้องมีผู้จัดจำหน่ายในต่างจังหวัดเราเรียกว่าสายหนัง สายหนังจะเข้ามาช่วยการกระจายภาพยนตร์ไปฉายตามโรงภาพยนตร์ในส่วนภูมิภาคช่วยแบ่งเบาภาระจากส่วนกลางโดย บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะมอบหมายให้แต่ละสายรับผิดชอบในสายของตนเอง หลังจากที่มีการขายสายหนังซึ่งหมายถึงการอนุญาตให้สายหนังฉายภาพยนตร์ได้ในแต่ละเรื่องเป็นช่วง ๆ โดยจะมีเงื่อนไขข้อตกลงกันในเรื่องส่วนแบ่งรายได้ระหว่างเจ้าของหนังและ/หรือผู้จัดจำหน่ายกับสายหนัง มีกำหนดระยะเวลาในการฉาย จะใช้ภาพยนตร์กี่ก๊อปปี้ เพื่อรับกับปริมาณการฉายได้

สำหรับรายได้ของสายหนัง นั้น แต่ละสายจะราคาไม่เท่ากัน เช่น

สายเหนือ	ขายประมาณ	1,300,000 - 3,000,000	บาท
สายใต้	ขายประมาณ	1,200,000 - 2,500,000	บาท
สายอีสาน	ขายประมาณ	1,300,000 - 3,000,000	บาท
สายตะวันออก	ขายประมาณ	1,400,000 - 3,500,000	บาท
สายแปดจังหวัด	ขายประมาณ	1,100,000 - 2,500,000	บาท
สายซานเมือง	ขายประมาณ	1,200,000 - 3,000,000	บาท

ก่อนภาพยนตร์จะออกฉายตามโรงภาพยนตร์ ฝ่ายจัดจำหน่ายภาพยนตร์จะต้องประมาณการรายได้ที่จะได้มาจากสายหนังแต่ละสาย ในขณะเดียวกัน ในแต่ละสายหนังที่เป็นองค์กรอิสระนี้ก็จะประมาณการรายได้จากการฉายภาพยนตร์ในอาณาเขตของสายที่ตนรับผิดชอบอยู่ โดยทั้งสองฝ่ายจะใช้เทคนิคทางวิชาการและประสบการณ์เข้าช่วยในการพยากรณ์การจำหน่าย เพื่อมาเจรจาต่อรองกันในภาพยนตร์แต่ละเรื่องที่จะวางโปรแกรมออกฉาย

3.3 สายหนังเร่

คือ ผู้รับภาพยนตร์ต่อจากสายหนังต่างจังหวัดอีกทอดหนึ่ง หลังจากที่ภาพยนตร์หมดระยะเวลาฉายในโรงภาพยนตร์ต่าง ๆ แล้ว การฉายภาพยนตร์เริ่มมักจะฉายตามงานเทศกาล งานบุญ งานประจำปี รวมทั้งการจัดฉายหนังกลางแปลงโดยจัดเป็นโรงฉายชั่วคราว แบบโรงล้อมผ้าหรือ กั้นเชือก โรงสังกะสี เป็นต้น สายหนังเร่บางครั้งจะติดต่อโดยตรงกับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ในกรณีที่สายหนังไม่ได้ซื้อภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ไป แต่สายหนังเร่เห็นว่าเมื่อซื้อภาพยนตร์เรื่องนี้ไปฉายนอกฤดูกลางหนังแล้วภาพยนตร์คงจะได้ในราคาถูกลงกว่าที่ซื้อกับสายหนัง สำหรับราคาขายอยู่ที่ประมาณ 100,000 บาท

3.4 ตามสถานีโทรทัศน์ , เคเบิลทีวี

รายได้จากการฉายภาพยนตร์ทางวิทยุโทรทัศน์

ภาพยนตร์แต่ละเรื่องที่จะนำออกฉายทางวิทยุโทรทัศน์ได้นั้นจะต้องเป็นภาพยนตร์ที่ออกจากโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่งมาแล้วอย่างน้อย 1 ปีครึ่ง โดยจะมีการตกลงกันระหว่าง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ กับ สถานีวิทยุโทรทัศน์เป็นเรื่อง ๆ ไป จำนวนเงินที่สถานีวิทยุโทรทัศน์จะต้องจ่ายให้กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับคุณภาพของฟิล์มภาพยนตร์ และความนิยมในภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ สำหรับราคาขายประมาณ 300,000 บาท

รายได้จากการนำภาพยนตร์มาทำเป็นวีดิทัศน์ สามารถทำได้ 2 วิธี คือ

- ส่วนแบ่งตามอัตราส่วน จะเป็นการร่วมลงทุนกันระหว่าง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ กับกิจการทำวีดิทัศน์ โดยจะได้รับส่วนแบ่งตามอัตราส่วนที่กำหนดไว้ เช่น แบ่งครึ่ง สำหรับลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ยังคงเป็นของเจ้าของภาพยนตร์

- ขายลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ให้กับกิจการทำวีดิทัศน์ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะขายภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ที่กิจการทำวีดิทัศน์สนใจ โดยในปัจจุบันจะมีการเจรจาซื้อขายลิขสิทธิ์ภาพยนตร์เพื่อทำวีดิทัศน์ในราคาที่ตกลงกันได้ สำหรับราคาขายประมาณ 350,000 บาท

รายได้อื่น ๆ

จะมาจาก การได้ลิขสิทธิ์ในการนำภาพยนตร์ไปฉายในตลาดต่างประเทศ คือ ฮอลลีวูด สิงคโปร์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น และเนเธอร์แลนด์ ในลักษณะของการขายก๊อปปี้หนัง หรือในรูปแบบของวีดิทัศน์ แต่รายได้นี้ยังเป็นรายได้ส่วนน้อยอยู่ เนื่องจากภาพยนตร์ไทยยังไม่เป็นที่นิยมในตลาดต่างประเทศเท่าที่ควร

4. การส่งเสริมการตลาด (PROMOTION)

ส่วนทางด้าน การตลาดก็ต้องดำเนินการควบคู่กันไป มีการวางแผนการตลาด ซึ่งเป็นแผนกลยุทธ์ และกลวิธีในการกระจายสินค้าหรือบริการไปยังผู้บริโภค เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความนิยม และเกิดพฤติกรรมการซื้อในที่สุด การวางแผนการตลาดจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในปัญหาต่างๆ และมีแนวทางในการผลิตสินค้าหรือบริการได้ดีขึ้น แผนการตลาดที่ดีจะทำให้การดำเนินธุรกิจมีความเจริญเติบโตมั่นคง มีผลกำไร และได้รับการยอมรับจากสังคม ดังนั้นนอกจากผู้บริหารของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์จะมีความรู้ในเรื่องการผลิตภาพยนตร์แล้ว ยังต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบการตลาดเป็นอย่างดี จึงจะสามารถแข่งขันกับบริษัทอื่นๆ ได้ อาจกล่าวได้ว่างานด้านการตลาดเป็นงานหลักอย่างหนึ่งของการดำเนินธุรกิจภาพยนตร์ ถ้าเราพิจารณาถึงสภาพปัจจุบันจะเห็นว่าธุรกิจแขนงนี้มีการลงทุนสูงมาก มีความเสี่ยงสูง และยากที่จะคาดคะเนแนวโน้มของตลาดได้ เพราะมีสภาพแวดล้อมต่างๆ เป็นปัจจัยภายนอก ซึ่งควบคุมไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับได้แก่ สภาพสังคม วัฒนธรรม ค่านิยม พฤติกรรมของผู้บริโภค สถานะการณ์ด้านการตลาด สภาพเศรษฐกิจ นโยบายรัฐ จริยธรรม จรรยาบรรณ และคู่แข่ง ซึ่งในปัจจุบันนี้นอกจากจะแข่งขันกับบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ด้วยกันเองแล้ว ยังต้องแข่งขันกับสื่ออื่นๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ และสถานพักผ่อนหย่อนใจอื่นๆ อีกด้วย สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ผู้วางแผนด้านการตลาดของบริษัทภาพยนตร์จะต้องศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมดังกล่าวอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถปรับตัวได้ทันกับความเปลี่ยนแปลง ส่วนปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารงานก็จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนด้านการตลาดด้วยเช่นเดียวกัน เพราะจะมีผลกระทบทั้งด้านการตลาดและการผลิตด้วย ถ้าหากขาดบุคลากร ขาดงบประมาณ ไม่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย หรือการผลิตภายในองค์กรที่ไม่ดีพอ ผลผลิตที่ออกมาย่อมไม่มีคุณภาพ และการดำเนินการทางการตลาดก็ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ สภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอก จึงมีความสัมพันธ์กับแผนการผลิตและการตลาด ในการผลิตนั้นต้องคำนึงถึงเป้าหมายทางการตลาดเป็นสำคัญ ถ้าหากไม่มีความสอดคล้องกันแล้ว การดำเนินธุรกิจของบริษัทนั้นก็จะมีล้มเหลว ตัวอย่าง เช่น ฝ่ายการตลาดของบริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ได้ศึกษาปัจจัยภายนอกและภายในมาเป็น

อย่างดีแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนด้านการตลาด ข้อมูลที่ได้มาคือ ผู้ชมภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง ระดับการศึกษาปานกลาง ชอบชมภาพยนตร์ที่เป็นภาพยนตร์แนวตลก เมื่อให้ข้อมูลแก่ฝ่ายผลิต ฝ่ายผลิตก็จะต้องสร้างภาพยนตร์ออกมาในแนวนั้น เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดเป้าหมาย ถ้าผลิตออกมาอีกแนวหนึ่ง เช่น ภาพยนตร์เครียด ก็จะไม่ตรงกับความต้องการของตลาดในเวลานั้น ผลคือ ภาพยนตร์เรื่องนั้นทำรายได้น้อย หรือขาดทุน

การส่งเสริมการตลาด มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการจัดจำหน่ายเพื่อให้ประชาชนเกิดการบริโภคมากขึ้น ในเรื่องการวางแผนการตลาดนั้น เจริญ เอี่ยมพึงพร ได้ให้สัมภาษณ์ว่า

“การวางแผนการตลาด เราจะต้องพยายามลดจำนวนให้น้อยลง แต่เพิ่มคุณภาพให้มากขึ้นเพราะรู้ว่าเปิดการค้าเสรีแล้วมันจะต้องมีการแข่งขันเกิดขึ้นอย่างหนึ่งต่างประเทศ เสรีสำหรับโรงหนังคือ เสรีในการฉายหนังมีการฉายพร้อมๆกัน รวมกัน ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบ อย่างไรก็ตามเราจะต้องพยายามสร้างมาตรฐานให้ดี เพื่อเทียบกับคนอื่น” (สัมภาษณ์, เจริญ เอี่ยมพึงพร, 11 เมษายน 2543)

สิทธิรักษ์ ตลาพิทักษ์ นักวิจารณ์และนักเขียนหนังสือ “สี่สັນ” ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการวางแผนการตลาดของบริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น ไว้ดังนี้

“ถ้าประเมินการวางแผนการตลาดจากปี 39 เป็นต้นมา ก็คือมีหนังของ ไฟว์สตาร์ 10 เรื่อง ตั้งแต่เรื่องแรกเลย “สติแตกสุดขั้วโลก”, “ก๊วยบายซัมเมอร์”, “ม.6/2 ห้องครูวารี”, “อนึ่งคิดถึงพอสังเขป2”, “ดอกไม้โน้นมา-ขาหมู”, “ชื่ออู๋มีบุญนำหน้า” รายชื่อที่บอกมานี้จะบอกทิศทางได้อย่างชัดเจน ว่า ทิศทางการตลาดหนังทั้งหมดที่ยกมา จนถึง “เด็กเสเพล”, “วอนทั้งโลกโงกหัวเธอ” ในปี 39 เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์เต็มจากหนังไฟว์สตาร์ อู๋มีบุญนำหน้าที่เด็กนักเรียน ซึ่งนั่นเป็นกระแสที่เกิดขึ้น เพราะว่าภาวะวิกฤติหนังไทยมีมาตั้งแต่ขึ้นปี 2531 เป็นต้นมา เมื่อก่อนอาจจะมี 200-300 เรื่อง แต่มันถูกตีตลาดจนเหลือมาเป็น 100 เรื่อง จนกระทั่งถึงปี 36,37,38 ต่ำกว่า ร้อยเรื่องแล้ว จนถึงปี 39 หนังไฟว์สตาร์เหลือเพียงแค่ 10 เรื่องแล้ว ก็คือจะปล่อยหนังแค่เดือนละ 1 เรื่องก่อน ซึ่งในเหตุการณ์ที่เกิดโตนของหนังจะเหมือนกันหมดเลย เรื่องความรัก, เรื่องวัยรุ่น, และเรื่องต่างๆ นั่นก็แสดงจริงๆเลยว่า เค้ามุ่งกลุ่มเป้าหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เด็กวัยรุ่น นักแสดงที่เอามาเล่น ก็คือ นักร้อง นักแสดงที่เป็นขวัญใจวัยรุ่น รายชื่อนักแสดงที่ปรากฏในหนังไฟว์สตาร์ เขาเป็นกระป๋องบานชาสั้น เป็นต้น เพราะว่ามันก็คือ เรียกเรื่องความสนใจกลุ่มคนดูให้มากที่สุด หนังไฟว์สตาร์ เป็นปี 39 ก็จริง ไม่มีความแตกต่างกันเลยทั้ง 10 เรื่อง ที่ปรากฏฉายออกมา ซึ่งจะเห็นได้ว่า ทิศทางแบบนี้ถ้าประเมินในฐานะคนนอก ก็คือ มีทั้งทางบวกและทางลบ ทางบวกก็คือชัดเจนในกลุ่มเป้าหมายนั้นก็คือเอากลุ่มนี้ให้อยู่ แต่มันเป็นผลลบในแง่ของการตลาด เพราะว่า เมื่อคุณกินเฉพาะกลุ่มเดียวตลอดปริมาณมันไม่มากขึ้น ไม่เพิ่มขึ้น แต่มันน้อย น้อยลงมากด้วยซ้ำไป เพราะคนมันต้องโตมากขึ้น เมื่อการเสพในทิศทางเดียวตลอด เนื้อหาเดียวกันตลอด คนดูเริ่มปฏิเสธ ในเมื่อคนดูทิ้งหนังไทยจริงๆ ก็คือ ไปดูหนัง

ฝรั่งเลยดีกว่า ประเมินจาก 3 ปี มีเป้าหมายแค่วัยรุ่นเท่านั้น ซึ่งพอไม่ประสบความสำเร็จ หนึ่งมันก็เลยลดลง เป็นธรรมดา” (สัมภาษณ์, สิทธิรักษ์ ตูลาพิทักษ์, 7 กุมภาพันธ์ 2543)

เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว จึงมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. เพื่อแจ้งข่าวสารข้อมูล
2. เพื่อโน้มน้าวหรือชักจูงใจ
3. เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
4. เพื่อเตือนความจำ

ในขั้นแรกที่สินค้าหรือบริการเข้าสู่ตลาด จะต้องมีการเผยแพร่ข่าวสารโดยใช้ วิธีแจ้งข่าวสาร (INFORMATIVE PROMOTION) เพราะตามปกติคนจะไม่ซื้อสินค้าหรือบริการที่เขาไม่รู้จักมาก่อน จนกว่าจะได้ทราบว่า ผลลัพธ์นั้นคืออะไร มีประโยชน์สำหรับตัวเขาอย่างไรการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ผู้บริโภคได้ทราบในขั้นตอนนี้ก็เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเป็นการกระตุ้นในเบื้องต้น เพื่อให้เกิดความต้องการและสามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบในการตัดสินใจซื้อสินค้า ในกรณีของภาพยนตร์

บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะให้ข่าวสารผ่านสื่อมวลชน เพื่อแจ้งให้ผู้ชมภาพยนตร์ได้ทราบว่า บริษัทจะสร้างภาพยนตร์เรื่องอะไร เนื้อเรื่องย่อเป็นอย่างไร จากบทประพันธ์ของใคร ใครเป็นผู้กำกับ ใครเป็นดารานำแสดง ใช้ทุนในการสร้างมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวสนใจที่จะชมภาพยนตร์เรื่องนั้น

ในขั้นที่สินค้าเข้าสู่ตลาดแล้ว จะเปลี่ยนไปใช้ยุทธวิธีในการส่งเสริมการตลาดใหม่ โดยการให้ข่าวสารที่มีลักษณะชักจูงใจให้มีการตัดสินใจซื้อสินค้ามากขึ้น (PERSUASIVE PROMOTION) ใช้รูปแบบของข่าวสารที่กระตุ้น เร่งเร้า และเพิ่มความถี่ในการเผยแพร่ข่าวสารมากขึ้น ตัวอย่างของภาพยนตร์ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ก็คือ อยู่ในระยะที่ภาพยนตร์สร้างเสร็จแล้วจะเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ และในระยะที่เข้าฉายต้นโปรแกรม จะใช้วิธีการโฆษณาชักจูงใจ กระตุ้นและเร่งเร้าให้คนเกิดความต้องการที่จะชมภาพยนตร์ขึ้นด้วยการใช้วิธีการสร้างเนื้อหา แปลกใหม่ ที่จะทำให้เกิดความตื่นเต้น เร้าอารมณ์ เน้นจุดเด่นของภาพยนตร์เรื่องนั้นให้มากขึ้น บอกวันฉายและโรงภาพยนตร์ที่จะฉาย นอกจากนี้ยังต้องเพิ่มความถี่ในการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ อีกด้วย เช่นภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดขั้วโลก” ก็มีการนำทีมดาราที่แสดงไปแจกจ่ายเซ็นต์ตามโรงภาพยนตร์ทุกโรง

ในขั้นที่สินค้าติดตลาดหรือถ้าจะเปรียบกับภาพยนตร์ก็คือในขณะที่ภาพยนตร์ของบริษัทไฟว์สตาร์ฯ เข้าฉายในระยะหนึ่งการให้ข่าวสารในลักษณะจูงใจก็ยังคงดำเนินต่อไป เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เช่น ตัดสินใจไปชมภาพยนตร์เรื่องนั้น แทนการอยู่บ้านชมรายการโทรทัศน์ เป็นต้น

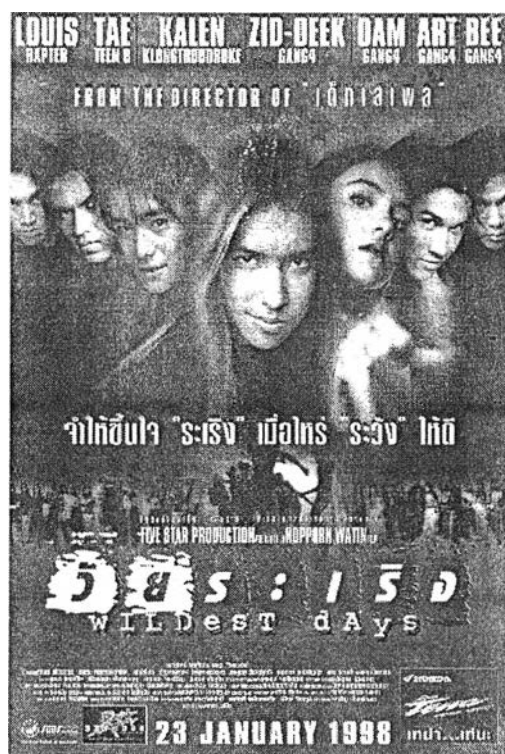
ตัวอย่างใบปลิวจากภาพยนตร์เรื่อง “เสือ จอมพันทูเสือ”

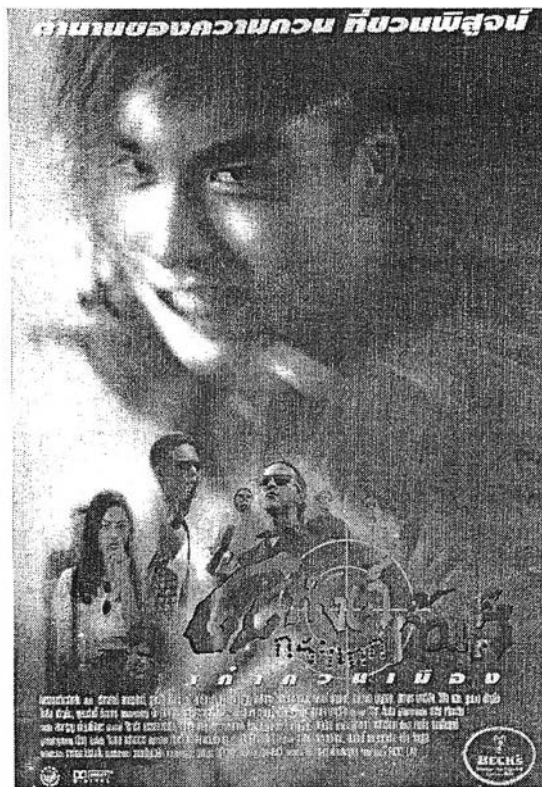
ตัวอย่างใบปลิวจากภาพยนตร์เรื่อง “อ้าว สวรรค์ มหัศจรรย์ข้ามโลก”

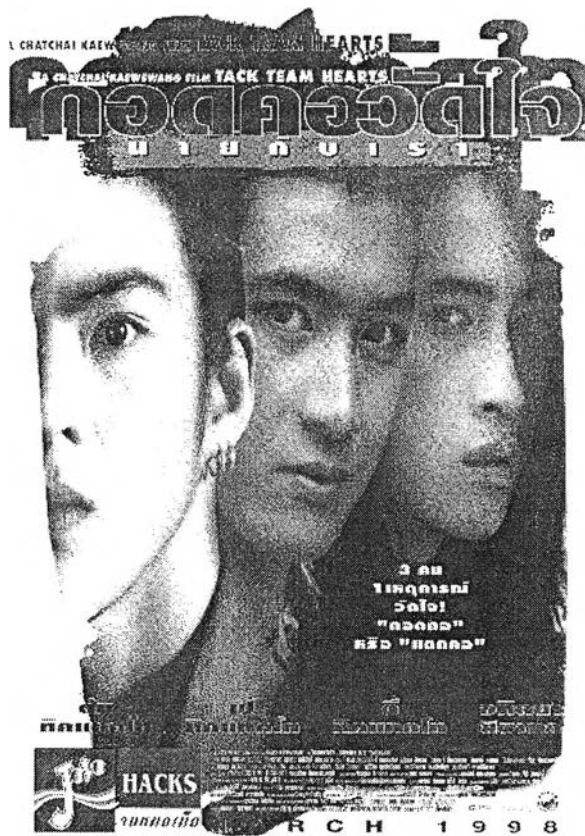
ตัวอย่างใบปลิวจากภาพยนตร์เรื่อง “ลับแล คณมหัสจรรย์”

ตัวอย่างใบปลิวจากภาพยนตร์เรื่อง “วัยระเริง”

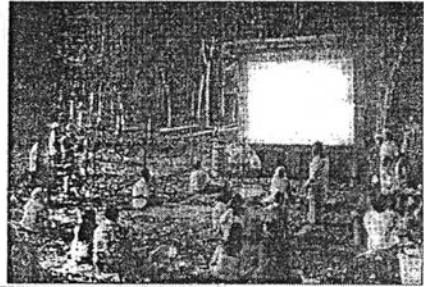
ตัวอย่างใบปลิวจากภาพยนตร์เรื่อง “แก๊งค์กระแตกก๊วน”

ตัวอย่างใบปลิวจากภาพยนตร์เรื่อง “กอดคอวัดใจนายกับเรา”

“เสื่อ...โจรพันธุ์เสื่อ”

สูตรเท็กพร้อมโชว์ความเป็นไทย

“เสื่อ...โจรพันธุ์เสื่อ” นอก วัฒนธรรมไทย จากเป็นหนังไทยฟอร์มใหญ่ที่สร้างให้ตลาด ความเป็นอยู่และ หนังไทยตื่นขึ้นมามีอีกครั้งในช่วงนี้แล้ว หนังเรื่องนี้โดยผู้กำกับ “ปี๊ด-ธนิศย์ จิตตมู กุล” ยังเห็นความสำคัญของความเป็น เอกลักษณ์ไทยนำวัฒนธรรมเก่า ๆ สอดใส่ ไว้ในหนังเรื่องนี้ด้วย...ปี๊ดกล่าวไว้ว่า

“ผมทำหนัง “เสื่อ...โจรพันธุ์เสื่อ” เพราะผมได้อ่านนิยายเรื่อง เสื่อใบ จากการ แนะนำของ คุณเชิด ทรงศรี และผมก็รู้สึก ทันทีเลยว่า...ใช่...เพราะผมต้องการที่จะทำ หนังสือนวนิยายทุกเรื่องเป็นทุนเดิมอยู่ แล้ว ผมเห็นว่าหนังต่างประเทศหลายเรื่อง นำเอาความเป็นชาตินิยมของตัวเองมาสร้าง เป็นหนังแล้วสูบเงินจากคนไทยไปไม่รู้เท่า ไหร่ ทำให้คนไทยพลอยรัก พลอยรับเอาค่านิยม และรักชาติเขาไปด้วย ผมจึงทุ่มสุด ความสามารถที่จะสร้างหนังไทยที่น่าเสนอ ความเป็นไทยให้คนไทยได้เห็นถึงความ เป็นไทยระดับอินเตอร์ ในเนื้อหนังผมจะแทรก

วิถีชีวิตของคนไทยให้เห็น ไม่ว่าจะ เป็น ประเพณีลอยกระทง การเซ็ดหนังตะลุง การชนวัวตีไก่ รวมถึงประเพณีไทยที่ดังไป ทั่วโลกอย่างสงกรานต์ ทุกชิ้นทุกชอตใน ส่วนนี้ผมพยายามทำให้ออกมาสื่อถึงความ เป็นไทยจริง ๆ...”

“เสื่อ...โจรพันธุ์เสื่อ” กำลังทำ รายได้อย่างแรงจากฝีมือการแสดงของ “อำพล-คอม-ต็อก สุภกร” และอีกหลาย ศิลปินวันนี้ทั่วกรุง.

ข่าวประชาสัมพันธ์ที่ลงตามหนังสือพิมพ์ในลักษณะของการ Promotion เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสาร โดยภาพ ยนต์เรื่อง “เสื่อ โจรพันธุ์เสื่อ” นั้น เป็นการส่งข่าวสารเพื่อให้ผู้ชมอยากชมมากขึ้น โดยมีการโน้มน้ำวและ ชักจูงใจ ด้วยการใช่วิธีสร้างเนื้อหาที่แปลกใหม่ ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นภาพยนตร์ไทยแนวเอ็กชั่น และเป็นภาพยนตร์ย้อนยุค เพราะฉะนั้นข่าวที่ส่งไปนั้นส่งไปเพื่อเผยแพร่ข่าวสารเพื่อให้ผู้ชมได้เห็นเอก ลักษณ์ไทยและวัฒนธรรมเก่า ๆ ที่นำมาใส่ไว้ในภาพยนตร์เช่น ประเพณีลอยกระทง การเซ็ดหนังตะลุง การชนวัวตีไก่ เพื่อสื่อให้เห็นถึงความ เป็นไทยอย่างแท้จริง

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
ฉบับวันที่ 28/5/41 หน้า 31

‘อดีต’หน้าแหกแต่งงิ้วขายหน้า

“อึ้งก๊าก” พระเอกหนุ่มลูกครึ่ง...เกิดความ
สับสนในตัวเอง หน้าฝรั่งแต่ถูกสิ่งจับแต่งเป็นงิ้ว ถ้า
หน้าชาจากจนเกิดเรื่องใจกันเอาหัวคชชายหน้า

อึ้งก๊าก ทานิชกุล พระเอกหนุ่มลูกครึ่ง
หน้าใส จิตใจเป็นไทย 100% เกิดอาการ
สับสนในตนเองว่า ตนเป็นลูกครึ่งไทย-
อเมริกัน หรือลูกครึ่งไทย-จีน กันแน่ เพราะ
ตั้งแต่เข้าวงการมาแสดงละครเรื่องแรกก็เล่น
เป็นงิ้วเลย เท่านั้นยังไม่พอ พอได้ก้าวเข้ามา
เล่นหนังใหญ่เรื่องแรก ก็แสดงเป็นพระเอกงิ้วอีก

อึ้ง ได้เปิดเผยแบบงงแงมสับสนกับ
คู่ส้อสาวของเขาว่า “พี่ครับผมงงจัง เขี่ยผมนั่งคิด
อยู่ตั้งนานว่า ทำไมอยู่กับเขาถึงได้ชอบเอาผมมา
เล่นเป็นงิ้วอยู่เรื่อยเลย ผมแสดงละครมาบ่อย
ในโรงสีมเป็นละครเรื่องแรกที่ผมเล่น ผมก็ได้เล่น
เป็นงิ้วตั้งแต่ชุดงิ้วเป็นครั้งแรก พอมาเล่นหนังใหญ่
สคิแมก...ชุดงิ้วโงกซึ่งเป็นหนังใหญ่เรื่องแรก
ของผม พี่พจน์ ผู้กำกับเขาก็จับผมมาแสดง
เป็นพระเอกงิ้วอีก หน้าผมเหมือนมากมัย
ครับ แต่ผมก็ชอบ ลูมนับแปลกดี โดงเฉพะ
การแต่งตัว แต่งหน้าสุดๆ ไปเลย” จะเข้า
ฉายรับปีใหม่ 39 นี้ เครือไฟว์สตาร์

แต่เท่านั้นยังไม่พอ พระเอกลูก
ครึ่งของเราคนนี้ก็ยังมีเรื่องใจจากการแต่ง
หน้าให้พจน์มาให้ฟังอีกว่า “การที่ผมจะแต่ง
หน้าให้พจน์ออกนั้น พจน์บอกว่าสลับเสียด มี

“อึ้งก๊าก ทานิชกุล” พระเอกหนุ่ม

อดีตหนึ่งผมถ่ายหนังเรื่อง สติแตก...สุดขั้ว
โลก เป็นบทที่ผมต้องเล่นงิ้ว
กับ แอนดริว วินนี่รู้สึกว่
จะถ่ายทำกันถึง 5 ได้ ผม
ก็เปลี่ยนชุดกลับบ้านเลย
ซึ่งก็เลยลังหน้ากัว่าจะกลับไป
ไปล้างที่บ้าน เพราะมันจะ
สว่างแล้ว ผมก็รีบกลับบ้าน
ไปห้องๆ ที่หน้าซึ่งเงินงิ้วอยู่เลย เผอิญวัน
นั้นผมรีบไปหน่อยเลยขับรถไปชนทำรูดแท่งที่เข้า
ผมก็ลงมาเจรจากับคนขับแท็กซี่ คนนั้นมุด
ดูกันใหญ่เลย ที่แรกผมนึกว่าเขามาท
ดูรูดชนกัน แต่ที่เห็นได้เข้ามางง
ความประหลาดของหม่มาก
กว่า เพราะหน้าผมชัดเป็นงิ้ว
อยู่เลย แกรมชุดที่ผมใส่อยู่
มันเป็นชุดนอนอีกต่างหาก
มีข่าเล่าไม่เห็นมีใครสนใจรด
ผมเลย มาขึ้นดูพจน์มาอยู่ได้
ผมแทบขูดนอนหนีเลยละ
ตั้งแต่วันนั้นมา ถ้าจากไหน
มีการแต่งหน้าเป็นงิ้วอีก ผม
จะล้างหน้าก่อนกลับบ้านทุก
ครั้ง ไม่ใช่อะไรหรอก เพราะ
ผมกลัวประวัติสคิแมกจะยาวขอ
มากกว่า”

ข่าวประชาสัมพันธ์ที่ลงตามหนังสือพิมพ์ในลักษณะของการ Promotion เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารโดยภาพ
ยนต์เรื่อง “สติแตกสุดขั้วโลก” นั้นเป็นภาพยนตร์ตลกเบาสมอง เป็นภาพยนตร์ที่สร้างเลียนแบบมาจาก
ภาพยนตร์จีน จึงทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างออกมคล้ายภาพยนตร์จีน โดยดาราในเรื่องต้องแต่งกายใน
ชุดจีนด้วย สำหรับข่าวนี้ส่งไปเพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารว่าภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นแนวอะไรเพื่อให้ผู้ชม
ได้ทราบและมีความรู้สึ้อยากจะชมไปด้วย

จากหนังสือพิมพ์สยามกีฬา
ฉบับวันที่ 28/11/38 หน้าที่ 9

“นพพร” ย้ำ “เด็กเสเพล”

เตือนสติกับเจคิดทำชั่ว!

ฝากฝีมือไว้เมื่อ 8 ปีที่ผ่านมา กับหนังสือแนวสนุกสนาน เดือนโนบ โนธรรม ย้ายสำนักพิมพ์เดิมลงไปหนึ่ง อาทิตย์ ตีพิมพ์เล่ม ตุ๊กตาบุรุษตัว ค. ผู้กำกับ “นพพร วาทีน” เรื่องของชาฆ่า ฯลฯ พร้อมทั้งเปิดเผยถึงงานชิ้นนี้ว่าต้องการเปิดเผยว่า มันไม่ใช่ผลงานกลางใจที่อยากสร้างฝากไว้ให้แก่ ให้เป็นหนังสือคุณภาพอยู่กลางใจวัยรุ่น จึงทุ่มทุนสร้างกว่า 200 ล้านบาท ฝากแต่อยากสร้างคือหนังสือวัยรุ่นเช่นเดิม ถ้าหากทุกฉากยิ่งใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการปล้ำเสี้ยนทอง เป็นหนังสือที่ช่วยบรรเทาสังคมไทยให้ดีขึ้น แม้ว่าหนังสือเรื่องนี้ยาวราว ระเบิดเขาวงกตในฉากสงคราม ฯลฯ “เด็กเสเพล” เป็นเนื้อเรื่องจะกล่าวถึงคนต่างกลุ่มหนึ่ง แต่ในความเวลานั้นช่วย เรื่องราวของเด็กกลุ่มหนึ่งที่ชีวิตพวกเขาไม่ต้องการเป็น

ขอขงสังคม หากแต่เมื่อความจำเป็นที่ถูกบังคับทำให้หลงผิดเข้าไปในกลุ่มมิจฉาชีพ ดำรงชีวิตด้วยการปล้นสะดม ยาเสพติด และนี่เอง คือประเด็นที่ “นพพร” ต้องการให้เห็นว่าไม่มีใครเป็นฮีโร่ เพราะสุดท้ายต้องได้รับผลกระทบฯ หลายๆ อย่างได้กลับมาเมื่อได้ชมหนังสือเรื่องนี้ว่า: ไปร่วมทั้งการเกิดตัวการฯ ของมันเองด้วยใจวัยโจ๋ อย่ ตี๋ บอยสเก๊าท์, ตึก บริวาร เจจินตัย, อ้น ทราวุธ, เซธฐานนท์, ตัน ชาณุณัฐ, มณรงค์ ฯลฯ อีกทั้งเด็กจะ

สะท้อนแง่คิดให้ออกมาในสมองคนดูทุกคน คนจึงเตือนว่า ตามอย่างนักแสดงที่เป็นฮีโร่ของพวกเขา ซึ่งเรื่องนี้กำกับโดยบทประพันธ์ของ “พนมเทียน” กลับมาสร้างหนังสืออีกครั้ง หลังจาก มาได้ว่า “ผมไม่กังวลในข้อนี้เลย เพราะได้ใช้ฮีโร่เหล่านี้ที่เคยเข้ามาสร้างครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อ 40 ปีก่อน คือ “เด็กเสเพล” เดือนสตาร์วัยรุ่น โดยในเนื้อเรื่องจะตอนยาวๆ เสมอว่า สังคมซึ่งชื่อเรื่องยังเป็นที่ถูกใจคนเองมาก เพราะฟังได้ตรงใจความ มันโหดโหดไม่ได้ ไม่ควรเข้าไปข้องแวะ และสุดท้ายจะเตือนหากแต่มีการปรับเปลี่ยนให้ออกมาทันสมัยเข้ากับสังคมวัยรุ่น ว่า เมื่อใครทำผิดก็จะต้องได้รับโทษ เพื่อเตือนสติผู้ที่ทำไทยขณะนี้ ในเรื่องราวที่เป็นปัญหาสังคมที่ต้องถ่วงถ่วง “จะหลงผิด”

ข่าวประชาสัมพันธ์ที่ลงตามหนังสือพิมพ์ในลักษณะของการ Promotion เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยภาพยนตร์เรื่อง “เด็กเสเพล” นั้นได้ทำให้ผู้ชมเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยเมื่อได้ชมภาพยนตร์เรื่องนี้แล้วจะทำให้ผู้ชมเห็นโทษของการค้ายาเสพติด โดยในภาพยนตร์เรื่องนี้จะสอนและย้ำอยู่เสมอว่ายาเสพติดเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่มีดี ไม่ควรจะไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและภาพยนตร์เรื่องนี้ได้เตือนสติกับผู้ที่กำลังจะหลงผิดอีกด้วย

จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
ฉบับวันที่ 30/8/39 หน้า 37

ถึงแม้ว่าระยะเวลาในการฉายภาพยนตร์หรือในช่วงที่ภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ๆ เข้าสู่ตลาดจะเป็นระยะเวลาสั้น ๆ แต่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข่าวสาร เพื่อการเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ในช่วงระยะหลังหรือปลายโปรแกรม ตัวอย่างเช่น เมื่อภาพยนตร์ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ มีกำหนดฉาย 1 เดือน เมื่อฉายไปประมาณ 2 สัปดาห์ การโฆษณาจะลดระดับความเข้มข้นลงไปสู่ระดับของการให้ข่าวสาร ในเชิงย้ำเตือนความจำ(REMINDER PROMOTION) เพื่อให้ผู้ชมจำได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นยังคงฉายอยู่และจะฉายจนถึงเมื่อไหร่ เพื่อว่าผู้ที่ยังไม่ได้ชมจะได้ตัดสินใจชม

ก่อนที่ภาพยนตร์ของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะนำออกฉายตามโรงภาพยนตร์นั้น จะต้องมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ แล้ว เพื่อให้กลุ่มผู้ชมเป้าหมายทราบว่าจะมีภาพยนตร์เรื่องนี้เข้าฉาย ณ โรงภาพยนตร์ใด โดยจะให้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจว่าจะเลือกชมภาพยนตร์เรื่องใดดี ซึ่งข่าวสารข้อมูลที่น่าสนใจเสนอต่อกลุ่มผู้ชมเป้าหมายนั้นจะต้องมีพลังแห่งการจูงใจและโน้มน้าวใจสูงมากพอที่จะทำให้ผู้ชมเป้าหมายตัดสินใจเข้าชมภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ได้ ซึ่งทาง บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ต้องพยายามค้นหาจุดขายของภาพยนตร์เรื่องนั้น ซึ่งเป็นจุดเด่นที่ภาพยนตร์มีและจะช่วยทำให้สามารถยืนโดดเด่นในตำแหน่งที่เหนือกว่าภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ ได้ เป็นจุดที่ทำให้ผู้ชมภาพยนตร์เกิดความสนใจและเห็นว่าเป็นจุดสำคัญ โดยพิจารณาจากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉายและการวิเคราะห์กลุ่มผู้ชมเป้าหมาย

การวิเคราะห์ที่จะนำภาพยนตร์ออกฉาย ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉายนั้น แต่ละเรื่องจะมีจุดเด่นที่แตกต่างกันออกไปซึ่งสามารถนำมาเป็นจุดขายของภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ได้ คือ

- ดารานำแสดง ภาพยนตร์บางเรื่องจะเน้นการขายที่การเป็นดาราที่มีชื่อเสียง การประกบของดาราดังหลาย ๆ คนบทบาทการแสดงของดารา ใช้ดาราแสดงจำนวนมาก ข่าวความเคลื่อนไหวของดารานำแสดง

- แนวของภาพยนตร์ แนวของภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นมีด้วยกันหลายแนว ไม่ว่าจะเป็นแนวบู๊ ตลก ผจญภัย ประวัติศาสตร์ จินตนาการและเขย่าขวัญ เป็นต้น จะต้องพยายามจับแนวของภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ ให้ออกกว่าเป็นภาพยนตร์แนวใด

- ผู้กำกับภาพยนตร์ ในบางครั้งอาจใช้ชื่อและฝีมือของผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงเป็นจุดขายของภาพยนตร์ เพราะผู้กำกับที่มีฝีมือสูงไม่ว่าจะไปกำกับภาพยนตร์เรื่องใด มักจะได้รับความเชื่อถือถือว่าภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ย่อมมีคุณภาพ เปรียบเสมือนชื่อของผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องๆ นั้นเป็นตรารับรองคุณภาพของภาพยนตร์ไปในตัว

- บทประพันธ์ของภาพยนตร์ อาจพิจารณาถึงจุดเด่นของบทประพันธ์ที่นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ในแง่มุมต่าง ๆ เช่น เป็นบทประพันธ์ของใคร ผู้เขียนมีชื่อเสียงระดับใดในอดีต-ปัจจุบัน ระดับความนิยมของ

ผู้ชมตอบทบทวน ประพันธ์ แนวคิดของบทประพันธ์มีจุดเด่นอะไรบ้างและมีความแตกต่างไปจากบทประพันธ์ของภาพยนตร์ที่จะเข้าฉายพร้อม ๆ กันหรือไม่ ฯลฯ

- ผู้สร้างภาพยนตร์ ผู้สร้างภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จในการสร้างภาพยนตร์มักจะได้รับความเชื่อถือจากผู้ชมภาพยนตร์ เมื่อผู้สร้างภาพยนตร์สร้างภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ ต่อมาแล้วนำออกฉาย ผู้ชมภาพยนตร์ก็เกิดความศรัทธาและเชื่อมั่นในภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ว่าจะต้องมีคุณภาพ และสามารถหยิบยกออกมาเป็นจุดขายของภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ได้ในทันที

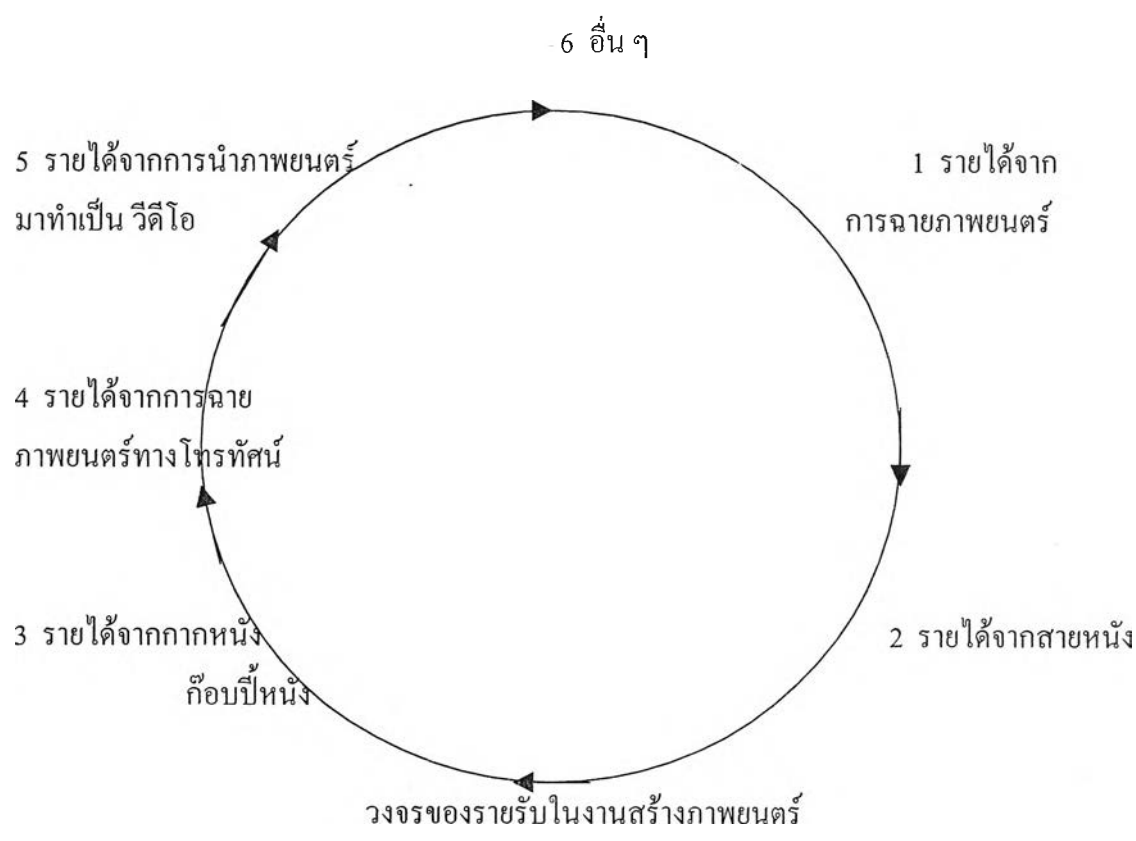
การวิเคราะห์กลุ่มผู้ชมเป้าหมาย เป็นการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ว่าคือใคร ซึ่งจะต้องมีการระบุลักษณะของกลุ่มผู้ชมเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ได้อย่างแน่ชัด เมื่อสามารถระบุกลุ่มผู้ชมเป้าหมายได้แล้วจะต้องศึกษาถึงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายนั้น ๆ หรือที่เรียกว่า พฤติกรรมของผู้บริโภคเพื่อให้ทราบว่ากลุ่มผู้ชมเป้าหมายต้องการอะไร และจะรับข่าวสารอะไรได้ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ โดยจะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์กับผู้ชมเป้าหมาย ดังนี้

- ลักษณะของภาพยนตร์ ตามลักษณะพื้นฐานของภาพยนตร์นั้นจะเป็นการสร้าง “ความกังวล” ให้แก่ ผู้ชมภาพยนตร์ในขณะเดียวกันผู้ชมภาพยนตร์ก็จะได้รับบรรณธรรมและได้คลายกังวลเป็นช่วง ๆ เช่น สร้างความกังวลให้กับผู้ชมภาพยนตร์ว่า ใครจะเป็นนางเอก นางเอกจะพบกับใคร จะทำอะไร และจะคลี่คลายปัญหาอย่างไร ฯลฯ ในขณะที่ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องไป ผู้ชมจะมีความสุขและคลายความเป็นกังวลเป็นระยะ ๆ ไป จากนั้นผู้ชมก็จะหมดความกังวล มีแต่ความสบายใจ ความสนุกสนานเข้ามาแทนที่

- แรงจูงใจในการชมภาพยนตร์ ผู้ชมภาพยนตร์ที่มีแรงจูงใจสำคัญในการชมภาพยนตร์ดังต่อไปนี้
การหลีกเลี่ยง กล่าวกันว่าผู้ชมภาพยนตร์จะพึงพอใจในการชมภาพยนตร์ เพราะต้องการหลีกเลี่ยงจากความเป็นจริง การพาเข้าไปภาพยนตร์จะพาผู้ชมเข้าไปในตัวภาพยนตร์ เช่น ภาพยนตร์แนวจินตนาการ จะพาผู้ชมเขาไปในอารมณ์ชวนฝันถ้าภาพยนตร์เรื่องใดสามารถพาผู้ชมภาพยนตร์เข้าไปในอารมณ์ได้อย่างกลมกลืน ภาพยนตร์เรื่องนั้นก็จะประสบความสำเร็จ

ความกลมกลืน ภาพยนตร์จะมีส่วนประกอบมากมาย เช่น ภาพ แสง เสียง เรื่องราว ฯลฯ หากภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ มีความผสมผสานกลมกลืนจนเกิดเป็นความงดงามย่อมจะสามารถจับใจผู้ชมภาพยนตร์ ทำให้เกิดความต้องการที่จะดูแต่สิ่งที่สวยงาม ๆ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ

ภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ๆ กว่าจะสร้างเสร็จและนำออกฉายต่อสายตาผู้ชมได้นั้น ผู้สร้างภาพยนตร์จะต้องทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลังสมอง กำลังเงินมาสร้างสรรค์ภาพยนตร์ออกมา ผลตอบแทนที่ผู้สร้างภาพยนตร์จะได้รับโดยตรงก็คือ รายได้ ๆ จะได้มาจากแหล่งต่าง ๆ ที่เกิดจากการจัดจำหน่ายภาพยนตร์เรื่อง หนึ่ง ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ กันออกไป เพื่อพยายามทำรายได้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ รายได้ต่าง ๆ ที่เกิดตามมาอย่างเป็นลูกโซ่นี้จะรวมเป็นวงจรของรายรับอย่างครบวงจรในงานสร้างภาพยนตร์ ซึ่งประกอบด้วของค์ประกอบของรายได้ต่าง ๆ ตามภาพ

3. รายได้จากกากหนั้งและพื้มพั้กั้บปืหนั้ง

ขอกล่าวถึง กากหนั้งกั้บปืหนั้ง กากหนั้งหมายถึงสำเนาฟิล์มภาพยนตรั้ หรือที่เรียกกันภายในวงการภาพยนตรั้ว่ากั้บปืหนั้งที่ผ่านการฉายภาพยนตรั้มาแล้วแต่ยังมีสภาพที่ใ้ฉายต่อไปได้อื้ก สายนั้งจะติดต่อกั้บปืหนั้งเพื่อไปฉายเรื่อกั้บปืหนั้ง จั้งทำให้เกิดรายไ้จากการ ขายกากหนั้ง ส่วนการพื้มพั้กั้บปืหนั้งใหม่นั้้นอาจเกิดจาก

- สายหนังต้องการพิมพ์ก๊อบปีหนังเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อตกลงที่ได้ทำกันไว้ เนื่องจากจำนวนที่ขอก๊อบปีหนังไว้ไม่เพียงพอกับความต้องการ

- ก๊อบปีหนังที่สายหนังนำออกไปฉายนั้น เกิดชำรุดขึ้นอาจมีสาเหตุมาจากการฉายซ้ำมากเกินไปหรือการเก็บรักษาฟิล์มไว้ไม่ดี หรืออุปกรณ์การฉายไม่ดีทำให้เกิดรอยขีดข่วนขึ้น

ด้วยความจำเป็นข้างต้นจึงทำให้มีการพิมพ์ก๊อบปีหนังเพิ่มขึ้นอีก จึงมีผลให้เกิดรายได้ตามมา สำหรับราคาขายประมาณ 250,000 บาท

ตารางแสดงรายรับ (โดยประมาณ)

	(บาท) จากรายได้ต่ำสุดถึงสูงสุด
1. รายได้จากการขายบัตรชมภาพยนตร์	1,000,000 - 9,000,000
2. รายได้จากสายหนัง 6 สาย	7,000,000 - 15,000,000
3. รายได้จากกาหนัง	150,000 - 250,000
4. รายได้จากการฉายภาพยนตร์ทางโทรทัศน์	150,000 - 250,000
5. รายได้จากการนำภาพยนตร์มาทำเป็นวีดีทัศน์	200,000 - 350,000
6. รายได้จากสายหนังเร่	50,000 - 100,000
7. รายได้จากเคเบิลทีวี	100,000 - 300,000
8. รายได้จากโรงภาพยนตร์เครือข่ายอื่นๆ เช่น EGV	500,000 - 800,000
รวมรายได้โดยประมาณ	915,000 - 26,050,000

จากการประมวลตัวเลขทั้งหมด ทำให้เห็นว่า รายรับกับรายจ่ายของไฟว์สตาร์ รายรับของไฟว์สตาร์ในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ซึ่งต้นทุนจะอยู่ที่ประมาณ 5-18 ล้านบาท เมื่อนำมาหักค่าใช้จ่ายแล้วจะขาดทุนไม่มาก เพราะต้นทุนไม่สูง เนื่องจากใช้ดาราใหม่มาแสดง และไม่มีเทคนิคพิเศษมาก เช่น ภาพยนตร์เรื่อง “ภูตบายซัมเมอร์” ดาราที่มาแสดงเป็นดาราใหม่ทั้งหมด เมื่อนำดาราใหม่มาแสดง ทำให้ลดต้นทุนค่าใช้จ่ายลงตรงที่ค่าตัวถูก เป็นเรื่องพื้นๆเกี่ยวกับวัยรุ่น ไม่มีเทคนิคพิเศษ ก็ทำให้ประหยัดค่าทำเทคนิคพิเศษออกไปสำหรับในกรณีของภาพยนตร์เรื่อง “ลับแลคนมหัศจรรย์” ที่ไม่ประสบความสำเร็จทางด้านรายได้ เนื่องจากว่า ใช้เงินในการทำเทคนิคพิเศษค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นธรรมชาติของธุรกิจภาพยนตร์ ซึ่งต้องมีทั้งกำไรและขาดทุน ดังตารางแสดงรายชื่อและรายได้ภาพยนตร์ของบริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด ในระหว่างปี พ.ศ. 2539-2541 ดังนี้

ตารางรายชื่อภาพยนตร์ของบริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2541

ลำดับที่	ภาพยนตร์เรื่อง	รายได้ (โดยประมาณ)
1.	สติแตกสุดขั้วโลก	47,000,000
2.	ก๊อปปี้ซัมเมอร์	10,000,000
3.	ม.6/2 ห้องครูวารี 2	12,000,000
4.	อนึ่งคิดถึงพอสังเขป	7,000,000
5.	ดอกไม้โน้มนำกับขามู	5,000,000
6.	ซ้อฮุ่มมีบุญนำหน้า	4,000,000
7.	เพื่อนกับเฉพาะวันหยุด	4,000,000
8.	เด็กเสเพล	46,000,000
9.	วอนทั้งโลก โขกหัวเธอ	7,000,000
10.	รักเอช	8,000,000
11.	อู่วิวสวรรค์	8,000,000
12.	แก๊งกระแทกกันสน	13,000,000
13.	ยุคอีกหัวใจหยิกกัน	15,000,000
14.	ไนน์ตี้ออกเตลิดเปิดโลง	12,000,000
15.	ลับแลคนมหัศจรรย์	4,000,000
16.	ฝันบ้าคาราโอเกะ	5,000,000
17.	18 ฝันคนอันตราย	20,000,000
18.	คนป่วยสายฟ้า	3,000,000
19.	วัยระเริง	12,000,000
20.	มัจจุราชตามล่าข้าไม่สน	2,000,000
21.	กอดคอวัดใจนายกับเรา	1,000,000
22.	ซีซีเจ แสบฟ้าแลบ	5,000,000
23.	เสือโจรพันธุเสือ	27,000,000

หมายเหตุ : ตารางนี้แสดงรายได้จากการขายบัตรชมภาพยนตร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากข้อมูลทั้งหมดที่นำเสนอนี้ เมื่อวิเคราะห์แล้วจะพบว่า ภาพยนตร์ไทยของไฟว์สตาร์ จำนวน 23 เรื่องนั้น ไฟว์สตาร์ก็ประสบความสำเร็จทางด้านรายได้ มีภาพยนตร์บางเรื่อง ที่ไม่ประสบความสำเร็จทางด้านรายได้จากการขายบัตรชมภาพยนตร์ มีจำนวน 10 เรื่อง ซึ่งถือว่าขาดทุน แต่ก็มีรายได้จากส่วนอื่นมาชดเชย เช่น รายได้จากการขายสายหนัง , รายได้จากการนำภาพยนตร์มาทำเป็นวิดีโอ ๓๕๕ เป็นต้น จึงทำให้อัตราการขาดทุนลดลง ซึ่งภาพยนตร์ที่ขาดทุน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง “อนึ่งคิดถึงพอสังเขป” , “ชื่ออ้อมมีบุญหน้า” , “เพื่อนกันเฉพาะวันหยุด” , “วอนทั้งโลก โขกหัวเธอ” , “ลับแลคนมหัศจรรย์” , “ฝันบ้าคาราโอเกะ” , “คนป่วนสายฟ้า” , “มัจจุราชตามล่าข้าไม่สน” , “กอดคอวัดใจนายกับเรา” ซึ่งขาดทุนเรื่องละประมาณ 2-3 ล้านบาท เมื่อหักกลับทุนนี้แล้วตลอด 3 ปีในช่วงภาวะวิกฤต โดยเฉพาะภาพยนตร์ 4 เรื่อง ที่ทำรายได้สูงสุด ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง “สติแตกสุดขั้วโลก” , “เด็กเสเพล” , “18ฝนคนอันตราย” , “เสือ โจรพันธุ์เสือ” จึงทำให้บริษัทไฟว์สตาร์สามารถฟื้นฝ่าภาวะวิกฤตตรงนี้ได้

จะเห็นได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบตารางรายรับและรายจ่ายแล้ว รายรับของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ ที่มาจากที่ต่างๆ นั้นรวมทั้งสิ้น 26,000,000 บาท ส่วนรายจ่ายของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นจะอยู่ที่ประมาณ 18,000,000 บาท เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว รายรับของ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นจะมากกว่ารายจ่าย จึงทำให้บริษัทมีกำไร และสามารถอยู่รอดได้ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ เช่นนี้ โดยรายรับของ ไฟว์สตาร์ฯ จะมากกว่ารายจ่ายประมาณ 7,000,000 บาท เมื่อหักค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้ว บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ จะมีกำไรประมาณ 7,000,000 บาท ทำให้ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ นั้นนอกจากจะผลิตงานมีคุณภาพออกมาแล้ว ยังสามารถสร้างกำไรให้กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ อีกด้วย จึงทำให้ไฟว์สตาร์ฯ ยังคงยืนหยัดอยู่ได้ เพราะมีรายได้จากที่ต่าง ๆ ดังได้กล่าวไว้แล้วในตารางแสดงรายรับ-รายจ่าย ถึงแม้ว่าจะเกิดภาวะวิกฤติ แต่ไฟว์สตาร์ฯ ก็สามารถจะฝ่าวิกฤติเศรษฐกิจตรงนี้ได้จนถึงทุกวันนี้เพราะฉะนั้น บริษัท ไฟว์สตาร์ฯ เป็นเพียงบริษัทเดียว ที่ผลิตภาพยนตร์ไทยออกมาสู่สายตาผู้ชมทุกปี ถึงแม้ว่าจำนวนภาพยนตร์จะลดลง แต่คุณภาพของภาพยนตร์นั้นก็ไม่ได้ลดลงเลย